

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

Aylık Siyasi Gençlik Dergisi * Sayı: 140 * Ocak 2009 * Fiyatı: 1.50 YTL * ISSN: 1302-7506

İddia ve cüretimizi kararlılıkla kuşanalım

DEVRİMCİ GENÇLİK HAREKETİNİ YÜKSELTELİM!

Yeni Demokrat Gençlik 3. Konferans Belgeleri

Konferans üzerine yorumlar...

Kararlara hayat verelim

YDG 3. Konferansı'nın –süre azlığını da göz önünde bulundurursak- bazı teknik sorunlar dışında oldukça olumlu geçtiğini söyleyebilirim.

Özellikle geçmiş konferanslarda gözlemlenen, demokrasinin yeterince işletilememesi, merkezi yönün ağır basması vb. değerlendirmeleri bu konferansla birlikte yerini; alan inisiyatifinin öne çıktığı, canlı tartışmalarla beslenen bir konferansın yapıldığı değerlendirmelerine bırakmıştır. Bu açıdan 3. Konferans YDG'nin kurumsallaşması noktasında ileriye doğru atılan bir adım olmuştur.

Bizlere düşense, konferansta alınan kararları tüm alanlarda hayata geçirmek ve bu olumluluğu daha da ileriye taşımak olmalıdır.

Amed'ten bir YDG'li

Tekrara düşülmemesi olumluluktur

Merhaba arkadaşlar,

Devrimci harekette girilen pasifist ve tasfiyeci yaklaşımın arttığı bu süreçte YDG 3. Konferansı'nın devrimci harekete ve YDG'li arkadaşlarımıza pek çok şey kattığını belirtmeliyiz. YDG'nin 3. Konferansı'nın 1. ve 2. Konferanslara göre farklı bir içerikte yapılması konferansların tekrara düşmemesi açısından gerçekten büyük bir olumluluktur.

Pek çok harekette görülen ve zaman zaman bizim de etkilendiğimiz gelişmeler karşısında hızlı karar alamamanın ve hızlı refleks geliştirememenin etkisinin arttığı bir süreçte konferansımızda önümüzdeki süreç vurgusunun yapılması YDG'lilerdeki çeşitli soru işaretlerini giderdi. Konferansımızda tartışmalar gerçekten çok verimliydi. Hep beraber karar alırken saygı düzeyinde tartışmaların yaşanması ve demokratik karar alma bilincinin gelişmesi büyük bir olumluluktur.

Konferansta önümüze çok yoğun bir süreci getirip tartıştık. Kadın buluşması ve liseli buluşmasının önemine vurgular yapıldı ve bunlarla ilgili kararlar alındı. Enternasyonal dayanışma vurgusunun yapılması ve bir komisyo-

nun kurulması gerçekten önemli bir karardı. Yine kadın komisyonunun kurulması ve bu komisyonlara gönüllü arkadaşların olması çok güzel bir süreç yaşayacağımızın en büyük kanıtıdır.

Konferansın yapılmasına destek sunan arkadaşlara ve alanlara teşekkür ediyoruz. Önümüzdeki sürecin daha iyi ve daha etkin geçmesi için konferansımızı selamlıyor ve 4. Konferansımızın daha güçlü bir şekilde örgütleneceği dileğiyle ŞAN OLSUN YDG 3. KONFERANSIMIZA diyoruz.

Sivas YDG

Devrimci gençlik hareketi için bir adım ileri!

Öncelikle 3.Konferansımızın coşkusuyla merhaba...

Amed'ten katılan bir YDG'li olarak konferansa ilişkin duygu ve düşüncelerimi paylaşmak istiyorum.

Örgütümüzün kurumsallaşma yönünde attığı adımların sıklaştığını belirtmekle beraber, 3.Konferansımız, YDG'nin faaliyet yürüttüğü birçok alanda 2. Konferans ışığında alınan kararların pratikte karşılık bulduğunu göstermiştir.

Her ne kadar bir bütün olarak önerge, alan raporu hazırlama vb konularda deneyimsizlikler yaşasak da konferans anında herkesin mütevazı, samimi bir ortamda pratiğe dönük tartışması oldukça olumluydu.

Kurulan merkezi komisyonlarla (kadın komisyonu, uluslar arası ilişkiler komisyonu) beraber bir adım daha ileriye çıktığımızı söyleyebilirim. 2.Konferans'ta komisyonları, kitle örgütlerinde çalışma yürütmeyi tartışıyor-ken 3.Konferans'ta, bu tartışmaların yetersiz olmakla beraber hayat bulduğunu görmüş olduk.

Deneyim aktarımı ile beraber somut gerçekliğimizi, olumlulukları ve olumsuzlukları açık bir şekilde görmüş olduk.

Önümüzdeki süreçte var olan eksiklerimizi alanlarda tespitini yaparak “devrimci bir gençlik hareketi için bir adım ileri” şiarı ile kitlelerle kucaklaşabilmeliyiz.

Amed'ten bir YDG'li

SUNU

Merhabalar,

YDG 3. Konferansı'nın ardından bu sayımızda konferans belgelerini bir arada, bir dosya olarak devrimci demokrat kamuoyuna sunuyoruz. Belgelerin içeriğinin ve belirlenen yönelimin ilgiyle ve dikkatle okunacağına ve daha da geliştirilip somutlanacağına inanıyoruz.

Geçen sayımızda dergimizde yayınladığımız konferans taslak belgelerinin kabul edilmesi ve önergelerle geliştirilmesi nedeniyle, konferansın bütünlüklü olarak değerlendirilebilmesi için geçmiş ve gelecek süreç üzerine yazıları yeniden yayınlıyoruz.

Konferans belgelerinin içeriği ve boyutları nedeniyle bu sayımızda köşelerimize yer veremiyoruz. Konferans belgelerinin haricinde özellikle Yunanistan'daki gelişmelerle ilgili yazıların da ilgi göreceğini umuyoruz.

Konferansta alınan karar doğrultusunda kurulan **Kadın Buluşması Örgütlenme Komisyonu** ve Uluslararası İlişkiler Komisyonu olarak kurulan ancak ilk toplantısında ismini **Enternasyonal İlişkiler Komisyonu** olarak değiştiren komisyonlarımız ilk toplantılarını **28 Ara-**

lık'ta gerçekleştirdiler. Komisyon raporları dergimiz yayına hazırlanırken elimize ulaşmadığı için önümüzdeki sayıda yayınlayacağız. Ancak genel başlıklarla alınan kararların bir kısmını ifade etmek gerekirse;

Kadın Buluşması Örgütlenme Komisyonu, genel gündemleri göz önüne alarak 2. Kadın Buluşması'nın Nisan ayı içerisinde Ankara'da örgütlenmesini ve net tarihin alanların görüşleri alındıktan sonra belirlenmesini kararlaştırmıştır. Bu süre zarfında yerellerde kadın komisyonlarının kurulup hareketlenmesi için çaba harcanacak, 8 Mart'a etkin şekilde katılıp kitle çalışması yapılacak, kadın buluşmasının içeriği konusunda yazılar ve önergeler hazırlanıp alanlarda tartışılacak ve belirli konularda özel araştırmalar yapılacaktır.

Enternasyonal İlişkiler Komisyonu ise konferans tanıtımını yapan bir yazıyı diğer ülkelerdeki dost ve kardeş örgütlere gönderecek, YDG-Gençlik ve ülke gündemleriyle ilgili olarak 2 ayda bir İngilizce bir bülten hazırlayacak. Esas olarak da ülkemizde **ILPS Gençlik** çalışmalarının yeniden canlandırılması için hem ILPS'yi içinde yer aldığımız kitle örgütlerinde tanıtmak hem de gündemlere ilişkin ILPS Gençlik olarak tek başına veya diğer DKÖ'lerle eylem birliği ile çeşitli pratik çalışmalara katkı sunacak.

Çok sayıda kararın alındığı ve verimli geçen toplantılar hakkında daha geniş bilgiyi önümüzdeki sayıda vereceğiz. Dergimizin ilgiyle takip edileceğini umuyoruz, tüm okurlarımıza yeni mücadele yılında başarılar diliyoruz...

www.ydg-online.org yenidemokratgenclik.blogspot.com bolognasureci.blogspot.com

< Ç	< N	D	E	K	< L	E	R
İsyan	4-5	Haluk Zorusevmez	47-48				
3. Konferans dosyası	6-42	Film tanıtımı: Sonbahar	49-50				
Kolektifin Sesi	43-46	Yunanistan ve İtalya'dan gelişmeler.....	58-61				

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah. İmam Murat Sok. No: 8/1 Ak-saray-Fatih/İSTANBUL Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem ÖNSEL Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Tel: (0212) 544 66 34
e-mail: umutyayincilik@ttmail.com ISSN: 1302-750

Yeni Demokrat Gençlik'in e-mail adresleri:
yenidemokratgenclik@hotmail.com
yenidemokratgenclik@yahoogroups.com

BÜROLAR

► **Kartal:** İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Kartal, Tel: (0216) 306 16 02
► **Ankara:** Sıhhiye Mh. Süleyman Sırrı Sk. Yunt Ap. No: 19/7 Çankaya Tel: (0312) 432 23 01
► **İzmir:** 856 Sk. No: 48/203 Kemeralı Konak, Tel: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03
► **Malatya:** Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İshani No: 3 Cep: 0 542 216 48 00
► **Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İshani Kat: 3 Tel: (0 446) 223 67 18 Cep: 0 536 697 94 19
► **Bursa:** Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarı Kat 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
► **Mersin:** Silifke Cd. Çavdaroğlu İshani Kat: 3 No: 118 Cep: 0 545 685 25 27
► **Avrupa Merkez Büro:** Weseler Str 93 47169 As-druck Dusburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958

BANKA HESAP NUMARALARI

Selma Şahin
Ziraat Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
Euro Hesabı: 48209849-5001
TL Hesabı: 48209849-5002

Bir adım ileri!

YDG 3. Konferansı, ülkemizde ekonomik krizin etkilerinin daha net şekilde görülmeye başladığı, kitlesel işten çıkarmaların başladığı, buna karşın kendiliğinden veya sendikalar öncülüğünde işçi emekçi eylemlerinin yaygınlaştığı, işçilerin Unilever direnişi örneğinde olduğu gibi kazandığı, DESA örneğinde olduğu gibi direndiği bir dönemde gerçekleşti.

YDG 3. Konferansı, Marmara Üniversitesi ve İTÜ örneklerinde görüldüğü gibi sivil faşist baskı ve saldırılara karşı kitlesel tepkilerin verildiği, Ankara, İnönü ve Ege Üniversitesi örneklerinde olduğu gibi yemekhane-ulaşım-yurt vb konularda kitlesel öğrenci eylemlerinin ve işçi-öğrenci dayanışmasını gösteren birliktelerin yaşandığı bir dönemde örgütlendi.

YDG 3. Konferansı, eğitim masraflarını karşılamak için asistan öğrenci statüsünde çalışan öğrencilerin bu haklarının gasp edilip eğitim hayatlarının da tehlikeye atıldığı ve kitlesel tepkilerin de verildiği bir ortamda hayat buldu.

YDG 3. Konferansı, Kürt ulusunun anadilde eğitim mücadelesinin yoğunluk kazandığı, Alevilerin Ankara ve Adana'da gerçekleştirdikleri büyük mitinglerle demokratik hak taleplerini yükselttiği bir dönemde somutlandı.

YDG 3. Konferansı, yerel seçimlerin de yaklaşmasıyla birlikte Anayasa Mahkemesi'nin kendi içinde ve Danıştay Mahkemesi ile ilişkilerinde ve rektör atamaları üzerinden yargı ile Cumhurbaşkanlığı üzerinden somutlanan egemen sınıflar arası klik çatışmalarının yeniden gündemde ağırlık kazanmaya başladığı bir dönemde örgütlendi.

YDG 3. Konferansı, ülke içinde polis-asker baskısının yoğunlaştığı, işkence ve kötü muamele olaylarının arttığı bir dönemde hayat buldu.

YDG 3. Konferansı, Yunanistan'ın devlet baskısına ve ekonomik-demokratik hak gasplarına karşı gençliğin öncülüğünde geniş halk kesimlerinin de dahil olduğu büyük isyanlarla günlerce çalkalandığı, İtalya ve Fransa'da yüz binlerce öğrencinin ve işçinin gerici yasalara karşı sokakları doldurduğu, Filistin'in İsrail'in vahşi saldırganlığı karşısında onurlu direnişini kan ve can bedeli sürdürdüğü ve Iraklı gazetecinin Bush'a fırlattığı ayakkabıda

simgeleşen Irak direnişinin ısrarla sürdürdüğü bir dönemde gerçekleşti.

YDG'nin, mücadelenin ülkemizde ve dünya genelinde gelişmeye, halkın ilgisinin ve katılımının yükselmeye başladığı; sistemin ise saldırıların dozajını arttırdığı bir dönemde devrimci gençlik hareketini yükseltme, bu gelişime cevap olma, kitlelerin artan öfkesine paralel örgütlülüklerini geliştirme perspektifi ile 3. Konferansını 6-7 Aralık'ta başarıyla örgütlemesi önemli bir kazanımdır.

Gündemine yalnızca ve yalnızca kitlelerin örgütlenmesi meselesini alan, gelişme dinamiklerini bağrında ta-

şıldığını net şekilde gösteren, coşkusunu ve moral motivasyonunu tartışma süreçlerine yönelik ilgisinde ve kolektif duruşunda somutlayan YDG 3. Konferansı, şayet YDG'liler tarafından geniş öğrenci kesimlerine ısrarla ve çeşitli araçlarla taşındığı takdirde, özellikle ileri kitleyi bire bir ilgilendiren çeşitli konularda sunduğu politik açılımların sahiplenilmesi ve hayat bulması olasılığının yüksek olduğu, hareketin genel gerçekliği göz önüne alındığında YDG'nin küçümsenmesi mümkün olmayacak bir potansiyele sahip olduğunu gösteren verilerle doludur.

İşte bu süreçte ülkemizde demokrasi ve özgürlük mücadelesini yükseltmemizin önemini ve bu sistemin köhne, gerici karakterini açığa çıkararak gelişmeler de ardı sıra yaşanmaktadır. CHP

Baskıların, saldırıların ve ikiyüzlü politikaların yoğunluk kazandığı, bunun karşısında ise gerek ülkemizde gerekse de dünyanın birçok yerinde kitlesel hareketlenmelerin yaşanmaya başlandığı bir dönemde somut politika ve yönelimleri ve mücadeledeki ısrarlı, iddialı ve cüretli duruşuyla YDG 3. Konferansına hayat veren iradeye çok iş düşmektedir. Kararlara hayat vermek ve kitlelere büyük bir coşku ve istekle gitmek; geleceğe taşıdığımız geleneğimizin, halkımıza durduğumuz sevgi ve bağlılığın, devrime olan inancımızın ve mücadeledeki kararlılığımızın mütevazı bir ifadesi olacaktır.

vekili Canan Arıtman'ın A. Gül'ün Ermeni olduğunu hakaret olarak ileriye sürmesi, A. Gül'ün de bu ifadeyi hakaret olarak kabul edip dava açması ve soy ağacını açıklayarak Türklüğünü "kanıtlaması", bunun karşılığında ise DNA testinin istenmesi, daha öncesinde M. Savunma Bakanı Vecdi Gönül'ün Ermeni ve Rum halklarının ülkelerinden zorla sürülmesini açıkça övmesi nasıl çirkef, ırkçı ve halk düşmanı bir rejim altında yaşamaya mecbur kaldığımızı bizlere yeniden göstermekte ve mücadelemizin haklılığını farklı bir açıdan da olsa kanıtlamaktadır.

İçinden geçtiğimiz dönem aynı zamanda temel konularda tıkanan rejimin Kemalist ideolojisinin de güncel uyarlanması yönlü çabaların arttığı ve bu yönlü sistem içinde farklı çıkar gruplarının aralarında çelişkilerin de keskinleştiği bir dönemdir. Yakın zamanda Genelkurmayın gizli arşivlerinin kendisine özel olarak açıldığı Can Dündar'ın hazırladığı "Mustafa" filmiyle Kemalizme yeni bir bakış açısı kazandırılmaya çalışılmaktadır. Bununla birlikte kendisini ABD'nin ülkemizle ve bölgeyle ilgili politikalarını kamuoyuna açıklamakla yükümlenen ve yazılarında sıkça "istihbaratçı arkadaşlarıyla" yaptığı görüşmelerden bahseden Yasemin Çongar'ın metnini hazırladığı ve Baskın Oran gibi çok sayıda Kemalist ve Mahçupyan gibi liberal aydınının öncülük ettiği "Ermeni halkının acısını paylaşıyorum ve özür diliyorum" kampanyası ve ne tesadüftür ki aynı dönemde CNN Türk'te "Ortak Acı" adlı programlarıyla meseleye benzeri bir bakış açısıyla "sağ"dan yaklaşan Taha Akyol'un çabaları dikkate değerdir. Bu çabaların ortak özelliği ise tüm dünyanın kabul ettiği soykırım gerçekliğini açık şekilde inkar ederek devam etmesi mümkün olmayan Kemalist yaklaşımı yenileyerek soykırımın yine kabul edilmediği ancak yaşananların tarafların birbirini ("sağ" taraftan sürece dahil olanların da katkısıyla dış güçlerin oyunlarıyla) karşılıklı vurduğu acı bir dönem olarak kabul etmek ve böylece İttihat Terakki yöneticilerinin ve aynı yönetici ve komutanlarının görev aldığı Cumhuriyet rejimini hedefe almamak, planlı bir şe-

kilde gerçekleşen saldırılarla milyonlarca Ermeni ve Rum'un ülkelerinden çıkarılması gerçekliğinin üstünü örtmek ve sistemi dolaylı yoldan aklayarak soykırım gerçekliğini reddetmektir.

Yine bu minvalde değerlendirilmesi mümkün olan ve yerel seçimlerin yaklaşmasının etkisinin de bariz şekilde görüldüğü bir diğer aldatmaca da Kürt dili, kültürü üzerinde yasakların ve Kürt ulusunun inkarının hız kesmeden devam ettiği, x-w gibi harfler yüzünden davaların açıldığı, Kürtçe konuştuğu için cezaların verildiği bir dönemde uzun yıllardır rafta duran Kürtçe TV'nin bir anda devreye sokulmasıdır. **Gündelik yaşamında tekrar tekrar maruz kaldığı şiddet, inkar ve ayrımcılık devam ettiği müddetçe Kürt halkının bu tarz Osmanlı oyunlarıyla kandırılması mümkün olmayacaktır.** Ancak dikkat etmemiz gereken bir konu da gerek Ermeni meselesi ve bunun üzerinden Ermenistan'la ilişkiler gerekse de Kürtçe TV ve bunun üzerinden PKK'nin tasfiyesi ve Irak ve Irak Kürdistanı ile ilişkiler konusunda ABD'nin yeni dönemde izleyeceği politikalara uyumlu hazırlıkların hayat buluyor olmasıdır. Tüm bu çabalar mevcut statükonun korunması ve güçlendirilmesi perspektifi ile hayat bulduğu için gerçekleri halka açıklamak, faşizmin insanlığa karşı işlediği suçların teşhirini yapmak ve devrimci mücadeleyi yükseltmek bizlerin omuzlarında durmaktadır.

İşte baskıların, saldırıların ve ikiyüzlü politikaların yoğunluk kazandığı, bunun karşısında ise gerek ülkemizde gerekse de dünyanın birçok yerinde kitlesel hareketlenmelerin yaşanmaya başlandığı bir dönemde somut politika ve yönelimleri ve mücadeledeki ısrarlı, iddialı ve cüretli duruşuyla YDG 3. Konferansına hayat veren iradeye çok iş düşmektedir. **Kararlara hayat vermek ve kitlelere büyük bir coşku ve istekle gitmek; geleceğe taşıdığımız geleneğimizin, halkımıza durduğumuz sevgi ve bağlılığın, devrime olan inancımızın ve mücadeledeki kararlılığımızın mütevazı bir ifadesi olacaktır.**

YDG 3. Konferans

Belgeleri

Geride bıraktığımız 3. Konferansımız, mevcut bu sorunları fazlasıyla irdelediğimiz bir sürecin ardından, önümüzdeki döneme güvenle bakmak ve iddialı olmak için bize önemli veriler sunmaktadır. Politik yönü daha güçlü ve daha örgütlü olma konusunda attığımız adımların doğruluğunu, gelişimimizin pozitif eğilimini göstermektedir.

Yeni Demokrat Gençlik

3. Konferansını 6-7 Aralık tarihlerinde İstanbul'da başarıyla gerçekleştirdi

2. Konferans'ta YDG'nin örgütlülüklerini güçlendirmesi ve gelişmelere daha etkili şekilde müdahale edebilmesi için en üst iradesinin daha etkin biçimde hayat bulması ve demokratik denetimin sağlanması açısından konferansların yılda bir örgütlenmesi ve esasen öncesinde alanlarda seçilen delegelerin katılımı ile daha dar gerçekleşmesi kararı alınmıştı.

Bu doğrultuda **8 Kasım**'da Ankara'da örgütlenen divan toplantısında alanlardan gelen temsilciler konferans gündemlerini belirlemişler ve hazırlık sürecini ayrıntılarıyla ele almışlardı. Zaman süresinin az olmasına ve bayram tatilinin başlangıcına denk gelmesine karşın daha sonrasında üniversitelerde sınavların yoğunluk kazanması ve genel gündemlerin fazla olması nedeniyle konferansın 6-7 Aralık'ta örgütlenmesi kararlaştırılmıştı. **Divan toplantısındaki tartışmaların yoğunluğu, alanların hazırlığı ve ilgisi konferansın nasıl bir ortamda gerçekleşeceğinin ipuçlarını da vermekteydi.**

Yoğun geçen 6 Kasım sürecinin ardından **9 Kasım** YÖK eylemine ve Büyük Alevi eylemine katılım sağlayan, ardından da **29 Kasım**'daki büyük emekçi eyleminde coşkusu ve kararlılığıyla yerini alan **YDG'liler hem bu merkez eylemlerin coşkusu hem de alanlarındaki pratik faaliyetten çıkan deneyimlerini 3. Konferans'ın gerçekleştiği salona da taşıdılar.**

Konferans öncesinde dergimizde yayınlanan konferans taslaklarını alanlarında inceleyen, tartışan YDG'liler eleştiri ve önerilerini netleştirmiş ve seçtikleri delegeler aracılığıyla konferansta gündemleşmesini sağlamışlardır.

Ancak gerek maddi yetersizlikler gerekse de farklı nedenlerden kaynaklı bilhassa farklı alanlardan liseli YDG'liler kendi aralarından delege gönderememiş ve üniversiteli delegeler üzerinden öneri ve eleştirilerini iletmışlerdir. Yine benzeri nedenlerle bazı alanlar konferansa katılım sağlayamamış, bazı alanlarımız ise kendi gerçekliklerine nazaran daha az delege sayısı ile temsil edilmiştir. Ancak alanların büyük çoğunluğu konferansta delegeleri aracılığıyla yerini almış, temsil edilebilmiştir.

Konferansa farklı alanlarda faaliyet yürüten yoldaşlarımızla delege seçilmeyen YDG'liler de misafir olarak katıl-

mıştır. Gün içinde konferansa çok sayıda misafir gelmiş ve belirli bir süre gündemleri takip etmiştir. Ancak özel şekilde davet edilmesine karşın diğer devrimci gençlik örgütlerinin temsilci göndermemesi katılımcılarca eleştirilmiştir.

İlk gün

Divan toplantısında seçilen konferans divanının çağrısıyla 6 Aralık günü saat 10.30'da devrim ve demokrasi şehitleri için yapılan saygı duruşuyla konferans başladı. Saygı duruşunun ardından konferansımıza dayanışma mesajı gönderen **Tekirdağ F Tipi'nden Tutsak Partizanların** mesajı ve başarı dilekleri coşkuyla karşılandı. Yine Yunanistan'dan **Militan Öğrenci Hareketi**'nin gönderdiği mesaj da özetlenerek okundu. Konferanslarımızda bizleri yalnız bırakmayan ve ilgiyle takip edip katkı sunan **ATİK-YDG** adına konferansımıza katılan 2 yoldaş da konferansın başında dayanışma ve iyi dilek mesajlarını doğrudan iletmıştir.

Konferansın ilk gündemi geçmiş sürecin değerlendirilmesiydi. Bu bölümde görev alan arkadaşımız dergimizde çıkan taslak yazısından hareketle YDG'nin son bir yıllık sürecini politik ve örgütsel açıdan ve somut örnekler vererek açıkladı. İlgiyle dinlenen geçmiş süreç değerlendirilmesinin ardından yemek arası verildi.

Aradan sonra farklı bölgelerden **alan raporlarını** hazırlayarak gelen alanlar raporlarını okudular ve 2. Konferans'tan bu yana alanlarındaki gelişmeleri ve karşılaştıkları sorunları politik ve örgütsel açıdan izah ettiler. **Alan raporlarında özeleştirel bir yaklaşımın egemen olmasının yanı sıra bir diğer olumluluk ise genel olarak bir gelişimin olduğunun tespit edilmesiydi.** Ancak atılan adımlar yetersiz bulunmakta ve daha ileriye gitmek için hangi sorunların üzerine gidilmesi gerektiği vurgulanmaktaydı.

Alan raporlarında görülen bir diğer önemli noktada da farklı kitle örgütlerindeki çalışmaların belirli bir aşama kat ettiğinin net olarak görülmesiydi. Her alan raporunda içinde faaliyet yürüttüğümüz kitle örgütleri hakkında bilgi verilmesi, olumlu gelişmelerin ve yaşanan sıkıntıların belirtilmesi deneyim aktarımı açısından faydalı olmuştur. Bu anlamda 2. Konferans'ta karar altına alınan her

YDG'nin bir kitle örgütünde faaliyet yürütmesi kararının hayata uygulanmasında olumlu adımlar atıldığı daha net şekilde anlaşmıştır.

Alan raporlarında ayrıca 2. Konferans'ta karar altına alınan dergi dağıtımından aidat sistemine kadar çeşitli konularda her bir alanda yapılanlar ve yapılamayanlar da ifade edildi. Bazı alanların raporlarının belirlenen süreyi aşması nedeniyle birçok delege raporunu özetleyerek açıklamak zorunda kaldı.

Alan raporlarının okunmasının ardından **serbest kürsü** bölümüne geçildi. Bu bölümde delegeler ve misafirler raporlardan ve kendi gözlemlerinden yola çıkarak YDG'nin olumlu ve olumsuz yanlarını ifade ettiler. Eksik gördükleri yönlerin daha fazla açılmasını sağladılar, katkılarını sundular.

Bu bölüm daha özel konularda daha ayrıntılı şekilde deneyim aktarılması açısından da olumlu geçti. Örneğin bir alanda Eğitim-Sen'in öğrenci biriminde faaliyet yürüten yoldaşlarımızın yaşadığı sorunu aktarması üzerine benzeri sorunu yaşayan ancak farklı bir yöntemle sorunu çözen başka bir alandan yoldaşımız deneyimini aktararak yardımcı olmaya çalıştı. Yine, bilhassa Amed'den gelen YDG'lilerin son süreçte Amed'de gerçekleşen serhıldanlara, okul boykotlarına ve diğer eylemlere daha etkin ve örgütlü şekilde katıldıklarını belirterek gözlemlerini ve kazanımlarını aktarması konferansta ilgiyle ve coşkuyla dinlendi. Ankara ve İzmir'den katılan YDG'lilerin 6 Kasım sürecindeki çalışmaları,

Sivas'tan YDG'lilerin yaz sürecinden bu yana imza attıkları olumlu etkinlikler, Mersin'deki liseli çalışması deneyimi, İstanbul'da mesleki örgütlenmelerin öğrenci birimlerindeki çalışmaların aktarılması, yetersizliklerin belirtilmesi geçmiş süreç değerlendirilmesinin verimli geçmesine hizmet etmiştir. Bu bölümde ayrıca Sincan F Tipi'nden yeni tahliye olan bir yoldaşla Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm de söz aldı.

Serbest kürsünün canlı geçmesi ve çok sayıda katılımcının söz alması nedeniyle 6 Aralık gününün son gündemi olan ekonomik kriz sunumu diğer güne bırakıldı.

Çoğunluğu uzun yoldan gelen katılımcılar yorgunluklarına rağmen konferansın verimli geçmesi için ellerinden geleni yaptılar. Konferansın ilk günü akşam 8 civarında sona erdi.

İkinci gün

Konferansın ikinci günü sabah 9.30'da ekonomik kriz

üzerine bir arkadaşımızın yaptığı sunumla başladı. Slayt gösterimi eşliğinde yapılan sunumda emperyalizmin özellikleri, kapitalizmde krizlerin nedenleri ve son krizin gelişim evreleri ve içeriği aktarıldı.

Sunumun ardından önümüzdeki süreç gündemine geçildi. Bu gündemde de görevli arkadaşımız dergimizde çıkan taslaktan yola çıkarak önümüzdeki süreçte farklı alanlarda nasıl bir hat izlememiz gerektiği üzerine açıklamalarda bulundu. **2. Konferans'tan bu yana attığımız olumlu adımları büyütmemiz ve kitlelerle gelişen ilişkilerimizin daha da güçlendirmemiz ve çeşitlendirmemiz gerektiğinin vurgulandığı konuşmada yaşadığı-**

mız sıkıntıları nasıl aşabileceğimiz üzerine de bir yönelim sunuldu.

Önümüzdeki süreç üzerine açıklamanın bitmesinin ardından **önergeler** bölümüne geçildi. Önergeler bölümü YDG konferanslarında ilk kez başvurulan bir yöntemdi ve divan toplantısında amacı ve biçimi üzerine bir anlayış belirlenmişti. Buna göre önümüzdeki süreç yazısına katkı sunmak, yazıda belirtilen vurguların somutlanmasını ve derinleştirilmesini sağlamak, belirtilmeyen çeşitli konularda açılım sunmak vb amacıyla herhangi bir konuda hazırlanan önergeler alanlar veya kişiler tarafından sunulabilirdi. **Önergeler bu anlamıyla konferansın iki esas belgesini güçlendiren ve geliştiren içerikte ek belgelerdi.**

Konferansa 16 önerge sunuldu. Bu önergelerin büyük kısmı kabul edildi. Bazı önergeler ufak değişikliklerle kabul edilirken bazı önergelerin birleştirilmesi kararı alındı, az sayıdaki önerge ise reddedildi.

Önergelerin biçimsel yanı konusunda deneyimsizlikten

kaynaklı farklılıklar yaşandı. **Önergelerin kısa bir açıklamanın ardından somut bir yaklaşım sunması ve bu yaklaşımın tartışılıp oylanması gerekmektedir.** Ancak bazı öneriler YDG'nin konu hakkında yaşadığı sıkıntıları ve eksikleri aşmak amacıyla kapsamlı bir araştırma-değerlendirme niteliğinde hazırlanmış ve bir önergeden çok sunum niteliği kazanmıştır. Bu tarzdaki öneriler farklı konuları bir arada işlediği için değerlendirmede, tartışmada ve oylama esnasında çeşitli sıkıntıların yaşanmasına sebep olmuştur. Fakat bu belgeler, alanların verdikleri emek ve konuların önemi nedeniyle önerge olarak kabul edilmiş ve gündeme alınmıştır. Bu nedenle farklı boyut ve biçimlerde öneriler arka arkaya konferans iradesine sunulmuştur.

Önergelerde çeşitli önerilerin sunulması nedeniyle canlı tartışmalar yaşanmış, bunun sonucunda da serbest kürsü bölümüyle öneriler gündemi birleşmek zorunda kalmıştır.

YDG'lilerin önerileri dikkatli şekilde dinleyip eleştirmeleri, görüşlerini savunması, görüşlerinin kabul görmesi için çaba harcaması YDG'nin önümüzdeki 1 yıllık sürecine yönelik beklentilerini, iddiasını, kararlılığını ve mücadeledeki ısrarını göstermesi açısından oldukça olumluydu.

Aynı zamanda tartışmaların karşılıklı saygı esasına göre yapılması, sözlerin kesilmemesi, çok farklı düşüncelere sahip olan yoldaşların birbirlerine tepkiselleşmeden, dikkatle, birbirini anlamaya çalışarak dinlemesi yoldaşlık bilincinin ve YDG'nin sahip olduğu devrimci tartışma kültürünün hayat bulması ve içselleşmesi açısından etkili olmuştur.

Tartışmaların yeterince ele alınmadan kesilmemesi ve söz alan herkesin kendisini rahatlıkla ifade etmesi de demokrasi bilincinin gelişmesine katkı sunmuştur.

Bu bölümde lise ve genç kadın gündemleri daha keskin ve yoğun şekilde tartışıldı. Birçok alanımızdan lise çalışma-

sının gelişmesi ve ülke genelinde liselilerin mücadeleye daha çok ilgi göstermesi nedeniyle bu gelişimin daha örgütlü bir halde sürdürülmesi ve daha etkili çalışmalar yürütülmesi açısından lise çalışması ayrıntılarıyla ele alındı. Lise çalışmalarının ileriyeye taşınması ve somut politikaların belirlenmesi açısından yerelerde forum-etkinlik-kurultay gibi etkinliklerin yapılmasının öneminde ortaklaşılmasına karşın merkezi bir liseli buluşmasının örgütlenip örgütlenemeyeceği üzerine görüş ayrılığı yaşandı ve bu konudaki kararın alanlardaki liseli arkadaşların onayıyla belirlenmesi kararı alındı.

Genç kadın konusunda da geçen sene atılan adım olumlanmasına karşın gerisinin getirilmemesi eleştirildi ve genç kadın çalışmasının önemi vurgulanarak önümüzdeki dönemde bu konuda daha etkili ve daha özgün çalışmalar yapılmasının gerekliliği üzerinde duruldu. Ancak bunun nasıl olacağı konusunda farklı görüşler kendisini ifade etti ve bu tartışmanın sonucunda kurulan kadın komisyonunun işlevi somutlandı.

Önergeler bölümünden sonra farklı konularda görüş bildirmek isteyenler için serbest kürsü ve gündem dışı konuşmalar bölümüne geçildi. **Umut Yayımçılık, Munzur Çevre Derneği, Bursa Tuncelililer Derneği, PŞTA** gibi kurumlar dayanışma ve destek mesajlarını doğrudan ilettiler. Delege ve misafirler 2 günlük konferans üzerine yorum ve eleştirilerini sundular. Yine çeşitli konularda iletmek istediklerini aktardılar. Söz alanların büyük çoğunluğu konferansın verimli geçtiğini belirterek emek harcayanlara teşekkürlerini sundular ve konferans kararlarına hayat vermenin önemi üzerinde durdular.

Konferans gündemleri akşam 7 civarında sona erdi. Ardından müzik dinletisi verildi. Bu bölümde önce Grup İsyan Ateşi şarkılar ve marşlarla yerini aldı. Ardından YDG'li bir arkadaşımız saziyle sahneye çıkarak türküler söyledi. En son da bir başka arkadaşımız saziyle türküler ve halaylar söyledi.

Konferansın verimli ve coşkulu geçmesi nedeniyle YDG'liler bu bölümde ayrılmadan önce son kez kavga türkülerini hep beraber söyleyerek, omuz omuza halaylar çekerek konferansın güzel görüntüler eşliğinde sona ermesini sağladı.

Artık görev 3. Konferans'a hayat veren iradenin kolektif şekilde aldığı kararların etkili şekilde yaşama uygulanması ve halk gençliğinin geniş kitlelerine taşınarak somut bir güç haline gelmesidir.

Geçmiş sürecin değerlendirilmesi

A) Örgütsel durumumuz:

İkinci konferansımızda görece uzun uzadıya değindiğimiz örgütsel durumumuzda, geride kalan bir sene süresince çeşitli gelişmelere paralel bazı değişikliklere gittiğimiz görülmektedir.

YDG'nin sağlıklı merkezileşmesi kararımız kapsamında zamana yaydığımız bu sorunun **esasta güçlenmiş ve sağlıklı işleyen birim-alan faaliyetleriyle** çözülebileceğini 2. Konferans'ta belirtmiştik.

Birimde kurumsallaşma konusunda henüz oldukça deneyimsiz olduğumuz açıkken, her şeyden fazla kendi pratik deneyimlerimizle bu sorunu aşmaya çalışırken, politik durum kapsamında da belirteceğimiz tasfiyeciliğin etkileri gibi nedenlerle zorlandığımız, alan çalışmalarında çok da yaratıcı olamadığımız açıktır.

1. ve 2. Konferanslar arasında kendisini gereklilik olarak dayatan YDG toplantıları konusunda 2. Konferans sonrası daha da uzmanlaştığımızı, sıklıkla birbirini tekrar eden statik biçimleri pratik içerisinde değiştirdiğimizi ve birçok alanımızda asgari düzeyde de olsa YDG toplantılarını **pratiğe hizmet edecek şekle** çevirebildiğimizi söyleyebiliriz.

Bu süreçte, ihtiyaç ürünü olarak ortaya çıkan YDG toplantılarının kimi dönem verimsizleşmesi, statüko haline gelmesi, **daha doğrusu demokratik çalışmanın adeta tek biçimi haline getirilmesi**, bu konuda yaşadığımız temel sıkıntı olmuştur.

İşte bu sorun karşısında ihtiyaç ürünü olarak ortaya çıkan YDG toplantılarının verimliliştirilmesi için pratiğe dönük, alan politikalarına yoğunlaşmış biçimler gündeme girmiş, bazı alanlarımızda periyotlar seyrekleştirilmiş, toplantıların merkezileştirilmesinin zor olduğu alanlarda da toplantılar daha da birimleştirilmiştir.

Bu deneyimler ışığında hiçbir birimin dogma olmadığını, biçimlerin verimli ve demokratik bir çalışma için var olduğunu ve ihtiyaçlara göre değiştirilebileceğini bir kere daha görmüş olduk.

2. Konferansla birlikte farklı DKÖ'lerin daha fazla gündemimize girmiş olması, "Peki, YDG'yi nasıl örgütleyeceğiz?" sorusunu daha da fazla tartışılır kılmıştır. Örgütsel bileşimimizin DKÖ çalışmalarında deneyim kazan-

masıyla ve her yoldaşımızın DKÖ çalışmalarına yoğunlaşmasıyla YDG çalışmasının hem daha kolay yürütüleceğini hem de komplike bir özellik kazanacağını iddia edebiliriz.

Daha öncesinde de sorulmuş olan "YDG çalışması mı esas öğrenci derneği çalışması mı?" sorusunun önümüzdeki süreçte tekrar karşımıza çıkacağı açıktır. **Kendi özgül çalışmalarımızın yanı sıra YDG çalışmasının zaten kitleler ve kitle örgütleri içerisindeki çalışma olduğunu söyleyerek bu soruyu cevaplandırabiliriz.**

Çalışmalarımızda öne çıkan bazı sorunların önem sırasına göre dizilimi:

Bu konu, örgütsel durum kapsamında işlemekle birlikte aynı zamanda politik çalışmalarımızı da aynı düzeyde ilgilendirmektedir.

1. Politik niteliğin yetersizliği
2. Kitleler içerisinde örgütlenme sorunu
3. Dağınık çalışma tarzı

1. Politik Nitelik Sorunu:

Örgütümüzün politik sorununun çalışmalarımızı bir bütün engellediğini söylemek doğru değildir. **Son yıllarda kitlelerin gerçek gündemi olan, can alıcı politikaları belirlemede örgütümüzün bir sorunu yoktur.** Tali onlarca sorun, merkezi esas sorunlarla teorik belirleme bazında doğru şekilde birleştirilse de bu **politikaları uygulamada, gündemleştirmede, yerelleştirmede** oldukça önemli sıkıntılar yaşadığımız açıktır.

Doğal olarak bu durum politikliğimizle ilgilidir ve diğer iki sorunla ayrılmaz bir biçimde alakalıdır. Konunun esası olmamakla beraber alt başlık olarak şu sorunlara değinilebilir:

- Teorik eserlerin düzenli ve pratiğe hizmet edecek şekilde okunmaması
- Güncel gelişmelerin takip edilmemesi, güncel müdahalenin zayıflığı
- Politik algılarımızı ve düşünce sistematığımızı geliştirecek tartışmaların, forumların yeterince yapılmaması

ve bu konulara ilgisizlik

- Örgütsel konuların politik konulardan daha fazla tartışılması
- Gelişmelerin birbiriyle ilgisini kuramama, parçaya odaklanma

2. Kitleler İçerisinde Örgütlenme Sorunu:

Bu dönemde, bahsi geçen başlık içerisinde özellikle eksik kaldığımız konu, sistematik bir yaklaşım olan “**kitlelerden kitlelere**” formülasyonunu pratikte kullanmamızla ilgilidir.

Son dönemde vurgulanan “*konuşmadan önce ısrarla dinleme*”, “*kişilerin değil, kitlelerin görüşüne yoğunlaşma*”, “*kitlelerin görüşlerini sistemli olarak inceleme ve düşünmeden karar vermeme/konuşmama*”, “*kitleleri tanıma*” ve bu kapsamda gündemleşen “**halka hizmet et!**” şiarı hem eksikliklerimizi hem çözümlerini ifade etmektedir.

Bunun yanı sıra 2. Konferans'ta karar altına aldığımız, her YDG'linin başka bir DKÖ'de örgütlenmesi kararına, önemli gelişmeler olsa da tam olarak uyabildiğimiz söylenemez. Yine DKÖ çalışmalarında bir seviyeye geldiğimiz alanlarda da YDG'yi örgütlenme konusunda sıkıntı yaşadığımız bu seneki pratiklerde görülmüştür. Bunun nedenlerini şu başlıklar altında sıralayabiliriz:

- Kitleleri tanımama
- Kitleleri dinlememe
- Kitleleri dinlemeden politika oluşturma
- DKÖ çalışmalarına uzaklık
- Kitlelere güvensizlik
- YDG'ye ve politikalarına güvensizlik

3. Dağınık Çalışma Tarzı:

Politik duruşumuzun bir sonucu olarak ortaya çıkan çalışma tarzındaki hatalı yaklaşımlarımızı bu sene, önceki seneye oranla daha fazla hissettiğimiz söylenebilir. Çalışma tarzı kapsamında doğrudan politik niteliğimizle ilgili “planlama” sorununun esas olduğunu vurgulayalım.

Hedefi belli olmayan bir kişinin nereye nasıl gittiğinin bir önemi yoktur. **Bu nedenle dağınıklığımızın nedenini hedeflerimizi de belirlemeyi içeren bir planlamadan, bunu detaylandıran bir prosedür (yöntem) çalışmasından yoksunluğumuza bağlayabiliriz.** Her ne kadar içerisinde eksiklikler

barındırsa da konferanslarımız, bir senelik genel planlamamıza işaret eden örneklerden birisi olarak verilebilir. Ancak alanlarımızda, örneğin 1 ay, 6 ay, 10 ay ya da 3 yıl sonra neyi hedeflediğimizi bilmediğimizi yani **kısa, orta ve uzun vadeli hedefler** belirlemediğimizi hepimiz biliyoruz. Bunun olmadığı bir çalışma tarzı, günü, haftayı en iyi ihtimalle de ayı planlayan; ancak bunu da üzerine durmadan yapan, esasta **kendiliğindenci** bir çalışma tarzıdır.

Asgari, kısa ve orta vadeli, 6 aylık, 1 yıllık örgütsel ve politik plan hazırlamak, bu planları gerektiğinde müdahaleye açık halde esnek tutmak gereklidir.

- **Zamanı, amacı, genel olarak araçları belirlenmiş,**
- **anlaşılır,**
- **bir örgütsel yapıya dönük,**
- **genel programa ve plana uygun,**
- **işbölümü ve kolektivizme dayalı,**
- **periyodik olarak denetlenebilir,**
- **gerçekçi ve uygulanabilir planlar hazırlamak, her alanımızın gündeminde olmalıdır.**

Çalışma tarzımızda bu konu kapsamında **esneklik ve denetlenebilirlik ilkelerini** de irdelemek gerekmektedir. **Gönüllülüğü esas alan ve hiyerarşik olmayan, demokratik merkezîyetçilik ilkesinin demokrasi kısmına ağırlık veren YDG, bu tarzıyla esnek bir örgütlenme olmakla birlikte, iş yapmamayı, sürekli bahane üretmeyi ve denetlenmekten kaçmayı asla benimseyemez** YDG'nin esnekliği çalışma tarzının gevşekliğini derinleştirmek için belirlenmemiştir ve hiçbir örgütte de gevşeklik, tembellik kutsanamaz. **YDG'nin esnekliği, gönüllü iş yapmama tavrına maddi bir müdahalede bulunmamasından kaynaklıdır.** Disiplin kapsamında değerlendirilmesi gereken bahanesiz iş yapmama, yalancılık, yozlaşma gibi konularında “nasıl olsa YDG esnek” anlayışıyla hareket edilemeyeceği açıktır. Çalışma tarzına da etki eden bu gibi sorunlarda alanlarımız gereken kararlarını vermektedir. Bunun dışında YDG'nin maddi yaptırımından çok manevi baskılarının olduğunu biliyoruz (eleştiri, tavır alma vb.) Bu konularda bir senede yaşanan örnekler, hattımızın doğruluğunu göstermektedir.

Faaliyetçilerin **özdenetimi** ve **kolektif denetimi** de merkezi bir zorlamanın konusu olamaz. Olsa da bugün bazı alanlarımızda örnek olduğu gibi yoldaşlarımızın

istemleriyle yaşama geçirilmelidir. Aylık harcamalarımız, pratik faaliyetlerimiz, ne okuduğumuz gibi konuları içeren yazılı denetim raporları,

1. Otokontrolün

2. Kolektif kontrolün ve doğal olarak şeffaf çalışmanın aracı haline getirilmiştir.

Bu başlık kapsamında son olarak mali sorunlarımıza da yaklaşımlarımıza da değinmek gerekmektedir. 2. Konferans'ta karar altına aldığımız 20 YTL'lik aylık bağış kararını tam olarak uygulayamadığımız ortadadır. Alanlarımız sürekli olarak mali sorunlar yaşamakta ve dahası yayınıımız da mali sorunlarla boğuşmaya devam etmektedir.

B) Politik Durum Değerlendirilmesi:

2007'nin sonunda gerçekleştirdiğimiz 2. Konferansımızdan bu yana geçen bir yıllık süreç, fazlasıyla incelenmeyi hak etmektedir. Ardı ardına yaşanan gelişmelere cevap olma noktasında eksikliklerimizin öne çıktığı bu süreçte de etkisi fazlasıyla hissedilen tasfiyeciliğin sonuçlarıyla boğuştuğumuz söylenebilir.

2. Konferansımızda önümüzdeki süreç tartışmalarında eğitimdeki emperyalist yasalardan yola çıkarak anti-emperyalizm vurgusunun öne çıkması gerektiğini belirtmiştik. **Daha önceki süreçlerle karşılaştığımızda kitlelere yönelik teşhir çalışmalarımızın ve onun öncelindeki anti-emperyalizm vurgularımızın yetersizliği bu süreçte dikkat çekilmesi gereken sorunlarımızın başında gelmiştir.** Konferansımızın anti-emperyalizm vurgusunun yanı sıra örgütümüzün yaptığı çalışmalar neticesinde ve kitle hareketlenmelerinin niteliği değerlendirilerek başlatılan **örgütlenme kampanyası**, 2. ile 3. Konferanslarımız arasında belki de en fazla değerlendirilmesi gereken yönelim olmuştur.

2007-2008 döneminde Ulusal Sorun konusunda da önemli gelişmelerin yaşandığı, toplumsal hareketlenmenin bu çerçevede sınıflandığı açık bir gerçektir. Şovenist histerinin resmi ellerle yaygınlaştırılmaya çalışıldığını, savaşın önceki senelere nazaran daha fazla gündeme girdiğini, bu konuda ibretlik tavırların alındığını söyleyebiliriz.

Kitlelerin artan memnuniyetsizlikleri, kendiliğinden eylem ve örgütlenmelerin tekrar yaşanmaya başladığı, takvimsel süreçlere ilginin arttığı bu süreçte devrimci hareketin durgunluğu, iradesizliği, iddiasızlığı, çözümün

ve alternatifin umut olarak kitlelerin kafasında belirginleşmesini engellemiştir.

Geliyorum diyen ekonomik krizin geçtiğimiz aylardan itibaren fazlasıyla etkisini hissettirdiği bu süreçte **alternatif arayışların** artacağını söylemek de yanlış olmayacaktır.

İşte genel hatlarıyla belirttiğimiz bu gelişmelere örgütümüzün nasıl tavır aldığını, eksik kaldığı noktaların neler olduğunu değerlendirmek, önümüzdeki süreci planlarken bize önemli katkılar sunacaktır.

ABD öncülüğünde emperyalistlerin Irak'ta ve Afganistan'da gerçekleştirdikleri işgaller, anti-emperyalist tepkinin dünya genelinde olduğu gibi, hem sosyo-ekonomik nedenlerle hem de coğrafi nedenlerle Türkiye'de de fazlasıyla artmasına vesile olmuştur. Bu dönemleri kapsayan anti-emperyalist yönelimlerimizin devamlılığı tartışmalı olsa da kazandığı başarıları bugün hepimiz biliyoruz. Emperyalizmin saldırılarının askeri içerikli olduğunda daha fazla hissedilmesi anlaşılır olsa da diğer yönlü saldırıların, özünde askeri saldırılarla aynı amaçları taşıması gerçekliği ekseninde, benzeri bir duyarlılığın sağlanması gerekmektedir. **Emperyalist patentli yasalarla kuşatıldığımız bu dönemde, kitlelerle birlikte belirgin bir tepki gösteremediğimiz açıktır.** Elbette ki bu durumun nesnel ve öznel nedenlerini birlikte değerlendirmek gerekmektedir.

Son iki senedir gündemimizde olan eğitimde emperyalist yasalar politikası, diğer devrimci ve ilerici öznelere gündemine girmediği için adeta sadece bizim kampanyamız, sadece bizim yönelimimiz olarak kalmıştır. Bunun dışında faaliyet yürüttüğümüz diğer DKÖ'lerde de bu yasalara karşı aktif çalışma yürütmeyi gündeme alamamış olmamız, yaşadığımız sıkıntıların başında gelmektedir.

Ülke genelinde kitlelerin kendiliğinden duyarlılığının parçalı ve sınırlı olması da bu politikanın etkisini kısıtlamıştır. Bunların yanı sıra örgütümüzün, kampanya başladığı dönemde özellikle de üniversitelerin genelinde etkin bir politik özne durumunda olmaması, kampanyanın da özelde üniversiteli halk gençliğine ulaşmayı hedeflemesi kampanya ve sonrasında yönelimimizin geniş bir hareketlenme yaratmasına engel olmuştur.

Üniversitelerde kampanyanın başladığı dönemlerde var olan örgütlülük düzeyimiz sayıca az olmakla beraber, kitle çalışması konusunda da deneyimsizdi. Kampanyanın başladığı 2006 başlarına kadar örgütümüzün görece uzun bir süre kitlelere dönük politika oluşturma

konusunda yetersiz kaldığını 2. Konferansımızda belirtmiştik. İşte bu sorun, halen tam olarak çözümlenemediğimiz ancak geline aşamada önemli gelişmeler de kaydettiğimiz bir konudur.

Aradan geçen neredeyse 2 sene sonunda üniversitelerde tekrar kendimizi var ettiğimiz, YDG dışında da çeşitli DKÖ'lerde çalışmaya başladığımız açık bir gerçektir. Ancak sorun, sadece kendimizi var etme sorunu değildir. Kampanyanın yoğunluklu olmasına yapılan atfa rağmen 2007 Kasım ayında gerçekleşen Ankara'daki merkezi eyleme katılımın, örgütümüz tarafından yeterince sağlanamaması düşündürücü olmuştur. **Belirli bir düzey yakalandıktan sonra gündeme gelen örgütlenme kampanyası, hem bu soruna atıfta bulunan hem de kitlelerin ihtiyaçlarını gözetilen bir kampanya olarak planlanmıştır.**

Ancak bu kampanyanın öncesinde 2. Konferansımız süresince YDG'nin nasıl çalışacağı konusunda yapılan tartışmalar ve fikir ayrılıklarıyla zenginleşen bir konferans geçirdiğimiz bilinmektedir. YDG toplantılarının nasıl olacağı, YDG'de disiplin, mali sorunlar, yayın anlayışımız, kadın sorununa bakışımız, diğer DKÖ'lerde çalışmanın gerekliliği gibi konularda yapılan tartışmalar ve bu tartışmaların 3. Konferansımıza gelirken bize sağladığı birikimler önemlidir.

Örgütümüzün çalışma ilkelerinin nasıl olacağını belirlenmesi, kitle çalışmasındaki verimliliğimizi de etkileyen önemli bir konudur. İşte 2. Konferansımızla birlikte bu konuda önemli gelişmeler kaydettiğimizi rahatlıkla söyleyebiliriz. YDG'nin hedef kitesine ulaşma sorunu ve dahası YDG'de kararların nasıl alınacağı meselesinde yaşanan kafa karışıklıklarının bu süreçte önemli düzeyde giderildiğini söylersek abartmış olmayız. Elbette ki bu konuyu tam olarak çö-

zümleyebildiğimiz söylenemezse de bu sorunun zaten pratik ve politik deneyimimizin gelişmesine paralel olarak çözümleneceği açıktır.

2008 başında başlatılan örgütlenme kampanyası hangi ihtiyacın ürünüydü?

Emperyalist yasalara karşı yürüttüğümüz kampanya ve yönelim sürecinde, halk gençliğini harekete geçirme noktasında yaşadığımız sıkıntılardan bahsetmiştik. Bu süreçte benzeri bir yönelim içerisinde olan başka ülkelerde öğrenci, öğretim görevlisi ve yasalardan etkilenen işçilerin öz örgütlülükler nezdinde kitlesel bir biçimde gerçekleştirdikleri karşı duruşlar, Türkiye'de eksik olan en önemli konulardan birisinin ne olduğunu da bize gösterdi.

Esasta gençliğin mesleki ve özlük haklarına yönelik böylesine kapsamlı bir saldırı dalgasının adeta sessizlikle karşılanması şaşırtıcıydı. Biraz geriye gittiğimizde TMMOB'a bağlı gençlik komisyonlarının Yetkin Mühendislik uygulamasına karşı kitlesel bir karşı duruş sergilediğini, örgütsüz olmakla birlikte öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının sözleşmeli öğretmenlik uygulamasına karşı çıktıklarını vb. görebiliriz. **Ancak bir bütün olarak eğitimde emperyalist yasalar gündeminin ele alınmadığını ve paket biçimde gerçekleştirilen saldırıların parçalarına, parçalı ve özde kendiliğinden sınırlar içinde karşı çıktığını gördük.**

Uzun sessizlik sürecinin akabinde kendiliğinden gelen bu tepkiler asla küçümsenemeyecek nitelikte olmasına rağmen sürekliliğinin aynı coşkuda sağlanamaması ve alternatiflerin güçsüzlüğü düşündürücüydü. İşte bu kıpırdanış ve halk gençliğinin her alanda örgütsüzlüğünden dolayı susturulmuşluğuna karşı **"söz-yetki-karar hakkı ve örgütlenme özgürlüğü"** şiarlı kampanyamız oldukça önemli bir yerde duruyordu.

Amacımız, her alanda halk gençliğini kendisini ifade edeceği öz örgütlülükler ve diğer DKÖ'lere seferber etmenin, bu örgütleri, kendi alanlarında karar yetkisi olan örgütler haline getirmenin önemini vurgulamaktı. Ancak, önümüzde önemli bir sorun bulunuyordu. Bizler halk gençliğini örgütlenmeye çağırıyorduk ama bizzat bizlerin de yeterince örgütlü olduğunu söylemek zordu ve hala zor.

Kampanyanın henüz hazırlık aşamasında kitlelerin nabzını ölçmek için yaptığımız anket çalışması, merkezi araç kullanmada, yani bir örgüt olmadıkça sıkıntılar yaşadığımızı gösterdiği kadar, kitlelerin "kendilerini ifade et-

me” konusunda sorunlar yaşadığını ve tüm anti-propagandaya rağmen “örgütlenmekten” o kadar da korkmadıklarını naçizane anlatmaya yetti.

Kitlelerle, daha doğrusu geniş kitlelerle temasımızın dahi ne kadar kısıtlı olduğunu, en ilkel biçimleriyle bu anket çalışması esnasında fark ettik ve her alanımızda esasta çalışmasını yapacağımız araçları belirlemeye başladık.

Maalesef bu süreç, deneyimimizin ama özellikle politik deneyimimizin sandığımızdan daha az olduğunu bir kere daha bizlere gösterdi. Kampanyanın nedeni, amacı netleşmişken ve kitlelerin de bu yönlü bir talebinin olduğunu asgari anlamışken, oldukça garip nedenlerle bazı alanlarımızda araç, yani kitleleri yönlendireceğimiz örgüt bulmakta zorlanmamız işte bu deneyimsizliğimizi bizlere gösteriyordu. Bazı alanlarımızda bu kampanyaya başlayana dek YDG dışında bir kitle örgütünü gündemimize almadığımızı, bu örgütlerde çalışmadığımızı, bu nedenle de işe nereden başlayacağımızı bilemediğimizi “birden bire” fark ettik.

Evet, 2. Konferans sonrası YDG'nin nasıl çalışacağı konusunda asgari de olsa netleşmiştik. Ancak öğrenci derneği, Genç-Sen, TMMOB, Eğitim-Sen, işçi-köylü sendikaları ve dernekleri, semt dernekleri gibi örgütler bizim, geçmişini saymazsak deneyimsiz olduğumuz, teoride az-çok bilgimiz olsa da pratikte cahil kaldığımız örgütlerdi.

Örneğin bir alanımızda bu bilgi eksikliğiyle beraber konuyu yeterince önemsememenin sonucu olarak, kampanyanın sonuna dek hiçbir şey yapmadığımızı üzülerek itiraf etmeliyiz. Her YDG toplantısında gündemleşmesine rağmen bahsi geçen alanımızda yeterince gücümüz, dahası kitlelerin yeterince ilgisi varken öğrenci derneği kuramamamız, eğitim fakültesinde varlığımıza ve bizzat Eğitim-Sen'den teklif gelmesine rağmen Eğitim-Sen'in gençlik örgütünü oluşturamamış olmamız yani kampanyayı koskoca bir sıfırla tamamlamamız ne demek istediğimizi anlatmaktadır.

Yine deneyimsizliğin bize zaman kaybettirdiği bir alanımızda çalışma yürüttüğümüz örgütlerden Genç-Sen'e mi, kulübe mi, bir başkasında Genç-Sen'e mi TMMOB'a mı öncelik vereceğimizi netleştiremememiz, kampanya süresince yaşadığımız sıkıntılardan bazılarıdır.

Örgütlenme kampanyasını bir kampanya gibi ele aldığımızı söylemek zor olsa da bize çok önemli deneyimler kattığını hiç birimiz inkâr edemeyiz. Evet, kafa karışıklıklarını yaşadık, ama bu-

nun bazı nedenleri vardı ve bu nedenler, bahsi geçen örgütlerin düzgün çalışmaması, geri tartışmalar ekseninde boğulması ve zamanımızın verimsizliği gibi nedenlerdi. Örneğin öğrenci gençliğin öz örgütlülüğü olma iddiasıyla kurulan Genç-Sen'in siyasetler birlikteliği görünümü, taban inisiyatifini hiçe sayması ve dahası gençliğin özlük hakları için etkin bir çalışma yürütmemesi, bazı birimlerinde mantıklı önerilerimizin mantıksızca reddedilmesi can sıkıcıydı.

Tüm bu gerçeklere rağmen, doğru görüşlerin muhalefette kalabileceğini ve bizim usanmadan kitleleri örgütlememiz gerektiğini, onların özne olmasıyla bu sorunun önemli oranda giderilebileceğini, örgütlenme kampanyası sayesinde öğrendik.

Kampanya süresince her yönüyle olmasa da büyük oranda başarılı olduğumuz alanlar da oldu. Tüm politik derinlik eksikliğine rağmen **Mersin LÖB** ve **Musalla Kültür Dayanışma Derneği** pratikleri buna örnektir. Kitlelere temas etmenin yanı sıra onlarla birlikte hareket edebilme konusunda önemli deneyimler kazandığımız bu çalışmalarda, örgütlenme kampanyasının YDG ayağında sıkıntılar yaşadık ve MKDD'de çalışmamızın devamlılığını sağlayamadık. Bunun dışında bizim dışımızdaki politik öznelerin etkinliğini, doğrularını ve yanlışlarını, kitle örgütlerine yaklaşımlarını görebildiğimiz bir bütün İstanbul Üniversiteler, Ankara Cebeci, Diyarbakır Dicle süreci, yeni olmakla beraber İzmir'de ve İstanbul'da tartışılan LÖB-Lise çalışması süreçlerinin öğreticiliğini reddetmemiz mümkün değildir.

2 sene öncesine göre kitleyi ve kitle örgütlerinin tartışıyor olmamızın yanı sıra beklemeksizin bu çalışmaların içinde, pratik içinde olmamızın da kendi gerçekliğimiz düşünüldüğünde başarı olduğunu söylemeliyiz. Bu süreci aynı sorunlarla karşıladığımız diğer devrimci ve ileri örgütlerle birlikte uzun bir süre kelimenin tam anlamıyla “durduğumuzu”, “beklediğimizi” itiraf ederken artık harekete geçtiğimizi ve kitleleri yeniden gündemimize aldığımızı müjdeleyebiliriz.

Genç kadın çalışması ve YDG Kadın Buluşması

Ülkenin sosyo-ekonomik yapısı nedeniyle fazlasıyla hissedilen kadın sorununun, YDG tarafından yeterince gündeme getirilmemiş olduğu yani yeterince önemsenmediği açıktır. Maalesef YDG'nin bu sorunu duyumsaması, genel belirlemeler ve ön bilgileri saymazsak daha

fazla kadın yoldaşlarımızın çabalarıyla olmaktadır.

Geçtiğimiz sene, sürekliliği sağlanmamış olsa da bazı alanlarımızda kurulan Kadın Komisyonları, bu sorunu gündemleştirme, gündeme müdahale etme ve özgün örgütlenme amaçlarını hedeflese de farklı konuların öne çıkması neticesinde gündemden düşmüştür.

Oysa bu, söz konusu olan konularla kıyaslandığında doğru değildir. Sorunun neden önemli olduğunu burada anlatamam da Mart ayında gerçekleştirilen Kadın Buluşmasının kazanımları reddedilemez. Bu konuda örgütümüzün deneyimsizlikleri bulunsun da farklı coğrafyalardan ve kültürlerden gelen genç kadınların örgütlediği buluşmamız başarılı olmuştur.

Zaman sıkıntısı ve konu genişliği, “keşke biraz daha zamanımız olsa” söylemlerine neden olmuş olsa da, kadın buluşmasının, birikmiş ve konuşulması gereken konuların ne kadar çok olduğunu gösterdiğini söyleyebiliriz.

Merkezi eğitim çalışması

Öncesinde var olan ancak eksikliği fazlasıyla bu süreçte hissedilen genel olarak politikaya, özelde mücadelemizin bilimsel dayanaklarına karşı ilgisizlik sorununa ilk müdahale olması amacıyla örgütlediğimiz **Merkezi Eğitim Çalışması**, çalışmaya katılım, tartışmalar ve öğreticilik konularının yanı sıra kolektivizm konusunda da oldukça başarılıydı. Bilimsel Sosyalizm, Ekonomi-Politik, Felsefe ve Kitle örgütleri-Kitle çalışması ana başlıklarının yanı sıra gençlik ve emek mücadelesi, ulusal sorun ve gençlik tartışmalarının yapıldığı çalışma, bu konulara ilgili yoldaşların katılımıyla gerçekleşti.

“Genelde devrimci hareketin, özelde

YDG'nin etkisi altında bulunduğu tasfiyecilik saldırısının güvensizliğe, tembelliğe, kitlelerden uzak kalmaya, araştırmaya ve uzaklığa sürüklediği bizler, sistemin saldırılarına karşı gücümüzü, mücadelemizin bilimselliğinden ve haklılığından alıyoruz!” diyebilmek için en temel konuları tartışarak işlememiz anlamlı bir yerde durmaktaydı.

Yaz çalışmaları

Merkezi eğitim çalışmasının sonrasında kitle çalışmasına isteksizliğin, yaz sürecinin de etkisiyle kendisini daha fazla hissettirdiği bir dönemde gerçekleştirdiğimiz **Munzur Festivaline** katılım ve **Mersin Yaz Çalışması** pratikleri de incelenmeyi hak etmektedir.

Örgütlenme kampanyası süresince kitlelere uzaklığımızın farkındalığıyla bu çalışmalara **“halka hizmet et!”** anlayışı ekseninde gidilmesi ve bu çalışmalardan elde ettiğimiz deneyimler oldukça değerli bir yerde durmaktadır.

Yiğit, emekçi ve mücadelemizin destekçisi Dersim halkıyla buluşmamızın coşkusu, kitle çalışmasının çeşitli araçlarını verimlilikle kullanmamız, disiplinimiz çalışmanın nasıl verimli geçtiğini bizlere kanıtlamaktadır. Dost-düşman ayrışmasının netleştiği, savaş gerçekliğinin fazlasıyla hissedildiği bu bölgede, bölge halkına olan uzaklığımızın bir nebze de olsa giderilmiş olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Festival süresince kitle çalışmasına yoğunlaşmanın ve disiplinin en güzel örneklerini vermiş olmamız, çalışmadan morallerin yüksek dönülmesine de vesile olmuştur.

Festivalden hemen sonra düzenlenen ve özgünlükler düşünülerek planlanan Mersin Yaz Çalışmaları pratiği, dönemin özellikleri göz önünde bulundurulduğunda önemli deneyimlerin ve kavrayışların öğrenildiği bir çalışma olmuştur. Her ne kadar 2. Konferansımızın kara-

“Genelde devrimci hareketin, özelde YDG'nin etkisi altında bulunduğu tasfiyecilik saldırısının güvensizliğe, tembelliğe, kitlelerden uzak kalmaya, araştırmaya ve uzaklığa sürüklediği bizler, sistemin saldırılarına karşı gücümüzü, mücadelemizin bilimselliğinden ve haklılığından alıyoruz!” diyebilmek için en temel konuları tartışarak işlememiz anlamlı bir yerde durmaktaydı.

ryla merkezi bir çağrı yapılmış olsa da örgütümüzün nesnel gerçekliği, nicel açıdan çalışmaya yoğunlaşmamıza engel olmuştur. Katılımın sınırlı olduğu, hiçbir örgütün tabiri caizse hareket etmediği bir dönemde Mersin Yaz Çalışmaları, etkisi hissedilen tembelliğe, düzensizliğe, politikasızlığa karşı kazandığımız/kazandığımızı düşündüğümüz bir irade savaşı halinde sürmüştür.

Havaların çok sıcak olması gibi bir etkeni de eklediğimizde kimi zaman düzenimiz bozulmuş olsa da kimi zaman çıkardığımız planı uygulamamış olsak da çalışma boyunca kitlelere güven, politikayı somutlama konularında sıkıntı yaşasak da bu sorunların üstesinden kolektif bir biçimde gelebildiğimiz ve çalışmayı sürdürme konusunda çabaladığımız gerçeği, “hangi irade savaşı” sorusuna cevaptır.

Mersin’de bir ay süresince gerçekleştirdiğimiz 4. Yaz Çalışmalarının geneli özelle birleştirme, hedefleri netleştirme, kitleleri dinleme konularında bize belki daha öncesinden de bildiğimiz, ama pratikte bu kadar net yaşadığımız bir deneyimi kazandırdığını rahatlıkla iddia edebiliriz.

Mersin’de Türkiye genelinin üzerinde bir oranda olduğunu bildiğimiz işsizlik sorunu, halkın etkisini son süreçte fazlasıyla hissettiği ekonomik sorunlar, çalışma yapacağımız alan itibarıyla ayrı bir yerde duran ulusal sorun ve alana özgü yıkım sorunu ve il genelinde o dönem ortaya çıkan orman yangını ile Mersin Akkuyu’da yapılması planlanan nükleer santral gerçeği ilk elden bildiğimiz sorunlardı. Ancak bu sorunların nasıl işleneceğini, halkın bu sorunlara karşı tepkisini, beklentilerini net olarak bilmediğimizi düşünerek, kitleleri dinleme, onlardan öğrenme gündemiyle bir etüt çalışması yapma kararı alınmıştı.

Gerek bu etüt çalışması esnasında gerekse yoğunlaştığımız yıkım sorununda, önemli yetmezliklerimizin olduğunu pratikte gördüğümüz açıktır. Çalışmanın başında kısa, orta ve uzun vadeli planlarımızın olmamasından tutalım da “yıkımlara karşı alternatifimiz ne, ne yapmayı planlıyoruz?” sorularına net bir cevabımızın olmaması ve daha da ötesi alana indirgediğimizi sandığımız politik yönelimin aslında oldukça genel bir söylem olduğunu fark etmiş olmamız, bu konuda nasıl bir deneyim kazandığımızı da bizlere göstermektedir.

Şimdi tüm bu süreçleri değerlendirdiğimizde ve hem birbirine benzeyen hem de detayda farklılaşan alan çalışmalarıyla geride bıraktığımız 6 Kasım çalışmaları göz önünde bulundurulduğunda geçen seneye oranla farklı, daha doğrusu ileri bir noktada bulunduğumuz ortadadır.

Mersin yaz çalışmaları özelinde gördüğümüz ve zaten bildiğimiz tasfiyeciliğin saflarımızdaki etkisinin farkındayız. Kendine güven, kitlelere güven, örgüte güven konusunda tekrarlaya geldiğimiz sorunların belki de en fazla bu süreçte hissedilmesi tesadüf değildir. Mücadelden uzaklaşan arkadaşlarımızın kendine, kitlelere ve örgüte güven konularında yaşadığı sıkıntıları bu süreçte daha iyi anlayabiliriz. Yine bu süreçte kitle çalışmasından daha fazla “başka” şeylere zaman ayırdığımız reddedilmeyecek bir gerçektir. Tüm dünya ve ülke genelinde etkisi hissedilen tasfiyeciliğin önemli örneklerini kendi alan pratiklerimizde de gördüğümüz ve önümüzdeki süreçte de çözmek için daha fazla uğraşacağımız ortadadır.

Politikaya olan ilgimizin henüz hedeflediğimiz seviyede olmadığı açıktır. **Geride bıraktığımız bir senede bu konuda önemli mesafeler kat etmiş olsak da gelişen gündemlere cevap olmanın yanı sıra kendi gündemimizi yani halkın gerçek gündemini egemenlerin sahte gündemlerinin üzerine çıkarabildiğimizi söyleyemeyiz.**

Adeta bir fırtına gibi esen Ergenekon gündemi, başörtüsü, laiklik tartışmalarında kafası karıştırılmaya çalışılan milyonlara gerçeği göstermek, sadece bu konularda doğru belirlemeler yapılarak gerçekleştirilemez. Ergenekon davası nezdinde kontrgerillanın temizlendiği masalına karşı gerçeği kitlelere anlatabildiğimizi, bu gündemi, halkın gündemi ile parçalayabildiğimizi söyleyememek bir yana, asgari, yeterli bir çaba gösterdiğimizi de iddia edemeyiz.

Ulusal sorunun son dönemde bir “kutuplaşmaya” dönüştüğü açıktır. Özelde son senelerde şovenizmin, milliyetçiliğin, imha saldırılarının artmasına karşı, programımız nezdinde etkin bir karşı duruş sergileyebildiğimizi söyleyemeyiz.

Kürt ulusuna yönelik bu saldırılarda pasif, beklemece bir siyaset izlemek ve inkârcılıkla şovenizm dalgaları arasında boğuşan halkımızı “kaderine” terk etmek doğru bir politik hat olarak görülemez.

Bu konuların yanı sıra daha onlarca irili ufaklı konuda son bir senede etkin ya da belirgin bir pratik-tepki verebildiğimiz, bu konuları aynı zamanda örgütlenme aracı olarak kullanabildiğimiz söylenemez.

Tüm geçmiş dönem değerlendirmesi, önümüzdeki süreçte her şeyden fazla çalışma tarzımız konusunda nelere dikkat etmemiz gerektiğini bizlere göstermektedir.

Önümüzdeki süreç üzerine yönelim

ÖĞRENCİ GENÇLİK

A) Üniversiteli Gençlik

Bu alanda iki senedir politik gündemimiz olan emperyalist yasalar-Bologna Süreci anlayışımız devam etmelidir. Geçtiğimiz faaliyet dönemi bir kampanya olarak ele aldığımız gençliğin örgütlenmesi konusu da kampanya olarak olmasa da ana yönelim olarak işlenmelidir.

Uzun süredir tekrar ettiğimiz üzere bu politik gündem, farklı siyasi hareketlerin gündemine girmemektedir. Salt bu nedenle emperyalist yasalar gündemini işlemek doğru bir karar değildir. Üniversiteli halk gençliğinin mesleki haklarına ve geleceğine yönelik kapsamlı bir saldırı olan yasalara karşı sessiz kalmak ve bunu örgütlenme sürecinin ana parçası haline getirmemek kabul edilemez. Bu konuda esas olan tek başımıza da olsak yapacağımız çalışmalardır. Aynı zamanda diğer örgütlerle bu konuyu tartışmak ve onlarla ortaklaşmaya çalışmak zorunda olduğumuz unutulmamalıdır.

Üniversitelerde bu sene daha iyi bir niceliğe ve niteliğe sahip olduğumuz açıktır. Bu nedenle üniversitelerde birim çalışmalarını oturtmak ve devamlılığını sağlamak, temel örgütsel hedefimizdir. Verimli, pratiğe dönük, kitlelere açık toplantılarla ama sadece toplantılarla değil her şeyden fazla pratikle çalışmalarımıza yoğunlaşmalıyız.

Hiç de küçümsenmeyecek deneyimler edindiğimiz Genç Sen, kulüp, oda çalışmalarının yanı sıra üniversite çalışmalarında esasımız olan Öğrenci Derneği çalışmalarına ağırlık vermek zorundayız.

Anlayışımızın yayınımda da vurgulandığı Genç Sen'in adeta bir siyasetler birlikteliği halinde işleminin yanı sıra beklemediğimiz kadar geri tartışmalar ekseninde dönmesi, bu örgüte yaklaşımımızda dikkat etmemiz gerektiğini göstermektedir. Şunu unutmamak gerekiyor ki etkin muhalefet ve kitle örgütlenmesi anlayışıyla yoğunlaştığımız/yoğunlaşacağımız Genç Sen çalışmalarının çok verimsiz olduğu ve yinelenen müdahalelere rağmen düzeltilemediği alanlarda esasımızı bu örgüte vermek yanlış olacaktır.

Üniversite çalışmalarında Öğrenci Derneklerinin yeri, diğer tüm araçların üzerindedir. Bu nedenle dernek çalışmaları, özgünlükleri saymazsak araç ve kitle örgütlenmesi bağlamında esas çalışmamız olmalıdır. Birinci olarak tabandan merkeze örgütlenme, ikinci olarak da kitle inisiyatifi

temsil etme koşullarını sağlamayı, olmazsa olmaz sayarak dernek çalışmalarına yoğunlaşmalıyız. Yakın dönemde dernek kurulmasının söz konusu olmadığı alanlarda da kurulması için gerekli çalışmaları farklı araçların yardımıyla sürdürmeliyiz.

6 Kasım süreci, YDG açısından genel olarak önceki senelere nazaran iyi bir kitle çalışması deneyimi olduğu kadar, dışımızdaki nedenlerle birçok alanda verimsiz siyasetler arası toplantılar süreci de olmuştur. Saatlerce süren bu toplantılardan mümkün olduğunca uzak durmak, toplantıların amacını sorgulamak önemli bir gereklilik haline gelmiştir. Bizim açımızdan 6 Kasım gibi süreçler için örgütlenen toplantılar, kitle çalışmasını örgütlemek amacıyla alınan, pratiğe dönük, verimli ve kısa süreli toplantılar olmalıdır.

B) Liseli Gençlik

Lise çalışmalarında geçen sene edindiğimiz deneyimler oldukça önemlidir. Bu sene de daha fazla alanda yürüteceğimiz lise çalışmaları açısından ortak bir anlayış oluşturmak gerekmektedir. Paralı eğitim karşıtı ana politik yönelim ekseninde son yıllarda daha da boyutlanan onlarca sorun bulunmaktadır. Üniversitelere giriş sınavları, zorunlu bağış ve aidatlar, gerici-faşist disiplin yönetmeliği, yozlaşma ve çeteleşme, anti-bilimsel eğitim, zorunlu polis denetimi, liselere kamera kurulması gibi daha da sayabileceğimiz sorunlara karşı liseli gençliğin büyük oranda örgütsüz olması, bu saldırıların daha da kolay uygulanmasını beraberinde getirmektedir.

Liseli halk gençliğinin öz örgütlülüğü olan LÖB'lerin birçok alanda olmadığını ve olduğu alanlarda da çok etkin olmadığını biliyoruz. Bunun kimi nedenleri, dışımızdaki etkenlerden kaynaklansa da LÖB'lerden uzak kalmak doğru bir anlayış değildir. Liseli halk gençliğinin inisiyatifi temsil eden ve doğal olarak onların özlük haklarına sahip çıkan LÖB'lerin içinde yanlış anlayışlarla etkin şekilde mücadele etmemiz gerekmektedir. Tüm yolların tıkanıdığı alanlarda ise kitlelerle birlikte LÖB'leri yeniden kurmalıyız.

Liselerde yönetimin tanıdığı Öğrenci Temsilciliği ve Öğrenci Meclisi gibi araçlara kitle inisiyatifi yansıtmada konusunda eksik kalması ve müdahale yollarının kısıtlı olması nedeniyle mesafeli yaklaşmamız gerekirken hem içinden geçtiğimiz dönemin özellikleri (kitlelerin hareketlenmesi ve kendiliğinden tepkilerin artması) hem de LÖB'lerin temeli-

ni oluşturmak amacıyla ve hem de bu araçların aslında çok etkin olmadığını göstermek için çalışmalarına katılmayı gündemimize almamız.

Yaşanan gelişmelere paralel olarak ivmelenen liseli gençlik mücadelesinin bu sene de artış göstereceğini söyleyebiliriz. Alan özgünlükleri, "Paralı Eğitim" başlığı ekseninde değerlendirilerek, ivmelenen mücadele örgütlü hale getirilmelidir. Bunun dışında diğer liseli gençlik örgütleriyle bağlarımız canlı olmalı, geçtiğimiz senelerde rastladığımız, bu örgütlerdeki yanlış anlayışlara karşı da tavır almalı, bu örgütleri uarmayı kendimize görev bilmeliyiz.

Lise çalışmalarında anda alternatifimizin ne olduğunu içeren çalışmalarımızın olmaması, önemli bir eksiklik. Bu konuda lise çalışmalarındaki yoldaşlarımızın görev olarak ve uzmanların da yardımıyla çalışmalar yapması faydalı olacaktır.

SEMT ÇALIŞMALARI

Ülke genelinde belli alanlarda yürüttüğümüz semt çalışmalarının esasını işçi ve işsiz gençliği örgütlemek olarak belirlemeliyiz. Sürecin özgünlükleri nedeniyle bugün semt çalışmalarındaki yoldaşlarımız yetişkinlerle de bağ kuruyorlar da esasımızın gençlik çalışması olduğu unutulmamalıdır.

İşsiz gençlik konusunda hedefimiz sadece vasıfsız veya teknik işgücü kapsamında işsiz kalan gençlik olmamalıdır. Geçmişten bu yana zaten önemli bir sorun olan ancak son yıllarda daha fazla hissedilen üniversite mezunu işsizler de örgütlenme hedefimiz içerisinde yer almalıdır. Özellikle atanma bekleyen öğretmen adaylarının niceliksel çokluğu ve tepkilerini daha fazla dile getirmeleri mutlaka dikkatimizi çekmelidir.

İşçi gençlik konusunda semt çalışmasındaki yoldaşlarımızın etkin bir plana ihtiyaçları bulunmaktadır.

1. Tamamı zaten işsiz faaliyetçilerle,
2. Ön etüt çalışması yapılmadan,
3. Çözüm araçları ve mücadele yöntemleri belirlenmeden başarılı bir işçi gençlik çalışması yürütmek mümkün değildir. Özellikle de işçi gençliğin örgütsüzlüğü, dağınıklığı ve kendisi gibi olmayanlara uzaklığı bilinen gerçeklerdir.

Genel olarak semt çalışmalarında önümüzdeki dönemde seçim gündeminin öne çıkacağı açıktır. Bunun dışında genel olarak kriz ve zamlar, yıkımlar, şovenizm konuları da gündemimizde olmalıdır. Özellikle kriz olgusunun semtlerde daha fazla gündem olacağı açıktır.

GENÇ KADIN

Geçtiğimiz sene örgütümüzün gündemine daha fazla giren kadın sorununa yönelik bazı çalışmalar yapmış olsak da bunun yeterli olduğunu söylemek bir yana devamlılığının

sağlanmamış olması da düşündürücüdür. Geçmiş süreç değerlendirmesinde de belirttiğimiz gibi ek olarak ülkenin sosyo-ekonomik yapısı dolayısıyla da daha önemli bir yerde duran kadın sorununa yönelik daha aktif bir çalışma yürütmek gerekmektedir.

Mevcut durum, birçok hareketin kadın sorununa sadece genel olarak değindiğini ve salt protestocu bir anlayışla hareket ettiğini göstermektedir. Örgütümüz ise protestocu dahi olamamakta, bazı genel yazı ve haberler dışında bu konuya adeta sessiz kalmaktadır.

Bu gerçekliğe rağmen geçtiğimiz faaliyet döneminde onlarca gündem ve kısıtlı zaman gerçeğiyle örgütlediğimiz Kadın Buluşmasının olumlu olduğunu belirtmiştik. Mutlaka ayrı bir gündem olarak ele alınması gereken kadın sorunu konusunda alternatifimizin neler olduğunu belirlemek, çerçevesini yıllar önce çizdiğimiz yaklaşımımızı genişletmek ve içeriğini doldurmak zorundayız. Bugün, bazı alanlarımızda kurulu olan kadın komisyonları çalışmalarının yaygınlaştırılması ve işlevli hale getirilmesi, geçtiğimiz dönem gerçekleştirdiğimiz kadın buluşmalarının süreklileştirilmesi kısa vadede hedeflerimiz olmalıdır.

Tüm bunların yanı sıra Pippa Bacca'nın öldürülmesi, Hüseyin Üzmez vakası, daha akıllarımızdan silinmeyen Güldünya ve bu sene de fazlasıyla yaşanan benzeri olaylardan birisinde öldürülen 19 yaşındaki Özlem Arslan, Gebze'de kadın tutsaklara yönelik saldırı ve gözaltılarda taciz, tecavüz, işkenceye maruz kalan kadınların yaşadıklarına tepki verme konusunda yeterli düzeyde duyarlı olmadığımız açıktır.

Örgütümüzün kadın sorununa yaklaşımının daha olumluya gitmesiyle eşgüdümlü olarak, tepki verme reflekslerimizin de artması gerekmektedir. Çeşitli kadın örgütlerinin, diğer siyasetlerin ve bu örgütlerin yayınlarının takip edilme-

si, kadın sorunu kapsamında özgün çalışmaların yapılması hedeflenmelidir.

BAHAR SÜRECİ

Emperyalist-kapitalist sistemin mali krizinin damgasını vurduğu 2008 yılı bitmek üzere. Gerek iktisatçıların belirlemeleri gerekse de sınıf mücadelesi tarihinin bilimsel analiz ve deneyimleri mevcut krizin 2009 yılında da artarak devam edeceğini göstermektedir. Çeşitli zaman ve yerlerde halkımızın kendiliğinden gösterdiği tepkilerin son dönemde artış gösterdiğini düşünerek, 2009 yılının bu anlamda daha da hareketli geçeceğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Görece uzun bir sessizlik döneminin akabinde özellikle SSGSS yasasına karşı emekçilerin kitlesel protestolar düzenlediği 2008 başından bu yana kendiliğinden hareketlenmede artış olduğunu vurguluyorduk. Maalesef bu tespitlere rağmen devrimcilerin bahsi geçen süreçte ve sonrasında etkisiz kaldığını belirtmek gerekiyor.

Kendiliğinden içeriğiyle karşıt sınıfların arasındaki mücadelenin artacağı 2009 yılında hazırlıklı olmak (asgari de olsa) ve kitle çalışmasına yoğunlaşarak örgütsüz tepkileri örgütlü güce dönüştürmek ana görevimiz olmalıdır. Yerel seçimlerle başlayan bahar sürecinde bu çerçevede planlarımızı hazırlayarak zorlu ve yoğun bir sürece girmeliyiz.

Kendi eksikliklerimizi giderme kapsamında teorik-politik seviyemizi arttırmak ve beklemeciliğe, kendiliğindenciliğe, rehavete kapılmadan kitle çalışmasına yoğunlaşmalıyız.

Ülkede devam eden ulusal ve sınıfsal karakterli savaşlara egemenlerin acımasızca yaklaştığını, tüm teknik donanımının yanı sıra uluslararası savaş kurallarının dışında uygulamalara da başvurduğunu biliyoruz. 2009 yılında bu gerçeğin daha fazla gündem olacağını tahmin etmek zor değildir.

Yine, kitlelerin artan memnuniyetsizliğine karşın açıktan ve saklanmadan arttırılan baskının, işkencenin, katliamların damgasını vurduğu bu sürecin devam edeceği de açıktır. Kendi sürekliliğini sağlamak için, bunalımları döneminde rahatsızlığını ifade eden herkesi düşmanı olarak gören sisteme karşı halk gençliğinin nefes alabileceği, kendisini ifade edebileceği ve haklı mücadelesini verebileceği en önemli örgütlerden birisi olan YDG'yi ısrarla adres olarak göstermeliyiz.

Bunların yanı sıra uluslararası plandaki etkinliğimizi arttırmak, 3. Konferansımızın hedefi olmalıdır. Bileşeni olduğumuz ILPS'nin çalışmalarına katılımımız, hazırlığımız ve bu konudaki yetkinliğimiz oldukça yetersizdir. ILPS bünyesinde çalışmalarımızı organize etmek ve yetkinleşmek için bir Gençlik Komisyonu kurmak, daha önce de tartıştığımız bu konuda adım atmak, 2009 hedeflerimiz arasında olmalıdır.

Tüm önümüzdeki süreç yönelimi kapsamında özetle,

4. Konferansımıza Kadar

1. Üniversite çalışmaları kapsamında, tüm yoldaşlarımız DKÖ çalışmalarına katılmalı, çalıştıkları örgütleri kitlesel-leştirilmeli, öğrenci gençliğin özlük hakları mücadelesine, bu örgütler aracılığıyla katılmalıdır.

2. Üniversite çalışmalarında YDG'nin politik hattı, mesleki ve özlük haklara yönelik saldırı kapsamındaki emperyalist yasalar-Bologna Süreci'ne karşı örgütlenme gündemidir.

3. Lise çalışmaları kapsamında, tüm yoldaşlarımız ilk etapta olabirlik kapsamında öncelik sırasına göre kendi liselerinde ve sonrasında il-ilçe genelinde LÖB kurma, LÖB'leri bu tarzda etkinleştirme göreviyle karşı karşıyadır. Yerelden merkeze örgütlenme hattı, çalışma tarzımız açısından önemlidir. LÖB gündemini kısa vadede değerlendiremeyeceğimiz alanlarda farklı şekillerde ve farklı araçlarla kitleleri örgütlemek, özlük hakları kapsamında harekete geçirmek hedefimizdir.

4. Liselerde ana politik gündemimiz, paralı eğitim karşıtlığıdır. Alan sorunları, bu genel politika eşliğinde işlenmelidir.

5. Lise çalışmaları kapsamında anda alternatifimizin ne olduğu belirlenmeli, bu konuda uzmanlardan ve uzman kurumlardan da yardım alınmalıdır.

6. Semt çalışmaları ekseninde işçi ve işsiz gençlikle bağ kurmak, onları tanımak ve örgütlemek ana gündemimizdir. Yanı sıra önümüzdeki süreçte yerel seçimler, kriz ve zamlar, kentsel dönüşüm ve yıkımlar ve şovenizm konuları öne çıkmaktadır.

7. Kurulmasının faydalı olacağı alanlarda örgütlenme ve genişleme anlayışı ekseninde kadın komisyonlarının kurulması önemlidir. Her YDG biriminin öncelikli görevi, sıklıkla tespit yapmaktan ziyade örgütlenmektir. Kültür Sanat, Tarih Araştırma vb birimler de bu anlayışla kurulmalıdır.

8. Konu önceliği tartışılarak belli konu veya konulara yoğunlaşmış bir biçimde 2. Genç Kadın Buluşması örgütlenmelidir.

9. Uluslararası planda etkinliğimizin artması ve kardeş-dost örgütlerin gündemini, çalışma tarzını öğrenmek, deneyim paylaşımını arttırmak amacıyla ILPS Gençlik Komisyonu çalışmalarına başlanmalıdır.

10. Alanlarda-yerelerde YDG çalışmalarını kurumsallaştırma görevimiz devam etmelidir.

11. Mali konuda 2. Konferans'ta alınan kararlar etkin hale getirilmelidir.

12. Yaz çalışmaları üretim ve kitle çalışması diyalektiği sağlanarak geçen seneden daha farklı gerçekleştirilmeli ve alan özgünlükleri göz önünde tutularak karar alınmalıdır.

Öğrenci derneği üzerine önerge

Öğrenci dernekleri esas yönelimimizdir

Öğrenci gençliğe dönük saldırıların hem eğitim alanında hem de mesleki yaşamda yoğunlaşarak arttığı tespitinden sıkça bahsetmekteyiz. Dönemin öznel koşulu olan ekonomik krizle beraber düşündüğümüzde üniversiteli gençliği daha yoğun saldırıların beklediği ise su götürmez bir gerçekliktir.

Bu durumla beraber öğrencilerin kendiliğinden hareketlenmesinin de artacağını belirtmek için kahin olmaya ihtiyaç yoktur. Nitekim son dönemde ODTÜ'den Ankara Üniversitesi'ne, Dicle Üniversitesi'nden Gaziantep Üniversitesi'ne, Cumhuriyet Üniversitesi'nden Ege Üniversitesi'ne ve İnönü Üniversitesi'ne kadar yaşanan birçok yemekhane, yurt ve ulaşım boykotları yaşanan ve yaşanacak gelişmeleri gözler önüne sermektedir.

Üniversiteler toplumun emekçi kesimleriyle beraber daha yoğun bir hareketliliğin yaşanacağı günlere gebedir. Bu durum yine ülkemizin tüm diğer kesimlerinde olduğu gibi üniversitelerde de kitle örgütlerinin, bunların içinde ise kitlelerin ekonomik demokratik talepleri üzerinden mücadele yürüten öz örgütlüklerinin önemini arttıracaktır.

Bu gerçeklik ışığında baktığımızda üniversitelerde YDG hangi kitle örgütlerini esasa alan bir faaliyet içerisinde olmalıdır?

Bu sorunun cevabına geçmeden önce öğrenci örgütlerinin somut durumunu göz önüne almakta fayda olacaktır.

Çeşitli mesleki örgütlenmelerin öğrenci kolları, öğrenci toplulukları, Genç-Sen, öğrenci kulüpleri ve öğrenci dernekleri üniversite öğrencilerinin bir bütün kitle örgütleridir. Ve YDG şu veya bu oranda bu örgütlere ilgi göstermektedir, göstermelidir. Öte yandan tüm faaliyet alanlarımızda bu örgütler içerisinde merkezi hedeflerimize uygun bir şekilleniş içerisinde girmek önemli bir konudur. Bahsi geçen bu örgütlenmelerden hiçbirisi başka

bir örgütlenmenin alternatifi değildir ve bizim tarafımızdan da böyle algılanmamalıdır.

Fakat tüm bunlar içerisinde merkezi ve yerel politikalarımız dâhilinde esas ve tali ayrımı yapmak daha sağlıklı bir faaliyet geliştirmemizin önünü açacaktır. Öğrenci örgütlenmeleri arasında yukarıda sıraladığımız bu örgütlerden öğrencilerin akademik demokratik talepleri üzerinden en geniş kesimin çıkarlarına seslenen örgütlenmeler Öğrenci Dernekleri ve Genç-Sen'dir. Genç-Sen'in somut durumu ve örgütlenme biçimi göz önüne alındığında bir öğrenci öz örgütlülüğü olmaktan uzak bir şekilleniş içerisinde olduğu ortadadır. Geçmişten bu yana belirttiğimiz gibi Öğrenci Dernekleri mevcut durumda üniversiteli gençliğin öz örgütü olma misyonunu korumaktadır.

Yerellerden merkeze doğru örgütlenmesi, en geniş kesimin çıkarlarını savunması, bağımsız ve öğrencilerin inisiyatifli üzerinden örgütlenmesi itibarıyla öğrenci dernekleri bizler açısından öz örgütlülük olarak tanımlanmaktadır.

Son dönemde kitle örgütlerinde çalışma noktasında belli bir istikrardan bahsetmek YDG açısından mümkünse de bu örgütlerdeki faaliyetimizin öz örgütlülük perspektifiyle ele alınması noktasında eksikliklerimiz mevcuttur. Üniversitelerde öğrenci özörgütlülükleri kurmayı hedeflememiz 3. Konferansımızın onayıyla bir kez daha netleşmelidir.

Öğrenci toplulukları, çeşitli mesleki örgütlenmelerin öğrenci kolları, Genç-Sen vb. örgütlenmelerdeki faaliyetimiz bu örgütleri gereksizleştirmeden, merkezi bir planla birlikte öğrenci derneğini kurma perspektifine yönelik ele alındığında üniversiteli öğrenci gençlik somut kazanımlar elde etmeye daha fazla yakınlaşacaktır.

3. Konferansımız bu noktadaki anlayış açıklığımızın derinleşmesine dönük olarak bu konferans aracılığıyla öğrenci gençliğe kendi örgütlerini kurma çağrısında bulunmalı, YDG'nin bu konudaki somut hedefleri üniversiteli halk gençliğiyle birleştirilmelidir.

İzmir YDG
(Oy Çokluğu)

Örgütün niteliğinin güçlenmesi adına örgütsel mekanizmaların kurulması ve işlerliğinin kazandırılması önemlidir.

Meslek oda ve sendikaların gençlik birimleri üzerine önerge

2. Konferansımızda her YDG'linin en az bir DKÖ'de faaliyet yürütmesini genel bir yönelim olarak belirlemiştik. Bunu biraz daha özelleştirerek mesleki örgütlere ve sendikaların gençlik birimlerine değinmek önümüzdeki süreç açısından yararlı olacaktır.

İki yıldır üzerinde yoğunluklu durduğumuz emperyalist yasalar zinciri olan Bologna Süreci kapsamında özellikle mesleki haklarımız gasp edilmeye çalışılmaktadır. Ücretli ve sözleşmeli öğretmenlik, mesleki yeterlilik, yetkin mühendislik, ücretli avukatlık, aile hekimliği gibi uygulamalarla gençler geleceksizleştirilmeye çalışılmaktadır. Sistemin bu saldırılarına karşı mücadele edebileceğimiz en doğru yerler de mesleki örgütlülükler ve sendikaların gençlik birimleri olarak karşımızda durmaktadır.

Bizimle aynı sorunları yaşayan farklı okullardan farklı sınıflardan öğrencilerle birlikte mücadele etmek veya kolektif işler yapmak da bu tarz örgütlerin bize sunacağı katkılardan olacaktır. Ancak bu örgütlenmelerdeki YDG'liler sadece kendi alanlarındaki mücadeleleri yeterli görmemeli ve gençliğe yönelik bu kapsamlı saldırılara karşı aynı kapsamda mücadele yürütülmelidir. Bu noktada arkadaşları-

mızın diğer üniversite ve mesleklerdeki gençlerin sorunlarına da duyarlı yaklaşması önemli bir yerde durmaktadır.

Ayrıca bu örgütler bize ileride çalışacağımız meslekten insanlarla bir araya gelme şansı sunarak faaliyet içerisinde ufkumuzu genişletmemize yardımcı olmakta ve mesleğe adım atmadan belli şeyleri görmemizi de sağlamaktadır.

En önemlisi de mesleki örgütler ve sendikalar geniş bir kitleye hitap etmekte ve bu sayede bizler için daha yoğun bir kitle faaliyeti yürütebileceğimiz yerler de olmaktadır.

Ancak tüm bunların yanı sıra bu örgütlenmelerdeki oturmuş bürokratik yapının da karşımıza bir sorun olarak çıkabileceği unutulmamalı ve sadece dışa dönük değil zaman zaman içe dönük de mücadele etmemiz gerekebileceğinin farkında olunmalı ve bu örgütlülüklere emek vermekten kaçınılmamalıdır.

Tüm bu sebepler göz önüne alınıp değerlendirildiğinde; mesleki örgütlerde ve sendikaların gençlik kollarında faaliyet yürütmek YDG'lilerin genel bir yönelimi olmalıdır.

İstanbul YDG

(Oy Birliği)

Genç-Sen önergesi

Yaklaşık bir yıldır içerisinde faaliyet yürüttüğümüz Genç-Sen'e dair birçok deneyimimiz oldu. Halk gençliğinin örgütsüz olduğu bir dönemde, öz örgütler yaratmanın, DKÖ'lerde faaliyet yürütmenin önemini bilincindeyiz. Genç-Sen ise kimi yerelerde mütevazı de olsa önemli adımlar atmış, kimi yerelerde ise kendisini kısır tartışmalardan koparamamış, nitelikli bir çalışma yürütememiştir.

Kısır tartışmaların yaşanmasının temel nedenleri bu yerelerin neredeyse siyasetler platformuymuş gibi çalışması ve bu siyasi gençlik örgütlenmelerinin DKÖ anlayışlarındaki farklılık ve bu eksende yaşanan çatışmalardır. Bu farklılıklardan kaynaklı birçok yerelde çalışmaların önu tıkanmış, pratik adına neredeyse en ufak bir adım atılmamış, alana dair politikalar tartışılmaz duruma gelmiştir.

Başta da ifade ettiğimiz gibi kimi alanlarda belirli ileri adımlar atılabiştir. Elbette biz YDG'liler olarak böylesi alanlarda Genç-Sen faaliyeti yürütmeliyiz. Çalışmaların

önü açık ya da açılabilir, alana dair politikaları tartışabileceğimiz ve işlerli halde olan veya olabilecek alanlardaki lise ve üniversitelerde Genç-Sen faaliyeti yürütmemiz oldukça önemli bir yerde durmaktadır. Ancak politik tartışmalardan uzak, toplantı yapmaktan başka bir işlevi olmayan, kısır tartışmalara boğulup kalan alanlarda, farklı DKÖ'lerin çalışmaları daha ileri ve daha etkinse, çalışmalarının önu açıksa veya öğrenci derneği kurma zeminimiz varsa böylesi alanlarda bizi geriletecek olan Genç-Sen faaliyetinde ısrarlı olmamız ve esasımızı buraya almamız anlamlı olmayacaktır.

Genç-Sen faaliyetlerine önem vermeli, gelişimini takip etmeliyiz ancak yerel birimlerin özgünlüğüne ve kendi gerçekliğimize uygun olarak Genç-Sen'in her bir alandaki yerini belirlemeliyiz.

İstanbul'dan Bir YDG'li

(Oy Çokluğu)

YDG lise politikası önerge 1

Egemenlerin tüm örtbas etme çabalarına rağmen bugün daha fazla gözler önüne serilen, ekonomik krizle birlikte halkın kendiliğinden tepkiselliğinin arttığı ve daha da artacağıdır. Bu kendiliğinden tepkileri kitlelerin örgütlü gücüne dönüştürme; anda gelişen ekonomik-demokratik hak alma arayışlarını sürekli siyasi mücadeleye çekmek gibi önemli ve zor bir görev önümüzde durmaktadır.

Halkın hemen her kesimi açısından açık bir şekilde gözler önünde olan bu durum siyasi yaşamın en dinamik ve bu yüzden sistem için en korkulur yerde duran gençlik kitleleri için de apaçık geçerlidir.

Eğitimin daha fazla paralılaştığı, işsizliğin çığ gibi büyüdüğü, anti-demokratik, faşist uygulamaların daha fazla yoğunlaştığı günler yaşamamız tesadüf olmadığı gibi gittikçe geleceği ellerinden alınan gençliğin politikaya daha duyarlı hale gelmesi, sokaklara çıkıp hakkını aramaya çalışması da tesadüf değildir. Dikkat çekici bir durum olarak sokaklara dökülen, devrimci mücadeleye daha çok yaklaşan öğrenci kitleleri içinde son dönemde büyük oranda lise öğrencilerinin yoğunluğu görül-

mektedir. Nitelik olarak tüm devrimci gençlik hareketine yayılmış bulunan sıkıntılar liseli gençlik için geçerli olsa da 1 Mayıs'da, Ankara'da gerçekleştirilen 6 Mayıs anmasında ve başka birçok eylemlilikte liseliler kitleselliği ile göze çarpmıştır.

Sisteme karşı yürüttüğümüz mücadelemizde her zaman önemli bir yer tutan liseli gençliğin önümüzdeki yakın süreçte öneminin artacağı açıktır. Yeni Demokrat Gençlik olarak bizlerin de daha ciddiyetle ele alınan, daha merkezi ve daha sistemli bir liseli gençlik politikasına ihtiyacımız vardır. Bu çerçevede liseli gençliğin sorunlarını son dönemde emperyalizmin artan saldırılarını da göz önünde bulundurarak belki de bir kez daha tahlil etmek bir gerekliliktir.

Sınav Sistemi

Liseli gençliğin hepimizin bildiği gibi önünde duran en önemli, en yakıcı sorun eleme sınavı veya sınavlarıdır. Her kesimden her insan bu sınav sisteminden şikâyet etmekte, her gelen veya gelecek olan hükümet bu sistemi değiştireceğini iddia etmektedir. Şaşırtıcı olmayan bir durum olarak yapılan değişiklikler biçimsel değişikliklerin ötesinde değildir. Hatta söz konusu değişikliklerle gittikçe karmaşıklaşan, gittikçe daha fazla cebimizden para soyan sınav sistemleri karşımıza çıkmaktadır.

En son yapılan değişiklikle güya daha "nitelikli" öğrencilerin üniversiteye girmesi ve okul derslerine ilginin daha fazla artırılması için sınav bilgi soruları daha fazla dâhil edilmiş, katsayılar değişmiş, müfredat genişletilmiştir. Ancak bu yöntem tabii ki de öğrencilere daha büyük bir stres, daha büyük bir karmaşa getirmekten başka bir işe yaramamıştır. Ortaya çıkan tabloda öğrencinin daha fazla ezberlemekten başka bir durumu kalmamıştır. Liseler-

de öğrenci yine bir şey öğrenemediği için dershanelere ilginin yoğun olması gerekliliği de yeni sistemle ortadan kalkmamıştır.

Son olarak MEB'in 2009 Bütçesi'nde belirttiği daha önce de tartışma konusu olan çok aşamalı sınav sistemi gündeme gelmiştir. Bu sistemin de bize bir getirisinin olmayacağı dahası götüreceği açıktır. Lise hayatımızın son yılında yoğunlaşan stres artık her yıl yoğun bir biçimde yaşanacaktır. Yine lise yıllarının genelde sonlarında dershaneye giden öğrenci daha uzun zaman para akıtacaktır.

Zaten gelir dağılımının bu kadar adaletsiz olduğu ülkemizde adaletli bir üniversiteye giriş mekanizmasının oluşturulamayacağı gerçeği karşımızdadır.

Eşit şartlarda olmayanlara eşit bir sınav sistemi uygulandığı sürece sonuç yine aynıdır. Sistem bu eşitsiz durumdan şikâyetçi değil bizzat durumun yürütücüsüdür. Çarpık sınav sistemi hem gençliği apolitize etmenin, sosyal meselelere duyarsızlaştırmanın hem de büyük parasal rantlar elde etmenin bir aracıdır. Uzun yıllar aileler dershanelere tonlarca para akıtmakta ya da işsizliğin, yoksulluğun bu kadar arttığı, bırakın dershaneye parasını, ekme parasının bile bulamadığı Türkiye'de dershanelere gidemeyen, özel ders alamayan öğrencilere üniversite kapıları daha başından kapanmaktadır.

Sadece sınava girmek için bile birçok emekçi aile büyük denecek paralar ödemek zorunda kalmakta, sistem için tam bir parasal getirim alanı olan liseli gençlik psikolojik travmalar altında da ezilmektedir. Gelecek kaygısı ile en güzel zamanları heba edilmektedir. En yakın arkadaşı ile arasına rekabet duvarı örmek zorunda bırakılan gencin kimi zaman aile ilişkileri bile bozulmaktadır.

Liselerde Eğitim Sistemi

Gelir dağılımının bu kadar adaletsiz olduğu ülkemizde adaletli bir üniversiteye giriş mekanizmasının oluşturulamayacağı gerçeği gibi liselerde mevcut olan müfredat ve eğitim teknikleri ile de doğru bir sistem oturtulamayacağı da bir gerçekliktir. Eğitim sistemi, içinde bulunduğu düzenin çok önemli bir parçası olarak; mevcut sosyo-ekonomik yapıdan, hâkim ideolojiden bağımsız olamaz; hatta bizzat hakim ideolojisinin propagandasını yapabileceği en işlevsel araçtır. Bu anlamda liseler de ülkemiz egemenlerinin gerici-faşist anlayışlarını dayattıkları, sisteme kendi anlayışlarına uygun; bireyci,

rekabetçi kalifiye eleman yetiştirdikleri yerlerdir.

Liselerde öğrenciler hiçbir şey öğrenememekte, tam tersine öğrencinin yorum yapma, fikir yürütme, öğrendiklerini pratiğe aktarma, üretme yetenekleri köreltilmektedir. Çünkü eğitimsizlik, cehalet ve amaçsızlık sistemin hedefi, üretimsizlik ve karmaşa sistemin varlık zeminidir. Sorgulayan öğrenci, düşünen öğrenci zararlıdır, öğrenci dediğin ne verirsen sorgusuz sualsiz kabullenmelidir.

Resmi tarih anlayışı bugün müfredatlarımızın iliklerine kadar işlemiştir. Tamamen Kemalist-faşist ideolojiyle donanmış ders kitaplarımızda hurafeler aracılığı ile gericilikten başka bir şey propaganda edilmemektedir. Zorunlu din dersleri ile devlet tek din tek mezhep politikasını dayatmakta, diğer inançlar/inançsızlıklar ve mezhepler her zamanki gibi inkâr edilmektedir.

Faşist-şovenist anlayışın hedef tahtasında en önde gelen yerini koruyan Kürt ulusuna mensup öğrenciler inkâr ve asimilasyon politikasından okullarında da kendilerine düşen payı almakta, kendilerini en iyi ifade edebilecekleri dil olan anadillerinde eğitim görmekten mahrum bırakılmaktadırlar.

Liselerde uygulanan bu saydığımız ve daha sayacağımız ekonomik, demokratik saldırılara karşı duran öğrencilerin kafasından ise balyoz eksik olmamaktadır. Boyun eğmiyorsan yok olacaksın diyen sistem liselerde disiplin soruşturmalarıyla ve faşist-gerici idarecilerle tüm muhalif unsurları sindirmek istemektedir.

Anti-demokratik uygulamalar

Lise öğrencilerini sindirme çalışmalarının bir parçası olarak en başta gelen uygulama öğrencilerin söz-yetki-karar-örgütlenme özgürlüğünün yok sayılmasıdır. Liseliler kendilerini doğrudan ilgilendiren kararlar da bile söz sahibi değildir. Başkaları onlar adına karar vermekte ve uygulamaktadır. Kendilerine karşı uygulanan bu politikalara karşı çıkan, örgütlenme çabası içinde olan öğrencilere karşı ise hemen örgütlenme yasağı devreye girmekte, disiplin soruşturmaları ile öğrenci yıldırılmak istenmektedir. Arama terörü ile öğrencilerin yaşamlarına doğrudan müdahale edilmekte, çantasında bırakın dağıtmayı, siyasi yayınlar sadece bulunduğu için bile öğrencilere cezalar verilmektedir. Oysa çoğu lisede her zamanki gibi egemen olmaya çalışan sivil faşist unsurların ise örgütlenmesine bırakın engel olmayı bizzat idareciler bu unsurlarla birlikte hareket etmektedir.

Liselerde güya öğrencinin sözcüsü olan öğrenci temsilcilikleri oluşturulmuştur. Çoğu zaman idareciler tarafından bu temsilcilikler yok sayılmaktadır. Altı doludurulamamış, amacı belirsiz bir kurum olan temsilcilik-

lere genelde idarecilerin kuklası olan temsilciler gelmektedir. Temsilciler temsil ettiklerinin haklarını aramaktan ziyade birkaç şenlik düzenlemekten öteye gide-memektedir.

Gerek anti-demokratik uygulamalardan gerek geri-ci eğitim anlayışından liseli kadın da nasibini almaktadır. Her alanda olduğu gibi liselerde de kadın bir meta olarak görülmekte, hakları iki kat ipotek altına alınmaktadır. Korunmaya muhtaç bir varlık olarak görülen liseli kadın bir yandan tacizlere maruz bırakılırken bir yandan baba, ağabey, öğretmen, idareci baskısı görmektedir. Bugün liseli kadınların porno filmlere malzeme olduğu gerçeği karşımızda dururken, bir yandan bir erkekle yan yana görüldüğü için bile liseli kadınlar hakaretlere, baskılara, şiddete maruz kalmaktadır.

Yoz kültür ve liselerdeki hâkimiyeti

Özellikle 12 Eylül sonrası gençlik üzerinde daha fazla hakim kılınabilen yoz kültür bugün belki de en çok liselerde hakimiyetini ilan etmiş durumdadır. Hayatının belki de en hassas döneminde olan, kişiliği yeni yeni oturan lise öğrencisi medyanın da çok büyük etkisiyle büyük bir abluka ile sarılmıştır. Dinlediği müzikten, arkadaş ilişkilerine, giyimine kadar tüm şekillenışı sistem tarafından gerçekleştirilen liseli gençlik yanlış özgürlük

arayışları içindedir.

Bizzat devlet eliyle yaygınlaştırılan uyuşturucu kullanımı, aşırı alkol tüketimi, çeteleşme, fuhuş, artış gösteren şiddet bugün gençlik tarafından özgürlük olarak algılanmaktadır; oysa sisteme esaretten başka bir şey değildir. Derinleşen krizle birlikte son yıllarda uyuşturucu kullanımının ilkokul sınırlarına kadar düşmesi, yaygınlaşması, liselerde fuhuşun daha çok özendirilmesi tesadüf değildir.

Uyuşturucu kullanımının ve çeteleşmenin bugün devlet eliyle daha çok emekçi mahallelere sokulması ise hiç tesadüf değildir. Sistem kendi korkuları büyüdükçe karşısına çıkabilecek unsurları çeşitli araçlarla bastırmak istemektedir. Karşısında dinamik, cüretli, bilinçli bir halk gençliği görmek istemeyenler gençliği büyük bir umutsuzluk, amaçsızlık ve bireycileşme çukuruna atmaktadır. Liseli gençliğin kültürel şekillenışı tamamen hakim ideolojiye, emperyalist sömürü sisteminin ihtiyaçlarına göre şekillenmektedir.

Ortaöğretimde Piyasalaşma

Emperyalistlerin ihtiyaçları ve politikaları çerçevesinde, ülkemizde son dönemde eğitimin daha paralı hale getirilmesi politikasının uygulandığını ve bunun AB'ye uyum süreci adı altında yapıldığını biliyoruz.

“Ne kadar paran varsa o kadar eğitim” anlayışının hakim kılınmaya, eğitimin bir hak olmaktan çıkartılıp bir pazar malzemesi haline getirilmeye çalışıldığı bu süreçten liseler de nasibini almaktadır. İlkokul sıralarından meslek hayatımıza kadar bizi soyma üzerine kurulu düzen her yıl kayıt parası, spor parası, karne parası adı altında bizlerden haraç kesmektedir. Üstelik bir yıl daha haraç kesmek için ortaöğretim süresi 4 yıla çıkarılmıştır. Mevcut eğitim sistemi ile “ne kadar çok yıl okursan o kadar öğrenirsin” anlayışından ziyade “ne kadar çok yıl okursan o kadar soyulursun” anlayışı bir gerçekliktir.

AKP hükümeti ücretsiz ders kitabı uygulaması başlatmasıyla emekçi halkımızın gözünü boyamaya çalışırken bir yandan da aynı hükümet döneminde neo-libe-

ral politikaların bir parçası olarak özel liselerin eğitim hayatındaki payı çok büyük oranlarda artmıştır. Özel okulların payı arttıkça devlet okullarının kalitesinin yükseleceği hikayesi söylene dursun; devlet okullarında kalite gittikçe düşmekte yani düşürülmekte ve özel okullar özendirilmektedir. En son yayınlanan MEB 2009 bütçesinde bu daha net görülmektedir. Buna göre dershanelerin özel okula dönüştürülmesi planlanmaktadır. Yani hayatımızı gittikçe daha fazla özel okul saracaktır ve parası olamayana lise kapıları da kapanacaktır.

Lise kapısından girmiş öğrenciye lisede olmazsa üniversitede, orada olmazsa iş hayatında emperyalist yasalar kendini dayatacaktır. Bugün meclisten bir bir geçirilen mesleki dönüşüm yasaları, YÖK'ün üniversiteleri paralı hale getirme planları, GSS ile uygulanan sosyal yıkımlar lise öğrencisini çok yakından ilgilendirmektedir. Bu ekonomik saldırılar bütün bir gençliğin geleceğini ellerinden almanın toplamıdır.

Ortaöğretimdeki piyasalaşma kapsamında meslek liselerinin daha farklı bir durumu göze çarpmaktadır. Meslek lisesi öğrencileri genel ekonomik saldırıların yanında bir de staj sömürüsü ile karşı karşıyadır. Bu liselerde okuyan öğrencilerin emeği komprador burjuvazinin kısa ve orta vadeli ihtiyaçları doğrultusunda peşkeş çekilmektedir. Staj dedikleri sömürü aracı ile öğrenci bir alanda üretim yapmakta, patronu kendisine not vermektedir. Öğrenciler not baskısı ile adeta patronlara köle edilmektedir. Elinde büyük kozlar bulunan patron öğrencinin mesleğini öğrenmesi kaygısından çok uzaktır ve mesleği dışında bir sürü iş yaptırmaktadır. Üstelik çalışma ücretleri çok düşüktür ve staj süresince öğrencinin hiçbir sosyal güvencesi de yoktur.

Ne Yapmalı?

Liselilerin bugün gelinen noktada, bu derece artmış saldırganlık karşısında sorunlarının esas çözüm anahtarının örgütlenmede olduğu açıktır. Zaten liselilerin son dönemde yaşanan çıkışı sadece eylemliliklerde alanlarda olmakla kalmamakta birçok öğrenci örgütlenme arayışı ile devrimci mücadeleye katılmak istemektedir. Bir taraftan liselilerin büyük bir kısmı ise 12 Eylül AFC'sinin ürünü bir gençlik olarak korkmakta, kaygılar duymakta, üniversitede örgütleneceğinden bahsetmektedir. Burada YDG olarak bizim yapmamız gereken asıl şey liseliler için alternatif olabilme özelliğimizi ortaya koyabilmemizdir. Yukarıda da bahsettiğimiz gibi daha

ciddiyetle ele alınmış, daha merkezi bir liseli gençlik politikası bir ihtiyaç olarak kendini dayatmıştır.

Liseli kesim arkadaş çevresi ile daha sıkı ilişki içindedir ve hatta çoğu ile aynı semti paylaşmaktadır. Bu, liselinin kendini ve başkalarını örgütleyici olması için avantajlı bir durumdur.

Liselilerin yaşı küçüktür; bu durum liselilerin örgütlenme sürecinin başında biraz sıkıntılar yaratırken doğru politikalarla avantaja çevrilebilir. Liseli gencin ayakları daha az yere basar, somut koşulların somut tahlilini yapmada zorluk çeker, duygusal bakmaya meyillidir. Ancak yeni şekillenen bir bünye olarak doğru müdahaleler ve örgütlenme tarzı ile mücadelenin en ön saftaki savunucusu olabilir.

Aileye daha bağımlı olma, üniversite ortamına göre örgütlenmeye yönelik saldırıların yoğunluğu liselerde örgütlü olmanın dezavantajları olarak karşımıza çıkmaktadır. Liselilerin kendi özgüllükleri ve liselerdeki olanaklar ve olanaksızlıklar da göz önünde bulundurulurken hem genelde hem de yerellerde liseli gençliğe gitmenin en doğru araçları bulunmalı ve sürekli geliştirilmelidir.

Yıllardır YDG olarak da savunduğumuz gibi liseli gençliğin sorunlarının çözüm mekanizması olma anlamında LÖB'leri kurma ve işlevsel hale getirme önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Bilindiği gibi “devrim kitlelerin eseri olacaktır” ve bu yüzden Yeni Demokrat Gençlik demokratik mevziler, kitle inisiyatifinin açığa çıkartılabileceği özörgütlülükler oluşturmayı veya mevcut olanlarını anti-faşist anti-feodal, anti-emperyalist bir hatta çekmeyi hedefler.

LÖB'ler de yine bildiğimiz gibi lise öğrencilerinin sorunları etrafında bir araya gelerek birlikte düşündükleri, sorgulamaya yöneldikleri, ürettikleri öğrenci özörgütlülüğüdür. Lise öğrencisi bu DKÖ'ler aracılığı ile kolektif hak arama bilincini edinmelidir. LÖB'ler işleyiş olarak da DKÖ'lerin genel işleyişine tabidir: yani demokratik tarafı ağır basmakla birlikte demokratik merkezîyetçilik işleyişe hakim olmalıdır.

Dar grup çıkarlarının her DKÖ'de olduğu gibi LÖB'lerde de devreye girmesi bizler için şaşırtıcı olmayacaktır. Hatta diğer gençlik örgütlerinde son dönemde bolca rastladığımız bu furyaya bizim de kendimizi kaptırabileceğimiz olasılığı da önümüzde durmaktadır. Ancak biz YDG'liler bu konuda en doğru anlayış olarak LÖB'lere ne YDG'nin ne de başka bir gençlik

örgütünün yeriymiş mantığıyla, ya da LÖB'leri bir siyasetler platformu olarak görme anlayışı ile hareket etmemeliyiz.

LÖB'lerdeki en önde gelen amacımızın LÖB'leri kitlenin sorunlarını çözebilecek yerler haline getirmek, kitle inisiyatifini açığa çıkarmak, kitlelerden öğrenmek, kitlelerle hareket etmek olduğunu gözden kaçırmamız gerekmektedir. LÖB'ler içinde faaliyet yürütülüyorsa en başta lise öğrencisi yani kitlenin bir parçası olma kimliğimizle ve bakış açımızla orada bulunmalıyız.

Bizim gerçek alternatif oluşumuzu anlatmamızda DKÖ'lerde doğru bir çizgi izlememizin de etkisinin çok büyük olacağı açıktır. LÖB'lerin kuruluşundan işleyişine bizler demokratik mekanizmayı işletmenin kaygısıyla hareket etmeli, karar sürecinden pratik faaliyete kadar tüm kitleyi sürece katmak için uğraş vermeliyiz. En başta yeni bir LÖB kurma görevi ve koşulu önümüzde duruyorsa en başta gözetmemiz gereken nokta yerelerde LÖB'leri kurmak olmalıdır. Meselenin ta başından bir lise öğrencisi olarak yaşadığımız sorunlardan rahatsız olan öğrencilerle meseleyi tartışmak büyük önem taşımakta, daha başında doğru bir anlayışla hareket etmimize yol açmaktadır.

Liselerde yürüteceğimiz çalışmalar sadece LÖB'ler içinde faaliyet yürütmekle sınırlı değildir elbette. YDG faaliyetçisi olarak da liselerde koşullar doğrultusunda ve doğru araçlarla faaliyet yürütmemiz gerekmektedir. Bunun için de en önce yapmamız gereken içinde faaliyet yürüttüğümüz liselerde durum değerlendirmesi yapmak, o okuldaki kitlenin durumunu, en yakıcı sorunlarını, öğretmenlerin görüşlerini, sendikal mücadele içinde olanlarını tespit etmektir. Bu koşulları tahlil ettikten sonra faaliyetimizin en doğru araçlarını kavramak mümkün olacaktır.

Bu araçları belirledikten sonra hem lise yerelinde yaşanan sorunları gündemleştirmek hem de YDG'nin genel politikalarını yerele indirmek amacımız olmalıdır. Liseli gençliğin önünde duran sorunlarını sürekli teşhir etmek gibi bir durum zaten önümüzde mevcuttur. Bunun için en başta duran aracımız da yayın dağıtımı, YDG lise toplantıları almak vb araçlardır.

Koşul varsa olabildiğince öğrenci temsilciliklerine girmek ve bu kurumları olması gereken gerçek işlevlerine kavuşturmak da gündeme alınabilir bir konudur.

Ancak bunlar yeterli olmamaktadır.

Kitlenin hem genelde hem de alanda karşılaştığı en yakıcı sorunlar doğrultusunda küçük çaplı, daha yerele özgü kampanyalar örgütlenmeli, bunun yanında genelde tüm liseli gençlik hatta öğrenci gençliğin gündemine girebilecek kampanyaların her alandaki lise ayağı iyi örülmelidir.

Bu yıl ÖSS her yıl olduğu gibi medyanın ve devletin de etkisiyle çok da tartışmalı olarak liseli, dersaneli gençliğin gündemine girecektir. Bizlerin geleceği hakkında egemenler yine bizlerden bağımsız tartışmalar yürüteceklerdir.

Bu anlamda Mayıs-Haziran aylarında egemenlerin değil liselilerin geleceğinin ellerinden alınışını tartışması önemlidir. ÖSS sürecinde geçen yıl olduğu gibi bu yılda ciddiyetle ele alınan tartışmalar ve YDG'nin de içinde bulunduğu eylemlilik süreçleri yaşanacaktır. Ancak bu süreç daha yaygın araçların kullanıldığı, gidilebilecek en geniş kesime sınav sisteminin teşhir edildiği bir süreç olarak da ele alınabilir.

Hem bu sürece daha ayrıntılı şekil vermek hem de daha ortaklaşmış, daha sistemli bir lise faaliyetini, liselerde örgütlenme sorununu tartışmak, önümüze somut hedefler koymak için ağırlıklı olarak liseliler olmak üzere tüm alanları bir araya getirmek gerektiğini düşünüyoruz. Bu yüzden Ankara'da bahar döneminde 1 günlük merkezi bir YDG liseli buluşması gerçekleştirmeyi öneriyoruz.

Ankara YDG
(Oy Çokluğu)

Lise çalışmalarını üzerine önerge

Gençlik üzerine yazdığımız makalelerde belirlediğimiz bazı tespitlerimiz vardır. “Gençlik hareketlidir, çabuk toplanır, çabuk dağılır, dinamiktir, sorgulamayan araştırmayan bir çoğunluk var” vb belirlemeleri kullanırız. Ancak bu belirlemeleri ifade ederken kendimizi ve çalışmalarımızı bu belirlemelerin içerisinde pek hissetmeyiz. Yani bizler de bir çalışmayı yaparken, bu çalışmanın materyallerini oluştururken edindiğimiz bilgileri yaratıcı ve sorgular tarzda uygulamayız ve hatta yaptığımız çalışmaların iyi ve kötü sonuçlarını gelecekte deneyim açısından kullanılması için aktarma yolunu seçmeyiz. Oysaki çabuk gelişebilen ve içerisindeki bireyler çabuk değişebilecekken gençlik çalışmasının her yeni gelen bireylerle aynı sorunları ve çözümleri yaşayarak mı öğrenmesi gerekir? Ya da bütün bu sorunları çözmüşken bunları neden aktarmayız?

Tabii bütün bunları yazarken bize geçmişten hiçbir şey bırakılmamıştır ya da yararlanabileceğimiz hiçbir

deneyim yoktur demek haksızlık olur. Var olanlar yeterli değildir ve de bırakılan noktadan itibaren geliştirilmesi gereklidir. Daha genel düşünürsek her çalışmanın deneyimi kendi somut şartlarıyla bire bir alakalıdır. Ama önceki deneyimleri edindiğimiz şartların büyük bir kısmı değişmiştir, bunlardan hiçbir yarar gelmez diye düşünülmemelidir.

Gençlik içerisinde faaliyet yürütürken gençlik örgütümüzün anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-feodal bir yapıya sahip olduğunu belirtiriz. Gençliğin yozlaştığı, olayları sorgulamadığı gibi birçok tanım sıralarız. Ama unutulmamalı ki bizler de bu tanımları yapılan gençlik kitlesinin bir parçasıyız ve bütün bu özelliklerle YDG saflarına katılıyoruz. Yani YDG’li olan birisi bütün bu özelliklerinden sıyrılmıyor. Durum böyle olunca bizler de bütün bu eksikliklerimizi çalışmalarımızın ve faaliyetimizin içerisine istemeden taşıyoruz. Okumuyoruz, araştırmıyoruz, sorgulamıyoruz, tartışmıyoruz, yaratıcı olamıyoruz vb...

Gençliğe giderken kullandığımız söylemlere şöyle bir bakalım, yoksa biz olmayan, yaşanmayan hayal ürünü olaylardan bahsedip örgütlenmelerini mi istiyoruz? Acaba böylesi sorunlar yok da biz mi abartıyoruz? Ya da hobi olarak mı uğraşıyoruz?

Gençlik geleceksizdir diyoruz. Aslında pek tabii gençlik bir geleceğe sahiptir ama nasıl bir gelecek olduğu-olacağı bizler tarafından bilinen bir gerçektir. Ülkemizde bir öğrencinin okula başladığı andan itibaren karşılaştığı sorunlardan, eğitim sisteminin karakterinden vb. konulardan bahsetmeyeceğiz. Ortaya koyduğumuz sorunları ve bu sorunlara yaklaşım tarzımızı, ele alış tarzımızı, eksikliklerimizi, yanlış düşüncelerimizi tartışmaya çalışacağız. Bu konudan fazla uzaklaşmadan “geleceksizlik” söylemimiz üzerine biraz değinelim.

Özü itibariyle biz gençlik geleceksizdir derken; gençliğin kendi geleceği hakkında söz söyleme, karar alma, kendi geleceğini yaratma çabasındaki eksikliği ve sistemin saldırılarına karşı yanıt olamamasından bahsediyoruz. Bunların böyle olduğu su götürmez bir gerçek. Ama sorun bizim gençlik içerisinde “geleceksizlik” muhtevasını işlerken izlediğimiz yöntemde. Gençliğe giderken kullanılan geleceksizlik materyali biraz soyut

kalmaktadır. Yani hedef kitemize şöyle bir göz attığımızda, birilerinin gelip sizin geleceğiniz yok denildiği anda harekete geçip kendi geleceğini yaratacak kadar bilinçli, sorumlu bir kitle mi gözlemliyoruz? Bunun böyle olmadığını sebepleriyle birlikte biliyoruz. Gençlik için biraz genelleme yaparsak; futbolkolik, futbol sohbetleri yapan, internette saatlerini geçiren, kız-erkek ilişkilerinde yozlaşmış, aile ebeveynlerine karşı yozlaşmış (toplumu da içine alarak), kitap, dergi, yazınsal ürünler takip etmeyen, yıkıp-dökme, mafya-çete özentilerini barındıran ve çeşitlendirebileceğimiz birçok olumsuz özellikler mevcuttur. Bizim bu sorunları yaşayan kitleye giderken kullandığımız argümanlar genel kalırken, işaret ettiğimiz hedefe kitle adım atamamaktadır.

Herkesin bu sorunlara kendiliğinden duyarlı olup adım atması gibi uç bir beklentimiz de yok. Ancak bizler bu hedefle aramızdaki mesafeye kendi koşullarımıza özgün basamaklar, destekler koyabiliriz. En azından sistemin toplum ve parçası olan gençlik üzerinde yarattığı devrimci söylemler üzerindeki marjinalliği, ön yargıyı, yabancılığı bir nebze olsun değiştirebiliriz. Basit hak alma, bunları yaparken beraber emek harcayarak yapma, örgütlülüğün maddiyatını ve maneviyatını hissederek işi başarmanın bilincinin taşındığı girişimler yapılabilir. Kitle en azından hak alma ve örgütlenme bilinci açısından bir adım öne taşınır.

Bu tür çalışmalar yaparken hedef kitlenin somut şartları ve sorunları hakkında daha iyi bilgi edinebileceğimiz gibi, sorunlarla bir avuç belli bir kesimin ilgilenme sorunu çözülürken, sistemin de marjinal gösterebilecek saldırıları bertaraf edilir ya da daha rahat teşhir edilebilir. Buna somut bir örnek verecek olursak; her hangi bir okulda öğrencilere yemek veren bir yemekhane var diyelim. Ve bu yemekhanenin yemekleri kötü çıkıyor olsun. Biz de okulda bu hoşnutsuzluk üzerinden bir çalışma başlattığımızı düşünelim. Bu çalışmanın başarılı ya da başarısız olma gibi iki yönü görünüyor olabilir. Aksine böylesi bir pratiğin o okul örgülünde ve genelde yapılacak çalışmalara muazzam katkıları vardır. Öğrenciler ortak sorunları için bir arada bulunmanın gücünün farkına varırlar, kendi hakları çerçevesinde mücadele ettiklerinde egemenler tarafından salık verilen yaftalamaların ne kadar da haksız olduğunu görürler. Daha da önemlisi böylesi bir çalışmanın içerisinde; bu tür çalışmaları daha sağlıklı bir tarzda yapabilmeyen araçlarının eksikliğini hissedebilirler yada biz faaliyetçilerin kendi sorunlarımıza karşı biraz daha derli toplu mücadele edebilmeyen araçları olan öz örgütlülükleri-

mizin tartışılması olanağını sağlar.

Ama bizler böylesi bir hat izlemeyerek liseli gençliğin öz örgütlülüğü olduğunu iddia ettiğimiz LÖB (Liseli öğrenci birlikleri) aracımızı okulda yaşama geçirirken aksine okulda geniş bir kitleden ziyade ilk elden değişik siyasi yapılardaki öğrenciler ile LÖB'ümüzü kuruyoruz. Devamında ise birçok öğrenciye rağmen ve onların adına çalışmalara başlıyoruz. Tabii ki bu çalışmalarda klasik materyallerle ve de genel kalabilecek, sistem tarafından yıpratılmış söylemlerle yol alınıyor. Durum böyle olunca da kendi sorunlarına karşı mücadele eden öğrenciler üzerinde yaratılan izlenimler dağıtılmıyor ve çevrelerini saran koşullara temelden bir darbe indirilemiyor. Dolayısıyla LÖB doğru şeyleri söylese de, niyetten bağımsız olarak başarılı sonuçlar alamıyor. Tabii ki istisna olarak faaliyeti sürdüren kişilerin kişilik özelliklerine göre bazen anlık toparlanmalar yaşanabiliyor ya da öğrenciler ve ailelerinin sosyo-ekonomik koşulları itibari ile de anlık gelişmelerin yaşandığı örnekler varken, kurumsallaşmada başarısız sonuçlar elde edilebiliyor.

Ya da komisyon kurma kararı çıkıyor. Biz komisyonu tartışmadan, işlevini ve amaçlarını yeterince kavramadan o konu üzerinden komisyonu kuruyoruz. Sonra bu komisyonların sonu hüsrarla sonuçlanıyor. Ama buradan bu materyaller yanlış ya da bu kitleden bir şey olmaz sonucu çıkmamalıdır. Zaten bizim tartışmaya çalıştığımız konu da tam bu nokta. Yapılacak çalışma kendi alanımızın koşullarıyla ne ölçüde uyum içerisinde? Değilse biz bunları ne kadar yaratıcı bir şekilde uyarlıyoruz ya da bizler kitle örgütü çalışmalarındaki anlayışımızı ne ölçüde ve nasıl kavramışız.

Yani merkezi olarak belirlenen bir sorunun, politikanın her alana uymasını beklemek olanaksızdır. Her alanın kendine özgü koşulları vardır. Bu konu özelinde bir örnek verecek olursak; merkezi olarak her alanda içerisinde insanların oturabileceği apartmanlar yapılması hedeflendi ve böyle bir kampanya başladı diyelim. Biz de tüm samimiyetimizle bahsedilen çalışmayı kendi alanımızda yapmaya koyuluyoruz. Tabii ki kendi alanımızda bu apartmanlar yapılır mı yapılmaz mı diye hiçbir araştırma yapmıyoruz. Ya da yapıyoruz ve binanın yapılamayacağı kanısına ulaşıyoruz. Ya da binayı yapmaya çalışıyoruz ama bitmiyor. Oysa bizim alana baktığımızda şöyle bir sonucu çıkarabiliyoruz: burada yüksek bir apartman yapılamıyor. Peki, biz bu durumda hiçbir şey yapmayacak mıyız? Tabii ki hayır. Biz de aynı işlevi görecek ama üst üste değil de yan yana gelecek şekilde

daireler yaparak kampanyanın hedeflerine ulaşabiliriz. Bu sonuca varılmadığında faaliyetçiler, ilk olarak merkezi politikayı sorguluyor. “ya kardeşim bizim burada apartman falan yapılmaz” diyor. Ya da biz yapamıyoruz diyoruz. Ya da daha farklı olarak “dergide bina nasıl yapılır diye teorik yazı çıkmıyor, her hangi bir taktik yok” diyerek; her şeyi yapmakla yükümlü, makineden oluşan ve kendimizi onun bir parçası olarak görmediğimiz “ulu merkezimize” topu atıyoruz...

Oysaki LÖB'lerde nasıl çalışılır diye belki özelde yazılar son zamanlarda çıkmamış olabilir ancak kitle örgütlerinde nasıl çalışmalıyız üzerine anlayışımızı belirleyen birçok çalışma çıkmaktadır ve sürekli güncellenmektedir. Ama biz mekanik anlayışımız yüzünden yarın liseli öğrenci topluluğu kursak bununla ilgili yazı bekleriz. Bir diğer nokta ise özelde bir konuyla ilgili dergimizde yazıların çıkması o alanda ne kadar çalışma yürütüldüğü ve faaliyetçilerin bulunmasıyla doğru orantılıdır. Bizim lise faaliyetindeki durumumuz incelendiğinde bunun dergimize yansımaları çok da sürpriz değildir.

Peki, bizler koşulların esiri olup bu kitleden bir şey çıkmaz mı diyeceğiz. Öncelikle her faaliyetçi kendi alanının koşullarını masaya yatırmalıdır. Ve geçmiş faaliyeti gözden geçirmelidir. Bunlar arasından olumlu sonuçları almalı ve yükseltmeli, olumsuzlukların ise neden ve sonuçlarını araştırmalıdır. Ve bütün bu bilgileri yayınlamıza yansıtmalıdır.

3. Konferansımızda önümüzdeki süreç taslağının li-

se faaliyetine ilişkin bölümündeki “paralı eğitim” eksenindeki ana yönelime katılmakla beraber ek olarak ÖSS karşıtlığını eklemek istiyoruz. Ancak az önce bahsettiğimiz gibi bu sorunlar genel kalabilmektedir. Diğer dezavantajımız ise karşı olduğumuz bu sorunlara ilişkin somut bir alternatifimiz olmadığı için mücadele araçlarından verim alamamaktayız. Yani “paralı eğitim” yönelimine baktığımızda ülkemizde paralı eğitim bir gerçek iken biz bundan muzdarip olan kitleyi neden etkilemiyoruz ya da örgütleyemiyoruz. Bir lisede bu konu üzerinden gözlem yaptığımızda paralı eğitimi öğrenci sadece okulda istenen paraya indirgeyerek böyle bir sorunun olmadığını çok rahat dile getirebiliyor. Ya da para isteseler bile ailesinin bunu karşıladığını vb... söyleyebiliyor. Ya da başka bir okulda öğrenci para isteme yoluyla rencide edilebilmekte. Böylesi bir tabloda liseli gençliğe paralı eğitimin ülkemizde nasıl yaşam bulduğunu yeterince anlatamadığımızı görüyoruz.

ÖSS'ye hayır diyoruz, öğrencinin kafasında “ÖSS kalksın peki alternatifi ne olacak?” soru işareti oluşuyor. Yani ÖSS karşıtlığı öğrenci nezdinde pek somutlanmıyor. Diğer bir deyim ile ÖSS'ye karşı yürütülen mücadelede umutsuzluğa kapılıyor ve öğrenci çözümlü bireysel olarak çalışmaya indiriyor. Ama bizler ÖSS karşıtlığı ana başlığı altında “okul puanları adaletsizliği kaldırılsın” şiarını bir alt basamak olarak koyabiliriz. Okul puanları nedeniyle birçok öğrenci haksız yere bu sınava daha başından geride başlıyor. Böylesi bir

talep en azından öğrencilerin ÖSS'ye karşı yürüttükleri mücadelede başarabilme umudunu yaratabilir. Ya da bunun kaynağını sorgulamalarına yol açabilir. Öğrenci böylesi bir sorgulamanın sonucunda parası olan öğrencilerin özel okullara giderek, dersanelere giderek, Anadolu liselerini kazanmasını sağlayarak, zengin daha zengin fakirin daha fakir olması misali bu liselerde okuyan öğrenciler ve okumayan öğrenciler arasında her geçen gün büyüyen bir uçurum oluştuğunun farkına varmasını sağlayabilir.

Güzel Sanatlar Lisesinde okuyan öğrencilerde durum biraz daha farklı. Bu türdeki liselerde diğer liselelere oranla eğitim programı farklılık göstermektedir. Ezberden çok yeteneğin hâkim olduğu bu liselerde kendi yetenekleri için yüksek okula gidebilmeleri için ÖSS başarısı aranmaktadır. Ve ÖSS sınavının puanı yeteneklerini gölgelemektedir. İşte ÖSS karşıtlığı böylesi alanlarda bu şekilde bürünebilmektedir. Öğrenci bu adaletsizliğin karşısında tabii ki parası var ise müfredatta görmediği dersleri özel dersler ve dersane aracılığı ile telafi ederek soruna çözüm bulmaya çalışmaktadır.

Yine ülkemizdeki Alevi, Hıristiyan, Yezidi, inanmayan ve diğer din-mezheplere mensup olan gençler okullarda devletin bir politikası olan zorunlu din dersi uygulamasına maruz kalmaktadır. "Zorunlu din dersine hayır" talebi üzerinden din dersinin seçmeli ders olarak konulması şiarı ile bir çalışma başlatılabilir.

Aynı benzer özelliklere sahip Milli Güvenlik dersleri de aynı gerekçeler ve talepler ile ön plana çıkartılabilir.

Yine ırkçı-faşist-gerici eğitimden nasibini alan Kürt halk gençliği açısından "anadilde eğitim istiyoruz" şiarı başlığı altında çalışmalarımızı sürdürmeliyiz.

Ayrıca eğitim sisteminin öğretmenler üzerindeki uyguladığı politikalara karşı liseli gençlik içerisinde "sözleşmeli öğretmen, ücretli öğretmen istemiyoruz" talepleri ve çalışmaları yapılabilir.

Ailelere dönük olarak da aile çelişmesini aşmak amaçlı bildiriler kaleme alarak çocuklarına en iyisini sunmak için kendisini feda ederek bireysel çözümler bulmaları yerine her yerde farklılaşan bu taleplerimize duyarlı olmalarını işleyen verimli çalışmalar yapılabilir.

Bütün bu çalışmaların ortak paydasına baktığımızda **örgütlenme özgürlüğü** şiarının olduğunu ve doğrudan bu talebi dile getirilmeden bu çalışmaların buna olanak sağladığını görebiliyoruz. Bütün bu örneklemeler çoğaltılıp çeşitlendirilebilir.

Yazımızı biraz toparlayacak olursak; liseli gençlik içerisinde bu sorunlarımızın gerçekçi olduğunu, liseli gençliğin geçtiğimiz yıldaki devrimci önderlerin anma törenlerindeki katılımların yüksek olması ve bir sempozyumun oluşması gerçekliği, birçoğunun sistemden bir beklentisinin olmadığını ama dağınık ve örgütsüz olduğunu, okullarda düzenlenen törenlere bile disiplin yaptırımları ile hizaya getirilerek katılımların sağlandığını vs... birçok gerçekten bahsedebiliriz.

Ancak biz gençliğe giderken politikalarımızı kendi alan özgülmüze uyarlamada, yaratıcı olmada, kitle örgütlerinde çalışma anlayışımızda, sorunları genel tutarak özel somut araçlar haline getiremememizde vb... koşullardan dolayı verimli sonuçlar alamamaktayız.

Ayrıca çalışmalarımızda edindiğimiz deneyimlerimizi yazıya dökmeye, paylaşmaya eksikliklerimiz vardır. Beklemeci bir tarz izleyerek birilerinin bizlere politika sunmasını ve bizim söylenenleri mekanik tarzda yapmaya çalışmamızdan kaynaklı ve ayrıca kendimizi sorunun bir parçası olarak görmememizden kaynaklı başarısızlığımız söz konusudur.

Genel taleplerimizi sıralayacak olursak:

- * Parasız eğitim istiyoruz!
- * ÖSS'ye hayır!
- * Okul puanları adaletsizliği kaldırılmalı!
- * Zorunlu din dersi kaldırılmalı!
- Din dersi seçmeli ders olarak konulsun!
- * Milli Güvenlik dersi kaldırılmalı!
- * Ana dilde eğitim istiyoruz!
- * Staj sömürüsüne son!
- Kendi alanlarımızda staj görme olanağı sağlansın!
- Angarya işlere son!
- Staj sürelerinde sigorta primleri ödensin!
- * Sözleşmeli öğretmen istemiyoruz!
- * Ücretli öğretmen istemiyoruz!
- * Okullarda kameralara hayır!
- * Cinsel tacize son!
- * Kılık kıyafet yönetmeliği kaldırılmalı!
- * Disiplin yönetmeliği kaldırılmalı!

Bu talepler çerçevesinde kendi alanımıza hatta kendi alanımızda bile değişik okullarda farklı özgün talepleri ön plana çıkararak çalışmalar yapabiliriz.

İzmir YDG
(Oy Çokluğu)

Kürt ulusal sorununa pratikte yaklaşımımız

Bugün açısından içinde bulunduğumuz durum, Kürt Ulusal Sorununa yaklaşımımızı hiç olmadığı kadar önemli kılmaktadır. Var olan ekonomik krizle beraber, egemenler açısından kaygı verici olan yönetememe krizi, karşılığında, bir bütün daha fazla katliamı, daha fazla baskıyı getirmektedir.

Özellikle son dönem daha da belirginleşmekle birlikte, TC ordusu gerilla karşısında acze düşmüş, bunun karşılığında sınır içi-dışı operasyonlarla gerilla üzerindeki katliamı boyutlandırmaya çalışmıştır. Bununla birlikte Kürt Ulusal Hareketine ya da genel olarak Batı illerinde yaşayan Kürtlere yönelik, -devlet eliyle geliştirilen- linç girişimlerinde bulunarak ve en son Ulusal Hareketin önderi A. Öcalan'a yapılan fiziksel saldırıyla beraber baskının dozajı artmaktadır.

Bir paragrafta dile getirmeye çalıştığımız bu gelişmeler, aslında hepimizin haberdar olduğu olaylardır. Fakat asıl olan yaşanan saldırıları bilmemiz ve sonucunda öfke duygularımızın kabarması değil bilincimizi faşizme olan öfkemizle harmanlayarak, kendimizi toplumsal pratiğin tek tek parçalarına katılmakla sınırlamadan, saldırılara politikalar geliştirerek cevap olabilmemizdir. Bu bir zorunluluktur.

Fakat sergilediğimiz pratik bu zorunluluğu yerine getirmekten uzaktır. Öcalan'a yönelik fiziksel müdahaleden sonraki eylemler başta olmak üzere bir bütün ulusal temelli eylemlere katılımımızın zayıflığının nedenleri sorgulanarak açığa çıkarılmalıdır. Bu muhakeme yapılırken sadece son birkaç yılda yapılan saldırılara bakmak ve bizim bu saldırılar karşısındaki tutumumuzu irdelemek yeterli olacaktır. Birkaç örnekle somutlarsak; Altınova ve akabinde Adana'da devlet eliyle geliştirilen ırkçı saldırılar, Sakarya'da bir kişinin ölümü ile sonuçlanan faşist saldırı karşısındaki tutumumuz, 2006' da "ölen her Türk askerine karşılık, bir DTP' li öldürülmeli" diyen faşist köşe yazarının ifadelerini düşünce özgürlüğü olarak değerlendiren savcının tespitlerini isabetli bulan mahkemenin ya da bir bütün adalet sisteminin teşhiri...

Gerillaya yönelik yapılan operasyonlar ve yaşanan her gerilla katliamı sonrası kanıksamış ruh halimiz... Kürtlerin anadilinde konuşma, eğitim görme vb. hakkına devletin yaklaşımı... Ve son olarak da R. T. Erdoğan'ın T. Kürdistanı ziyaretinde kolluk güçlerinin bir kişinin katledilmesiyle sonuçlanan saldırıları ve "ya sev, ya terk et" diyerek

düşüncelerini "özlü" bir şekilde dile getiren R. T. Erdoğan'ın açıklamalarına cevap olamamak... Bu birkaç örnek ve bizim pasif kalmamız, ne demek istediğimizi net olarak ortaya koymaktadır.

Vurgulamak istediğimiz sorun genel bir sorun olmakla beraber, sorunu çözerken nedenlerini irdelememiz gerekiyor. Bu nedenler arasında Kürtlere yapılan saldırıları kendimize yapılmış olarak görmemek, yani sorunu tam anlamıyla hissedememek bir neden olarak başta gelir sınırsak.

Bir başka açıdan değerlendirirsek, sorunun çözümünü tek başına, var olan eylemlere katılmakta görmemek gerekiyor. Elbette ki katılmak, gözlemlemek önemlidir fakat daha da önemlisi, saldırılar sonrası refleks geliştirip, politikalarımızı kitlelerle ete kemiğe büründürmektir.

3. Konferansımızla birlikte, ulusal sorunla ilgili var olan teorik görüşlerimizin ışığında, bu konuya olan duyarlılığımızı artırarak, eksikliklerimizi kapatmaya yönelik çabalamalıyız.

**Amed YDG
(Oy Birliği)**

KÜRT ULUSAL SORUNUNA YÖNELİK ÖNERGE

Son dönemlerde sistemin dozunu iyice arttırdığı faşist saldırılara maruz kalan Kürt ulusuna yönelik bakış açımız net olmakla birlikte alanlarımızda bu anlayışımız doğrultusunda yeterince çaba göstermediğimiz açıktır.

Anti-faşist bir gençlik hareketi olarak bu konuda alanlarımızdaki Ulusal Hareketin kurumlarıyla daha fazla iletişim halinde olmalıyız. Böylelikle onların yaptıkları çalışmalarından daha fazla haberdar olabiliriz.

Onların çalışmalarına katılarak destek olsak da konu ile ilgili yaklaşımımızı aktifleştirerek, Kürt ulusunun haklı taleplerini sahiplendiğimizi ve bunun için mücadele ettiğimizi somut olarak gösterebiliriz.

**İstanbul YDG
(Oy Birliği)**

Kadın sorununda anlayışımızı derinleştirelim

2. Konferansımızın ardı sıra geliştirdiğimiz bir yıllık pratiğimiz göz önüne alındığında birçok konuda önemli adımlar atsak da bunları süreklileştirmek ve geliştirmek noktasında çok yönlü eksikliklerimiz mevcuttur. İki konferansımız arasında attığımız bu en önemli adımlardan bir tanesi şüphesiz tarihimizde ilk olarak gerçekleştirdiğimiz Kadın Buluşması'dır.

Kadın sorununun diğer bir ifadeyle ezilen cinsiyet sorununun büyüklüğü bu soruna doğru bir şekilde eğilmenin gerekliliği ve devrimci mücadelede kadının rolü tartışılmaz önemdedir. Bu cümlede ifadelendirmeye çalıştığımız gibi biz bu sorunun büyüklüğünün farkındayız. Evet, ortada bir ezilen cinsiyet sorunu var ve biz bunun çok büyük bir sorun olduğunu, buna karşı mücadele edilmesi gerekliliğini, genç kadınların saflarımızda örgütlü mücadelesini yükseltmesi gerekliliğini vs. biliyoruz. "YDG tarihi boyunca bu konuda doğru bir anlayışa sahip olmasına rağmen doğru politikalar üretememiştir, pratikte ek-sik davranmaktayız" gibi ifadeler aslında kadın sorununu kavrayışımızdaki yüzeyselliğin en somut ifadeleridir.

Özcesi devrimci mücadele açısından önemini teorik olarak tanımlayabildiğimiz böyle bir soruna pratik müdahalelerimizin yetersizliği doğallığında anlayışımızın doğru olmasını önemsiz kılmaktadır. Elbette yukarıda tırnak içerisinde belirttiğim ifadelere ben de katılıyorum. Ama doğru bir anlayışa sahip olmak yeterli değildir. Gideremediğimiz birçok problemimizin temelinde politik yönelimimizi hayata geçirememekten, anlayışımıza hayat verememekten bahsetmekteyiz. Bunun birçok nedeni olabilir, fakat her şeyden önemlisi, sorunları giderecek olan bizleriz ve kadınları örgütlemeye, kadın sorununa müdahalede eksiklikleri yoğun olan örgütümüzün hem bu noktadaki anlayışını derinleştirmeye hem de pratik adımlarına hayat vermeye ihtiyaç duymalıyız.

Evet, kadın sorununda doğru bir anlayışımız var... Ama nedir bu doğru anlayış? Nasıl bir anlayış bu? Diğer başka anlayışlardan farkı nedir? Bu anlayışa ne üzerinden, nasıl hayat veriyoruz? Bu sorulara vereceğimiz cevaplar bu konudaki niteliğimizin yansıması olacaktır. Ve biz bu soruların her birini ayrı ayrı olumlu cevaplayacak

bir durumdan uzaktayız henüz.

Teorik çerçevede yüzeysel belirlemelerde bulunabileceğimiz bu sorunun temeline inmek ve oradan doğru bir kavrayış geliştirmek ancak gücümüz ve somut durumumuz oranında atacağımız nitelikli adımlarla mümkündür. Ve atılacak bu adımların ise esas olarak kadın yoldaşlarımızın üzerinden şekilleneceği ortadadır.

Bu nedenle 3. Konferansımız, bu konuda bugüne kadar attığımız ve atmaya çalıştığımız adımların sentezleri üzerinden yeni pratik adımları hayata geçirmelidir. Ve bu konudaki anlayışımızın derinleşmesine hizmet edecek bir yönelim çizmelidir.

Yukarıda belirtmeye çalıştığım gibi 2. Konferansımızın ardı sıra bu konuda attığımız en önemli adım Merkezi Genç Kadın Buluşması'nın örgütlenmesi olmuştur. Bu konudaki bir diğer adım ise örgütümüzün merkezi yönelimi dâhilinde çeşitli esas komisyonların yanında YDG kadın komisyonlarının kurulması görevi idi.

Kadın sorununa yaklaşımımızda ve atacağımız adımlarda hemen pirupak bir seviye yakalayamayacağımız ortadadır. Fakat bu konuda adım adım daha ileri bir seviye yakalamak için çabalamamız ise bu konuya verdiğimiz önemin bir yansıması olacaktır.

2. Konferansımızın ardı sıra bu konuda atmış olduğumuz pratikler incelendiğinde çok zengin dersler çıkarmamız mümkündür. Buluşmaya hazırlık sürecinde kadın sorunu doğal olarak gündemimize girmiş, birçok alanımızda bu konuda somut adımlar atılarak kadın komisyonları kurulmaya çalışılmış ve buluşma esas olarak İstanbul YDG Kadın Komisyonu üzerinden örgütlenmiştir. Fakat buluşma sonrasında neredeyse bütün alanlarımızda kadın komisyonları kurulma görevi unutulmuş ve konu YDG'nin gündeminde hak ettiği yerden düşmüş, kurulan kadın komisyonları ise dağılmıştır.

Bu durumun birçok nedeni vardır. Merkezi kadın buluşmasını örgütlemiş olmamız çok olumluysen de bu yönlü çalışmalarının sonrasında devam ettirmeyişimiz kadın sorununa yüzeysel yaklaşımımızın somut bir ifadesi olmuştur. Kurulan komisyonların amacı buluşmayı örgütlemenin ötesine geçememiştir. Ve bu durum, örgütümüzün bu konudaki eksikliğini hemen giderilemeye-

ceği gerçeğinin ifadesidir.

Bir diğer yandan bütün YDG'lilerin esas komisyonların yanında diğer komisyonlarda örgütlenmesi diyalektikini iyi bir şekilde kuramamamız bu durumun nedenleri arasında sayılabilir.

Kadın komisyonlarının daha işlevli hale gelmesi getirilmesi, kadın yoldaşlarımız başta olmak üzere örgütümüzün bu konudaki anlayışını derinleştirmesi gerekli ve elzem bir yerde durmaktadır.

Bu dersler ışığında;

İhtiyacını hissettiğimiz bir konu olarak dergimizi kadın sorununda zenginleştirmeliyiz.

Önümüzdeki süreç yönelimimiz dâhilinde tartıştığımız kadın buluşmalarının örgütlenmesinin süreklileştirilmesi sağlanmalıdır. Ve ilk olarak bu yıl böyle bir buluşmanın örgütlenmesinin kararı YDG 3. Konferansı tarafından alınmalıdır.

Geçen yıldan farklı olarak bir alanımızın kadın komisyonu üzerinden değil, konferans irademizin seçeceği bir merkezi komisyon aracılığıyla kadın buluşması örgütlenmelidir. Bu durum buluşmanın daha kolektif örgütlenmesini sağlayacaktır.

Öte yandan seçilecek böylesi bir komisyon YDG kadın komisyonlarından farklı olarak sadece kadın yoldaşlarımızdan oluşmalı; örgütlenecek kadın buluşmasında YDG'li kadınların daha yoğun bir inisiyatif hayata geçirmeleri sağlanmalıdır. Bu komisyon buluşmayı örgütleyinceye kadar geliştireceği birçok toplantı ya da farklı iletişim yollarıyla sürekli alanlar arası koordinasyon ve buluşmada tartışılacak konuları belirleyebilir.

Son olarak kurultayın amaçlaştırılmasını da engellemek ve bu konuda örgütümüzün yerellerden merkeze doğru kurulacak kadın komisyonlarının önünü açacağından ötürü Kadın Kurultayının örgütlenme sürecini başarılı kılması durumunda konferansımızda seçilecek bu komisyonun Kadın Buluşmasının da onaylaması halinde merkezi bir YDG komisyonu haline getirilmesi gereklidir.

Bu duruma kadın buluşmasında son halinin verilmesi, kadın yoldaşlarımızın iradesinin

daha fazla harekete geçmesini sağlayacaktır.

Öte yandan bu komisyonun yöneticilik misyonu olmamalıdır. Bu komisyon aracılığıyla ayrı alanlardaki kadın yoldaşlarımızın ve örgütümüzün kadın faaliyetine bir bütün olarak daha yakından eğilmesi sağlanacaktır.

Komisyon çeşitli konularla ilgili bildirimler kaleme alabilir, dergimizi bu konuyla ilgili besleyebilir ve kadın sorununa dair çeşitli araştırmalar aracılığıyla örgütümüzün bu konuda daha somut politikalar üretmesini sağlayacaktır.

Diğer yandan işleyiş biçimiyle bu komisyon esas olarak bir koordinasyon komisyonu niteliğinde olmalıdır.

Yukarıda belirttiğim gibi Kadın Buluşmasını örgütlemekle görevlendirilecek bu komisyonun merkezi bir komisyon olarak devam edip etmeyeceğinin tartışılmak üzere konferans irademizce kadın buluşmasına bırakılması oylanmalıdır.

Kadınlar göğün yarısıdır anlayışını hayata geçirmek bizim ellerimizdedir ve cesaretle eksikliklerimizin üzerine gitme iradesini ortaya koyduğumuzda bunları gerçekleştirmenin ellerimizde olduğunu göreceğiz. Yeter ki bu mücadelede, özelde genç kadınların genelde ise bütün emekçi kadınların yaratıcılığına sonsuz bir inançla güvenelim...

İzmir'den bir YDG'li

Konferans iradesinin verdiği etkiyle Konferans Divanı tarafından İstanbul YDG'nin önergesiyle birleştirilmiştir.

Türkiye Kürdistanı'nda kadın...

Sosyo-ekonomik yapısının etkisiyle ülkemizde yakıcılığı daha da hissedilen kadın sorunu, özellikle T. Kürdistanı'nda yıllardır süren savaşın da kadın üzerinde birçok etkisini barındırmasından dolayı, özgün değerlendirmelerin yapılmasına zemin oluşturmaktadır.

Zorunlu göçün etkileri

Ülkemizde 90'lı yıllarda ivmelenen ve 20 yılı aşkın süredir devam eden savaş ortamında güvenlik gerekçe gösterilerek 4000'e yakın köy boşaltılmış, 3 milyona yakın insan zorla göç ettirilmiştir. Zorunlu göçle beraber köy ve kent kültürü arasına sıkışmanın ve yaşanan depresyonun faturasını birçok açıdan kadınlar ödemiştir. Göçle paralel artan ev içi şiddet, kadının en fazla karşılaştığı sorunların başında gelmektedir. Göçün ekonomik tarafı ele alındığında, özellikle tarım ve hayvancılıkla yaşamını sürdürenler şehirde işsiz kalmış; bu olgu ise evde kadını cephe alan bir şiddete dönüşmüştür.

Göç süreci öncesi kadın, tarım ve hayvancılık alanında "üretici" bir konumdayken; göç sonrasında bu durum

değişmiş, kadının üretimden kopmasına neden olmuştur. Köyde kendisine ait sınırlı da olsa bir sosyal ortamı olan kadınlar, şehirlere göç ettikten sonra sosyal yaşamlarını sürdürebilecek bir alan bulamamış, sosyal yaşamı evin duvarları ile sınırlı kalmıştır. Bu olgu, kadının kendisini bedensel ve ruhsal açıdan yetersiz ve hasta hissetmesine de neden olmuştur.

Anadilini konuşamaması, gittiği yerlerde kendisini ifade edememesine neden olmuştur. Zorunlu göç nedeniyle İstanbul'a taşınan Lawin, İstanbul'u yalnızlık olarak tanımlıyor ve ekliyor: "Türkçe bilmediğim ilk günler çok zordu. Sokağa çıkamazdım, okulda Kürtçe yasak olduğu için Kürtlerle bile arkadaşlık edemezdim. Derin bir sessizlik. Hala sessiz rüyalar görürüm bazen."

Kadınlar açısından, zorunlu göçün ruhsal ve toplumsal sonuçlarına göre;

1. Türkçe bilmediği için şehir ortamına uyum sağlamama: % 65,
2. Sosyal çevrelerini kaybetmeden, aile ve akraba çevresinden uzak kalmadan yakınma: % 80,

Zorunlu göçle beraber köy ve kent kültürü arasına sıkışmanın ve yaşanan depresyonun faturasını birçok açıdan kadınlar ödemiştir.

T Kürdistanı'nda kadınlar; toplu tecavüze uğrayarak, işkence görerek, öldürülerek, evlat ve eş acısı çekerek savaşın iğrenç uygulamalarına maruz kalıyorlar.

3. Hanedekiler dışında hiç kimseyle iletişimin bulunmaması: % 75,

4. Psikolojik sorunların artması, gerginlik ve baş ağrısı: % 90.

Yapılan araştırmalarda köye dönmeyi en çok kadınların istediği gözlemlenmiştir.

Taciz ve Tecavüz

T. Kürdistanı'nda kadınlar; toplu tecavüze uğrayarak, işkence görerek, öldürülerek, evlat ve eş acısı çekerek savaşın iğrenç uygulamalarına maruz kalıyorlar. Birçok kadının gözetiminde taciz ve tecavüzlere uğradığı hepimizce bilinen bir gerçeklikken, bunun yanı sıra köy ve ev baskınlarında eşinin, çocuklarının ve hatta köylülerin gözü önünde askerlerin, kontrgerillanın taciz ve tecavüzüne maruz kalan kadın sayısı hiç de az değildir.

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi bünyesinde çalışan bir kurumun yaptığı saha çalışmalarından birinde ..... adlı kadının sürekli elbiselerini yıkadığı görülmüş, bunun üzerine yapılan konuşmalarda kadının, geçmişte bir askerinin tecavüzüne uğradığı ve bu sırada üstünde olan elbiselerinin “kirlendiğini” gördüğü için sürekli “temizlenme” ihtiyacı hissettiği anlaşılmıştır. Bu yönlü verilecek örnekler hiç de az değildir. Aynı zamanda, bu durumu yaşayan ve psikolojik etkilerini atlatamayan birçok kadının intihar ettiği de bilinmektedir.

Bölgede son yıllarda artış gösteren intiharların nedenlerine bakıldığında görülmektedir ki; göçle birlikte yeni yaşam alanlarında yaşanan uyum sorunu, savaşta yaşananlar, kayıplar ve beraberinde oluşan travmalar, aile içi şiddet, gözetimler, taciz, tecavüz ve ekonomik sorun gibi birçok etken sayılabilmektedir. Kaynağını bu sorun-

lardan alan intiharlar, “kendi istemiyle yaşamına son vermek” olarak tanımlanmakta ve intiharların aslında bir “cinayet” olduğu gerçeği görülmemektedir.

Tüm bu etkenler göz önünde bulundurulduğunda T. Kürdistanı'nda süren savaşın, Kürt halkı üzerinde fiziksel ve psikolojik birçok iz bıraktığı görülmektedir. Bu izlerden en çok nasibini alansa yine kadınlar olmuştur. Savaş ve sonuçları, ülkemizde cinsel ve sınıfsal anlamda sömürülen kadınların sömürüsünü katmerleştirmiş, buna bir de ulusal sömürü eklenmiştir.

Bu nedenle bizler; YDG Programında bulunan “Yeni Demokrat Gençlik; cinsiyet ayrımcılığına, cinsel sömürüye, kadın bedenine yönelik metalaştırma saldırılarına, erkek egemen anlayışa ve onun yansıması olan geleneksel kadın kişiliğinin halk gençliği içindeki izdüşümlerine karşı mücadele yürütür...” ibaresine,

“Yeni Demokrat Gençlik; cinsiyet ayrımcılığına, cinsel ve **ulusal sömürüye**, kadın bedenine yönelik metalaştırma saldırılarına...” şeklinde bir eklemenin yapılması gerektiğini düşünüyoruz.

Amed YDG Kadın Komisyonu
(Oybirliği)

Kaynaklar:

Selis Kadın Danışmanlık Merkezi

Héviya Jiné Dergisi

Kadının Sesi Dergisi

ILPS önergesi

ILPS yani Türkçe ifadesiyle Halkların Uluslararası Mücadele Ligi, 2001 yılında Hollanda'da gerçekleşen kongre ile 40 ülkeden 218 kitle örgütünün katılımı ile kurulmuş anti-emperyalist bir oluşumdur.

Tüzüğünde yer alan ifade ile ILPS; "anti-emperyalist ve demokratik bir oluşumdur. Emperyalizm ve gericiliğin ideolojik, politik, askeri, ekonomik, sosyal ve kültürel baskı ve saldırılarına karşı dünya halklarının-işçilerin, köylülerin, kadınların, gençliğin, çalışanların ve toplumun diğer tabakalarının anti-emperyalist ve demokratik mücadelelerini yükseltir, destekler ve geliştirir. Geniş kitle karakterdedir ve herhangi bir politik parti, hükümet veya kilisenin güdümünde değildir".

Şu anda ILPS içerisinde çok daha fazla sayıda kitle örgütü ve temsilcisi bulunmaktadır. Bizler de Yeni Demokrat Gençlik olarak ILPS'ye üye olan örgütlerden biriyiz. Bu çerçevede geçtiğimiz aylarda Hong Kong'da gerçekleşen 3. Kongre'ye de katılım gösterdik. Bunun dışında da pek çok alanda çalışma grupları olarak faaliyetler yürütülmekte, ortak işler yapılmaktadır.

Ayrıca ILPS Gençlik Komisyonu 2010 yılında Dünya Halkları Gençlik Konferansı'nı gerçekleştirecektir ve bizim de YDG olarak örgütleyicisi olduğumuz bu konferans sürecine **aktif şekilde** katılmamız hem dost örgütleri tanımak açısından hem de YDG'yi

uluslararası alanda tanıtmamız açısından önemli bir yerde durmaktadır.

Her ne kadar ILPS içerisinde yer alıyor olsak da hem ülkemizde hem uluslararası alanda ILPS çalışmalarında çok zayıf kaldığımız aşikârdır. Ülkemizde içerisinde faaliyet yürüttüğümüz DKÖ'lere de ILPS'yi tanıtmak, onları da bu çalışmalara katmak, YDG'yi uluslararası alanda etkin hale getirmek ve diğer ülkelerdeki anti-emperyalist anti-faşist gençlik örgütleriyle irtibat kurmak amacıyla ILPS faaliyetlerimize ivme kazandırmamız bir ihtiyaçtır.

Bu amaçla dil bilen, DKÖ'lerde faaliyet yürüten ve bu konuda çalışmak üzere istekli ve gönüllü olan YDG'li arkadaşlarımızla merkezi bir komisyon kurmamız olumlu olacaktır.

Kurulacak merkezi komisyon ILPS'yi alanlarımızda nasıl tanıtılabileceğimizi, ILPS Gençlik konusunda yurt içi ve yurt dışında nasıl bir hat izlememiz gerektiğini tartışacak, YDG'nin yaptıklarını uluslararası alanda duyurabilmek adına çalışmalar yapabilecek (örneğin uluslararası bülten çıkarabilecek) ve diğer ülkelerdeki dost örgütlerle veya ülkemizdeki çeşitli DKÖlerle ne gibi ortak işler yapabileceğimizi araştırıp pratiğe dökülecektir.

**İstanbul YDG
(Oy Çokluğu)**

Yerel seçimlerdeki politikamız

Önümüzdeki dönem ülke gündemini meşgul edecek en önemli gündemlerden bir tanesi 2009 Mart'ında yapılacak olan yerel seçimlerdir.

Yerel seçimler genel seçimlerin aksine halka hizmet olanaklarının açığa çıktığı seçimlerdir. Bu anlamıyla ülkemiz gerçekliğinde yerel seçimlere ilişkin tavrımız genel seçimlere göre farklı olmalıdır. Önümüzdeki dönem yerel seçimlerde her alanda boykot tavrı yerine belirli alanlarda oy kullanmayı gündemimize almamız mümkündür.

Karşı-devrimci, faşist, gerici partiler ve adaylar aktif şe-

kilde teşhir edilmeli, halka bu partilere oy vermemesi çağrısı yapılmalıdır.

Devrimci-demokrat, yurtsever, ilerici adaylara veya partilere yönelik ise alanlarımızın gerçekliği göz önüne alınarak destekleme kararı verilebilir.

Desteklediğimiz adaylara sadece oy vermek görevimiz olmamalıdır. Desteğimiz aktif bir şekilde olmalıdır. Aktif destek de; hem kendi A/P araçlarımızla adaylara desteğimizi açıklamalıyız hem de seçim bürolarında ve desteklenecek adayın kendi çalışmalarında aktif olarak yer almalıyız.

Hangi alanda hangi adayı destekleyeceğimiz ise adaylar daha açıklanmadığından her alanın kendi inisiyatifine bırakılmalıdır.

**Amed YDG
(Oy Birliği)**

Konferans taslaklarına ilişkin önerge ve düşünceler

A- Faşist gerici eğitimin somutlanması üzerine,

Önerge- YDG dergisinde bir bölüm ayrılarak, bu konu düzenli olarak işlenmelidir.

(Oy Birliği)

B- ATİK-YDG ile paylaşımlara ilişkin

Açıklama – Sınıf mücadelesine dönük hareket ve kavrayışımızdaki yakınlık bilinmektedir. Merkezileşmiş bir kurum olma perspektifiyle 3. Konferans sürecine gelen YDG ve 18. yılındaki ATİK-YDG arasındaki paylaşım daha kurumsal olmayı dayatmaktadır. Karşılıklı faaliyetler, fiziki ve düşünsel boyutuyla daha koordineli desteklenmeyi gerektirmektedir.

Bu sebeple (YDG Yaz Çalışmaları, ATİK-YDG festivali, 5 Kasım öğrencile-

rin Uluslararası Eylem Günü vb), ortaklaşmaların yaratılması mantığıyla, ön hazırlık sürecinden itibaren karşılıklı kurumların gündeminde yer edinmelidir.

Bu yıl, birçok ATİK-YDG'linin yaz tatili süreçlerinde Türkiye'de olmasına karşın, var olan yaz çalışmalarına yönlendirilememesi, keza aynı kavrayıştan kaynaklı ATİK-YDG Kültür Sanat Festivalimize, Türkiye'de

yazınsal dallarda katkı sunabilecek onlarca gencin olmasına karşın bunu yaratamamız dikkat çekici bir örnektir. Bu ve benzeri 'küçük' ortaklaşmaların, ileriye dönük kazanımları görülerek, koordinasyonumuzu yeniden ele almalıyız.

Önerge- İki kurum arasında, diyalog ve sürecin tabiki için Enternasyonal çalışma komisyonu altında somut görevli belirlenmelidir.

(Oy Birliği)

C- Farklı gelişmelere dönük,

Önerge-YDG'nin, din ve esasta İslam'a yaklaşımı, Kemalizm, Kürt ulusu, Alevilik gibi konulardaki programatik düşünceleri bilinmektedir. Yayın ve etkinliklerle derinleştirilen bu konulardaki kavrayışınız, her dönem ele alınmayı gerektiren (Dergide, bildirilerde yaptığınız gibi) temel bir durumdur.

Devrimci bir kurum olma yönüyle YDG'nin bu temel konulardaki yaklaşımı, her an ihtiyaç duyulabileceği ön görüşüyle kalıcı

broşür/kitapçık haline getirilmelidir. Programda yer alan analizlerin derinleştirildiği ve siyasal olarak zayıf gençlik kitlesi baz alınarak hazırlanması gerekli olduğunu düşündüğümüz broşür/kitapçık, ihtiyaç anında hızla ulaştırılacak genel bir A/P malzemesi olarak kavranmalıdır.

(Oy Çokluğu)

18. DÖNEM ATİK-YDG MYK'SI

Kültür-sanat üzerine önerge

“Her kültür belli bir toplumun siyasi ve ideolojik bir yansımasıdır... Emperyalist kültür ile yarı-feodal kültür yapışık kardeşlerdir... Böyle bir gerici kültür emperyalistlere ve feodal sınıflara hizmet eder, dolayısıyla da ortadan kaldırılması zorunludur... Eski kültür ile yeni kültür bir ölüm kalım mücadelesi içindedirler. Yeni kültür ise hizmet etmeyi amaçladığı yeni siyaset ve yeni ekonominin bir ideolojik yansımasıdır.” diyor Başkan Mao Ocak 1940'daki Yeni Demokratik Kültür başlıklı makalesinde. Aynı başlıklı makalede Mao eski kültür ile yeni kültür arasındaki mücadelenin devrim ile karşı devrim arasındaki mücadele olduğunu belirtiyor.

Bugün Başkan Mao'nun söylediklerine yarı feodal yarı sömürge ülkemizde ayan beyan tanık oluyoruz. Sanat ve kültür adı altında emperyalizmin köleleştirici kültürünün dayatıldığını görüyoruz. Özellikle gençlik bugün ciddi bir saldırı altındadır. Sanat adına, kültür adına gençliğe aşılana tüketim kültürüdür, amaçsızlık, umutsuzluktur. Bir yandan Ortaçağ'dan kalma hurafelerden töre cinayetlerine kadar eğitimden aile içi ilişkilere kadar feodal kültür dayatmasına maruz kalırken bir yandan Mao'nun belirttiği gibi bu kültürün ikiz kardeşi olan emperyalist kültür modernlik adı altında dayatılmaktadır.

Bugün 12 Eylül gençliği akın akın popüler kültürün etkisinde bir “sanat” anlayışına koşmaktadır. Bugün “Recep İvedik” adlı hepimizin maalesef bilmek zorunda kaldığı filme 4 milyonu aşkın insanın gittiği bir ülkede yaşıyoruz. Aynı şekilde tiyatroların devlet tarafından kapatılıp alışveriş merkezlerine döndürüldüğü, özel tiyatrolara olan devlet desteğinin gittikçe yok olduğu bir ülkede yaşıyoruz. Birçok yörenin halk oyunlarının, türkülerinin yok olduğu, unutulduğu/unutturulduğu; bir taraftan da disko kültürünün özendirildiği bir ülkede yaşıyoruz.

Ev kadınlarının feodal hapsedilmişliklerine her gün televizyonlarda izledikleri saçma sapan kadın programları ile daha bir hapsedildiği, çarpık, yoz kadın-erkek ilişkilerinin bir taraftan da kadına yönelik şiddetin meşrulaştırılmaya çalışıldığı bir ülkede yaşıyoruz. Nasıl çürümüş bir kültürün bizlere dayatıldığına dair daha yüzlerce örnek sayabiliriz. En kısa haliyle emperyalizme göbekten bağlı ülkemizde sistemin kültürü ve sanatı çok iyi bir silah olarak kullandığı bir ülkede yaşıyoruz.

Peki, dayatılan bu yoz kültürün karşısında bizler yani yeni kültürün yani devrimin savunucuları ne yapıyoruz? Biz YDG'liler anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-feodal anlayışımızın kültür ayağını ne kadar örebiliyoruz? Bugün için bu meselede çok yetersiz olduğumuz ortadadır. Hem bu konuda atıl bir durumdayız, hem de kültür sanata bakışımız dogmatik ve yanlış anlayışların zaman zaman furçasına kapılmakta. Sanat genelde bizler için yeterli derecede ciddiye alınmayan, önemsenmeyen bir olgu. Kitle faaliyetimizin en önde gelen aracı olan dergimizde bile kültür sanata ilişkin sürekli yazılar çıkamıyor. Kültür sanat faaliyetlerinin aynı zamanda bir örgütlenme aracı olduğu da göz önünde yeterince bulundurulmuyor. İçerik olarak ise sanata ve edebiyata daha geniş bir cepheden bakamıyoruz.

Örneğin roman seçerken doğrudan politik mesajlar vermeyen romanlardan bahis açılınca o da neymiş diyebiliyor, protest müzikten başka müzik dinlemeyi küçümseyebiliyor. Halkın öz birikimi yanında dünyanın diğer halklarının sanat birikiminden de yararlanmayı hemen ön yargılarla değerlendiriyoruz.

Yeni Demokratik Kültür, geniş halk yığınlarının anti-emperyalist, anti-feodal kültürüdür. “Devrimci sanat ve edebiyat halkın hayatının devrimci yazar ve sanatçıların kafalarındaki yansımalarının ürünüdür.” Halkın yaşayışı güçlü ve önemli bir ilham kaynağı olmalıdır.

Ancak bizim kültür sanat anlayışımız diğer tüm halkların yeni demokratik kültürüyle de birleşmelidir ve hiçbir ulusun gerici emperyalist kültürüyle birleşmemelidir. Sürekli bize sunulan, içine doğduğumuz toplumda var olan bakış açılarını eleştiri süzgecinden geçirmeliyiz. Sanata geniş bakma amacıyla yaklaşırken bu arada sanat için sanat yapma veya sanat için sanatı takip etme, sınıflar üstü bir sanatı yani olmayan bir sanatı yaratmaya çalışma gibi farklı uçtaki anlayışlara da set koymalıyız. Sanatın- kültürün- edebiyatın özünde halka hizmet etmesi gerektiğini gözden kaçırmamalıyız. Bu arada estetik değeri de önemsemeli, sanatsal anlamda da niteliğimizi yükseltmeliyiz.

Kültür sanata önem vermeliyiz çünkü unutmamalıyız “devrimci kültür geniş halk yığınları için güçlü bir silah-

Halkın en dinamik kesimi olan, sistem için en tehlikeli unsur olarak bizler gençlik olarak bu silaha gereken önemi vermeliyiz, kültür ordusu yaratmayı önümüze hedef olarak her zaman koymalıyız. Bize gittikçe daha fazla dayatılan burjuva feodal kültürü eleştirerek teşhir etmenin de mücadele yöntemlerinden biri olduğunu unutmamalıyız.

Latin Amerika filmleri seçildi.

Halk oyunları atölyesi olarak haftada bir gün çalışılıyor ve Diyarbakır-Artvin yöreleri öğreniliyor. Halk oyunları hocası sık sık dillerin kültürlerin unutturulduğundan, bazen oyunların bile ekonomik kökeni olduğundan bahsediyor.

Edebiyat atölyesi olarak Öğrenci Derneğinin tanışma toplantısı için bir şiir ve öykü dinletisi yapıldı. Ahmed Arif'ten, Kemal Burcak'dan şiirler okundu. Bir arkadaşın yazdığı öykü dile getirildi. Bunun yanında Kafka'nın Dönüşüm romanını okuyup insanın kendine olan yabancılaşmasını tartışma kararı alındı.

Müzik atölyesi yeni oluştu, şimdilik ilk faaliyetleri Kazım Koyuncu anmasına ön ayak olmak oldu. Aynı zamanda edebiyat atölyesi şiir dinletisi, sinema atölyesi film gösterimi yaptı.

Bütün bu HFÖD atölye faaliyetlerini biraz da ayrıntılı bir biçimde anlatılmasının -anlatımın başında da söylediğimiz gibi-bir nedeni vardır. HFÖD YDG'den farklı yapıda bir demokratik kitle örgütü olsa da buna benzer çalışmalar yapabilir. Alanlarda gerçekten işlevsel bir biçimde faaliyet yürüten kültür sanat komisyonlarının hatta alanlardaki faaliyetçilerin ve okurların ilgi alanlarına göre alt komisyonlar kurulabilir. Dergimizde düzenli olarak bir Genç kadın sayfası oluşturulduğu gibi düzenli kültür sanat sayfaları oluşturulmalıdır.

Ankara YDG

(Oy Çokluğu)

tır". Halkın en dinamik kesimi olan, sistem için en tehlikeli unsur olarak bizler gençlik olarak bu silaha gereken önemi vermeliyiz, kültür ordusu yaratmayı önümüze hedef olarak her zaman koymalıyız. Bize gittikçe daha fazla dayatılan burjuva feodal kültürü eleştirerek teşhir etmenin de mücadele yöntemlerinden biri olduğunu unutmamalıyız. Örneğin dergimizde bu konuda sürekli eleştirilerin olması için çaba gösterebiliriz. Karşı-devrimci kültürün sanat-edebiyat anlayışını sanatsal niteliğini de gözden kaçırmadan sürekli takip ederek eleştirmeli, devrimci kültürün sanatının ürünlerinin takip edilmesini ise sürekli olarak yaygınlaştırmaya çalışmalıyız.

Biraz somut araçlardan bahsetmek gerekirse yaşamış bir örnek üzerinden konuşacağız; ancak maalesef Ankara YDG'nin pratiklerinden olmayacak bu örnekler. AÜ Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği bu yılın başından beri kültür sanat atölyeleri kurdu. Sinema, halk oyunları, edebiyat ve müzik atölyesi olmak üzere 4 atölye var. Sinema atölyesi olarak aylık tematik yani konu belirleniyor ve haftada en az bir gösterim yapılıyor; gösterimlerden sonra film hakkında hem sanatsal yönü hem de filmin konusu üzerine söyleşiler de oluyor. İlk konu Çingeneler ve Çingene filmleri idi. Bir de bülten çıkıyor. Çingeneler konusu kapsamında söyleşilerde ve bültende uzun uzun Çingenelerin yaşayışından bahsettik, konu Engels'in Ailenin Devletin Özel Mülkiyetin Kökeni kitabında anlatılanlara kadar geldi. İkinci ayın konusu olarak

Hapishaneler üzerine önerge

Tarih boyunca süren ezen ezilen mücadelesinde her türlü baskı ve zor araçlarını ellerinde bulunduran egemenler; sömürü ve talanlarını devam ettirmek, ezilenlerin eşitlik, özgürlük mücadelelerini bastırmak için inşa etmiştir hapishaneleri. Yoksunluk ve sömürü koşullarına baş eğmeyen insanlığın yarınlara dair tüm umutlarının baskı ve zorla yok edilmek istendiği yerler olan hapishanelerin ilk elden hedefinde bulunanlar da daima toplumun ilerici, devrimci, muhalif güçleri olmuştur.

Emperyalizm eliyle savaşların ve işgallerin yaşandığı dünyanın pek çok bölgesindeki uygulamalara baktığımızda en ön sıralarda hapishaneler olduğunu, Guantanamo, Ebu Garip, uçak hapishaneleri, gemi hapishaneleri derken özgürlükleri ipotek altına alınmak istenen halklara insanlık dışı uygulamaların bu mekanlarda yapıldığını rahatlıkla görebiliriz.

Egemenlerce “suçlu” olarak görülen bireylerin kapalı mekanlarda tutulması uygulaması esas olarak tarihin ilk dönemlerine kadar uzanmaktadır. Bu dönemde uygulanan hapsedmeler işlenen suçla ilgili değil, verilen idam vb. cezaların uygulanacağı güne kadar kişiyi alıkoyma şeklindedir.

Ancak, toplumsal yapının gelişimi ve değişimine paralel olarak hapsedmenin amacı da değişmiş ve kapalı yerde tutma uygulaması bireyin “ıslah edilmesi” için uygulanan bir ceza uygulaması haline almıştır.

Hapis cezaları bir ceza yöntemi olarak sınıflı toplumun ortaya çıkışı ile birlikte uygulanmaya başlamıştır. Hapishaneler tarih sahnesinde yerini aldığı günden bu güne hakim sınıfın mahpusları “ıslah etme” “kimliksizleştirme” amacıyla kullandığı alanlar olagelmıştır. Ve egemenler bu “ıslah etme” yolunda baskı ve şiddet uygulamalarından da hiçbir zaman geri durmamıştır.

ABD, muhalifleri hapishanelerde tecrit ederek yalnızlaştırmak, bu yolla kişiliklerini yok ederek itaate zorlamak için ilk büyük laboratuvarı Kore’de kurmuştur. Ve Psikiyatrist Doktor Edgar Schein burada asker psikolog olarak görev yaparken daha sonra hava kuvvetlerine ve CIA’ya aktaracağı deneyimler edinmiştir. Bu deneyimleri hapishanelerde de kullanılmış ve Schein yirmi dört maddelik özel bir program hazırlamıştır. Bu programın özü: karakter zayıflatılması için teknikler uygulanması, sert hapishane yöntemleriyle arada bir düzenli olarak işkence yapılmasıdır.

Almanya’da 1940’lı yıllarda Hitler’in psikolog ve sosyologları toplama kamplarını ve hücreleri keşfetmiş, bu yalnızlaştırma laboratuvarında itaat ve korku Harlow’un deneyimlerindeki gibi maymunlara değil insanlara öğretilmiştir.

Almanya’da 1970’li yılların başında hücre tipi uygulamaları ilk olarak RAF üyelerine uygulanmıştır. Laboratuvarlar teknolojinin de desteğiyle daha da geliştirilerek bu sistem yetmişli

yıllarda bütün dünyada yaygınlaşmıştır. İngiltere’de IRA’ya, Latin Amerika’da, ABD’de BLA’ya, İtalya’da Kızıl Tugaylar’a, Kore’de, Vietnam’da kullanılmıştır. Almanya’da Stammheim Cezaevinde, İngiltere’de Özel Güvenlik Ünitelerinde, ABD’de H Bloklarında, Güney Asya’da kaplan kafeslerinde birçok insan hücrelerin sessizliğine bırakıldılar. Sonuç: tutuklu ve hükümlülerin beden ve ruh sağlıklarında ciddi, kimi zaman geri dönülmez hasarların yaşanması oldu.

Sisteme muhalif olanları kendi hukuku ile yargılayan, eşitsizliğin ve yoksulluğun faturasını da onlara kesen egemenler tutsak aldığı bedenlere şiddet ve baskı uygularken; esasta tutsakların düşüncelerini teslim alma çabasıdır.

Örneğin, ilk olarak Hitler faşizminin keşfettiği hücre cezası uygulaması, hemen hemen aynı dönemde Türkiye’de de hücre ve tabutluklar olarak uygulanmaya başlamış ve buralara ilk konulanlar siyasi tutsaklar olmuştur.

Eşit, insanca, özgür bir gelecek mücadelesi içinde olan devrimci tutsaklar bu saldırılarda daima ana hedefe konulmuştur. Hapishaneleri işkencehaneye çeviren, buralarda komünist ve devrimci tutsakları katleden, 12 Eylül askeri faşist darbesinde bir milyona yakın insanı hapse atan, işkenceden geçiren anlayışın temelinde bu yatmaktadır.

Devrimci düşüncüyü yok etmek, kimliksiz hale getirmek amacıyla dünden bu güne onlarca hapishane katliamı yapılmış da bu amaca hizmet etmek içindir. Toplumun teslim alınması ve susturulması, sokakların “ölükent”e dönüştürülmesi için Buca, Diyarbakır, Ümraniye ve Ulucanlar hapishanelerinde insanlık dışı katliamlar yapılmış, Burdur’da kepçe ile kol kopartılmış, Ulucanlar’da “hamam işkencesi” adı altında devrimci düşüncüye olan kin ve tahammülsüzlük ortaya serilmiştir.

Hapishanelerde süren tüm bu zindancı, insanlık dışı katliam ve işkence uygulamaları egemenlerin, ezenlerin çıkarlarına ters düşen tüm sesleri boğmaya çalışma çabasının bir sonucudur.

Egemenlerin, hapishaneleri daha etkili bir “imha ve sindirme” aracı haline getirme, devrimci düşüncüyü kitlelerden yalıtma ve devrimci iradeyi teslim alma yolunda attığı en büyük ve korkunç adımlarından biri de 19 Aralık 2000 Hapishaneler Katliamı olmuştur. Kurşunlar, bombalar ve kimyasal silahlar ile 20 hapishaneye eş zamanlı gerçekleştirilen bu operasyon toplumsal muhalefeti sindirmek için inşa edilen F tipi tecrit hapishanelerinin açılışı için gerçekleştirilmiş ve 28 devrimci tutsağın katledilmesine rağmen adına “hayata dönüş operasyonu” denebilmiştir. 19 Aralık katliamında “BİZİ DİRİ-DİRİ YAKTILAR” diyen kadın tutsağın yanmış yüzü hâla hafızalarımızdadır. Her çıkan ambulansın önüne kendini atan analar, Adli Tıp morgundan yükselen feryatlar hafızalarımızdadır. Yi-

ne bu ölüm gününde halaylara duran devrimci irade, zafere türkü çağıldayan devrimci düşünce yanı başımızda ve yüreklerimizdedir.

Katliam ve işkence ile hayata geçirilen F tipi hapisane uygulamasının başladığı o günden bu güne 8 yıl geçmiş ve başlı başına bir işkence politikası olan tecrit etmenin üzerine nice yeni uygulamalar eklenmiştir. Bu süreçte yaşanan direniş ve ölüm oruçlarında 122 devrimci ölümsüzlüğe uğurlanmıştır.

F tipi hapisanelerin hayata geçirilmesiyle birlikte tutsaklar zaten birer yalıtım alanı olan hapisaneler içerisinde ayrı bir yalıtıma, tecrit içerisinde ayrı bir tecride maruz kalmışlardır. F tipi hapisanelerde tutsaklara yönelik uygulamalar onları sadece tecrit etme ile de sınırlı kalmamaktadır.

Bugün artık ülkenin hapisaneleri 12 Eylül koşullarını dahi geçecek dolulukta. Ekim ayı sonu itibariyle hapisanelerde bulunan tutuklu ve hükümlü sayısı 100 bin 599 olmuştur ki Türkiye'deki 458 ceza ve infaz kurumunun toplam kapasitesi 78 bin 318 kişiyle sınırlıdır.

Her gün yenileri açılan bu hapisanelerde tecrit ve her türlü işkence sürdürülmektedir. Ölümlerin ve intiharların olağan hale getirildiği, yaşamını yitirenlerin basın haberlerine konu olmaktan dahi çıkarıldığı ülkede hapisanelerde yaşanan ihlallerin sonu gelmemektedir.

Hapisanelerde durum böyleyken dışarıda tutsakların sesini-sorunlarını duyurmak isteyenler de her türlü şiddete uğramış, içerde ve dışarıda tecride karşı mücadelenin büyümesinden daima korkulmuştur. Tekli-üçlü hücrelerde toplumdaki izole edilen tutsakların öncelikle görüşçü sayıları sınırlanmış, görüş süreleri azaltılmış, mektupları imha edilmiş, dışarıya dönük tüm yüzleri sessizce yok edilmeye çalışılmıştır. Emek-demokrasi güçlerine, devrimci-sosyalist güçlere "tehdit-susturma-korkutma" unsuru olarak sürekli yenilenen hapisane uygulamalarına baktığımızda:

* Hapisanelerde ve dışarıda F Tipi hapisaneleri protesto amacıyla sürdürülen ölüm oruçlarının sona ermesini sağlayan Adalet Bakanlığı Genelgesi keyfi olarak uygulanmamaktadır.

* İmralı Hapishanesi'nde tek kişilik hücrede tutulan Kürt Ulusal Hareketinin önderi Öcalan'ın en temel insan hakları gasp edilmekte ve Öcalan üzerinden sistem Kürt ulusuna ve demokratik kamuoyuna saldırgan mesajlar vermektedir.

* Hapishane içinde ayakkabı araması dayatması nedeniyle tutsakların hastane, mahkeme ve revire çıkışları engellenmektedir.

* Sevkerde, hastane ve mahkeme girişlerinde tutsaklara saldırı ve temel ihtiyaçların karşılanmaması "geleneksel" hale getirilmiştir.

* Her türlü temel ve insani ihtiyacın "dilekçe" ile temini dayatması nedeniyle zorluklarla karşılaşmaktadır.

* Yaşamsal konularda: tutsakların su-ısıtma-beslenme ve

sağlıklı ortamda kalma olanakları yoktur. Su kesintileri, kantin kısıtlılıkları, fahiş fiyat ve kalitesiz ürün uygulamaları, dışarıdan gıda getirilmesi yönündeki engeller bunu yaratmaktadır.

* Verilen yemeklerin kalitesiz-az-kötü oluşu nedeniyle tüm ihtiyaçlarını kantinden para ile almak zorunda kalan tutsaklar "paralı mahpusluk" statüsündedir.

* Tutsakların dava arkadaşı ya da kendi talebi ile birlikte olmak istediği hücre arkadaşı talebine olumsuz yanıt verilmektedir. Böylece tecrit katmerli hale getirilmektedir.

* Baskılar ve saldırılara karşı ortak duruşların karşısında devlet ikinci bir ceza olarak "hücre cezası" vermekte, demokratik ve insani talepler bu yolla bastırılmaya çalışılmaktadır. Artık otomatik hale getirilen bu hücre cezaları yıllara vardırılmakta, bu süre içinde tutsaklara görüş ve mektup hakları kullanılmamaktadır.

* Üç hücre cezası alan hükümlülerin infazı yakılmakta, bu yolla hapishaneden çıkış umudu da azaltılmaktadır.

* Ağırlaştırılmış müebbet cezası alanların tek kişilik hücrelerde tutulması ve görüş, havalandırma kısıtlamaları sonucu "tek kişilik ağırlaştırılmış tecrit" uygulamasına başlanmış, infazda eşitsiz koşullar nedeniyle hukuksuzluk meşru hale getirilmiştir.

* Tutsakların hapisanelerde yaşadığı ihlal ve saldırıları şikayet konusu yaptığı dilekçeler kaybedilmekte, İnfaz Hakimliklerine ulaşanlar ise hep aynı şekilde "takipsizlikle" sonuçlanmaktadır.

* Hapisaneler idareleri, tutsakların "bireysel başvuru ve bilgi edinme hakkında yararlanma" hakları engellemektedir.

* Anadilde konuşma hakkı engellenmektedir. Kürtçeden başka dil bilmeyen tutsak ve yakınları görüşmemekte ve zorluklarla karşılaşmaktadır.

* Haklarında mahkemelerde verilmiş toplatma ve yasaklama kararı olmamasına rağmen Kürtçe ve bazı muhalif yayınlar, cezaevi idaresince keyfi olarak el konulmakta ve tutsaklara verilmemektedir.

* Tutsakların içme ve temiz su ihtiyacı karşılanmamakta, sıcak su 15 günde bir verilmektedir.

* Tutsakların odalarında 3 kitaptan fazlasını bulundurmamasına izin verilmemektedir.

* Tutsakların spor yaparken boyunlarının altına koydukları gazeteler, gardiyanlarca 'amaç dışı kullanılamaz' gerekçesiyle verilmemektedir.

* Tutsakların TV sehпасı veya çöp kovası olarak kullandığı pet şişelere cezaevi yönetimince, 'amacı dışında kullanılamaz' gerekçesiyle el konulmuştur.

* Hapishane yönetimince sadece siyah, beyaz ve gri renk iç çamaşırı giyilmesine izin verilmektedir.

* Hapisanelerde yaşanan diğer en can yakıcı sorun ise: HASTA TUTSAKLARDIR. Sağlıksız koşullarda ve yetersiz beslenme, yetersiz tedavi koşullarında kalan tutsaklar yaşam-

la ölüm arasındaki en ince çizgide yaşam savaşı sürdürmektedir. Hastane sevkleri zamanında yapılmayan, hastanelerde en insanlık dışı uygulamalara maruz kalan, teşhis ve muayene sırasında kelepçe ile ve doktorun yanında gardiyanın da bulunduğu ortamlarda muayene dayatılan tutsaklar çoğunlukla muayene dahi olmadan geri dönmektedir. Hastanelerdeki mahkum koşullarında ise kendi ihtiyaçlarını karşılayamayacak durumdaki tutsakların çağrıları boşlukta asılı kalmakta, yatağa kelepçeli tutsağın tuvalet ihtiyacı için bile onlarca prosedür işletilmektedir.

Dünden bugüne yüzlerce tutsağın bu insani olmayan koşullar ve tedavi engelleri nedeniyle yaşamını yitirdiği hapishanelerdeki revirlerde ise tek tedavi ilacı "aspirin" olarak görülmekte, hastalık teşhis ve tedavileri geciktirilerek yapıldığı için yaşamlar solmaktadır. Murat Dil, Polat İyit, Hanım Baran, Salih Sevinel ve 77 yaşındaki Ali Çekin gibi onlarca bu ihmalin sonucunda yaşama veda etmiştir. Hasta tutsaklara yönelik tüm çağrıları yanıtız bırakan egemenler bu ölümlerin altına da imzalarını atmışlardır.

Artık isimlerini hepimizin ezberine saydığı, başta 20 ameliyat geçiren mesane kanseri Erol Zavar olmak üzere, Aynur Epli, Gazi Dağ, İnyet Mete, Memduh Kılıç, Afyon Korkmaz, Mesut Deniz gibi onlarca ağır hasta tutsak için yapılan çağrılar da yanıtız bırakılmakta, yeni ve sessiz ölümlere davetiye çıkarılmaktadır. 100 binin üzerinde tutuklu ve hükümlü bulunan hapishanelerde sadece 67 hekimin olması "hapishane ve sağlık sorununa" hakim anlayışın aslında "asmayalım da besleyelim mi" diyen 12 Eylülcü anlayışa tekabül ettiğini göstermektedir. Bu yıl hapishanelerde sağlık ve saldırılar sonucu yaşanan 18 can yitimi bu anlayışın en açık kanıtıdır. Yine hapishanelerden 2000'in üzerinde ihlal ve hak gaspı başvurusu yapılması egemenlerin "işkenceye sıfır tolerans" yalanlarını açığa çıkarmaktadır.

Hapishanelerde sadece siyasi tutsaklara değil adli tutsaklara da önemli baskılar uygulanmaktadır. İnsanlık onurunu hiçe sayan işkence, kötü muamele uygulamalarının yaygınlığı, sistemin hapishaneler yaklaşımını gözler önüne sermektedir.

Yine hapishanelerdeki yasaklar listesine baktığımızda ise insani olan her şeyin bu kapsamda olduğunu görürüz. Hapishanelerde;

- Gazete arşivi tutmak
- Siyah üzüm istemek
- Sabun ve deterjanı pencere kenarına koymak
- Kantin günü dışında alışveriş yapmak istemek
- Kantinden oda arkadaşları için alışveriş yapmak
- Dışarıdan yiyecek almak
- Ziyaretçilerin getirdiği giysileri giymek
- Ajanda ve spiralli defteri içeri sokmak
- Voleybol oynarken konuşmak
- Mektuplarda moral verici cümlelere yer verilmesi

- Walkman ile müzik dinleme
- Cezaevi idaresinin tutumuna ilişkin dışarıya mektup göndermek
- Görüşlerde anadilde (Kürtçe) konuşmak
- Kürtçe yayımlamak
- Sosyalist ve muhalif yayımlamak YASAKTIR!..

Son dönemde artan faşist ve şovenist histeri ile yükselen saldırılar da yine en çok hapishanelere yansımıştır. Engin Ceber sosyalist bir dergi dağıtımında kurşunla felç edilen Ferhat Gerçek ile ilgili basın açıklamasına katıldığı için hapsedilmiş ve hapishanede işkence ile katledilmiştir. Gebze'de yurtsever kadın tutsaklara adli tutsaklar bıçak ve satırlar ile saldırmış, ancak o meşhur "yüksek güvenlik" bu saldırıda işlememiştir. Karataş Kadın Kapalı Hapishanesinde görüşe çıkan tutsakların kollarına zorla "tek bayrak-tek dil-tek vatan" mührü basılmak istenmiş, itiraz edenlerin görüşleri engellenmeye çalışılmıştır. Kırıkkale F Tipi'ne sürgün sevk yapılan Sincan F Tipi'ndeki tutsaklar yerlerde sürüklenmiştir. Kırıkkale F Tipi'nde hastane sevkinde tutsaklar ölesiye dövülmüş, yine son hastane sevkinde devrimci bir tutsak boynuna ip geçirilerek boğulmaya çalışılmıştır. Sokakta polis yetkilerinin arttırılması sonucu yapılan katliamlar içerde saldırı ve işkencelerle devam etmektedir.

Hepimiz biliyoruz ki hapishaneler özgürlüğün insan elinden alınmasıdır, eşitlik ve özgürlük mücadelesi yolunda, yarınlar için, düşler adına ödenen bir bedeldir. Tecrit, yaşam alanının daracık bir hücrede insan sesine, yüzüne, maviye, yeşile hasret bırakılarak sınırlandırılmasıdır. Ve devrimci-komünist tutsaklar tüm bu koşullara, saldırılara, yasaklar denizine karşı direnişlerinden hiçbir zaman vazgeçmemiş, kavganın, mücadelenin, devrimci kararlılığın mirasına her zaman sahip çıkmışlardır. Fakat ne yazık ki bugün artık adı işkence, saldırı, hak gaspları ile özdeşleşmiş olan hapishaneler sorunu toplumun gün geçtikçe daha fazla kanıksadığı bir sorun haline almıştır, hapishanelerde yaşananlar birçok insanı üzmeyle beraber artık şaşırtmamaktadır.

Fakat yaşanan her şeyin bilincinde olan bizler asla bu kanıksamadan payımıza düşeni almamalı ve 3. Konferansımız aracılığıyla anlamının ve öneminin farkında olduğumuz devrimci dayanışmanın yaşam bulması için elimizden geleni yapacağımızı, hapishaneler sorununa karşı duyarlılığımızı arttıracığımızı buradan bir kez daha duyurmalıyız. Çünkü gene hepimiz biliyoruz ki hapishanelerde yaşanan tüm saldırı ve baskılara karşı dışarıdaki mücadelenin en önemli adımı devrimci ve komünist tutsaklar ile dayanışmak ve onlara dün olduğundan daha fazla sahip çıkmaktır.

Ek olarak, özellikle devlet tarafından hapishanelerde yalnızlaştırılan tutsaklarla dayanışma arttırılmalı, tutsaklarla elden geldiğince kitap, dergi, makale paylaşımı yapılmalıdır.

**İzmir YDG
(Oy Birliği)**

KOLEKTİFİN SESİ

İddialarımıza hayat vermede cüretli olalım

Geride kalan bir yıllık faaliyet süresi boyunca ele aldığımız politikaları ve pratiğimizi değerlendirdiğimiz ve önümüzdeki sürecin genel politik yönelimlerini karar altına aldığımız konferanslarımızın üçüncüsünü **6-7 Aralık**'ta gerçekleştirdik.

Konferans süresince genel hatlarıyla değinilen birçok konu, kendi öznel durumumuz kapsamında değerlendirildiğinde daha iyi anlaşılacaktır. Peki, YDG'nin ve içinden geçilen sürecin öznel durumu nedir?

Gerek konferans esnasında gerekse de önceki değerlendirmelerde, devrimci hareketi bir kabus gibi saran tasfiyecilik dalgasının etkilerinden fazlasıyla bahsettiğimiz bilinmektedir. **Özelde devrimci ve ilerici güçlerin "politikasızlık" ve güven sorunu (kitlelere, kendine ve devrime) yaşadığı bu sürecin hareketsizliği ve iddiasızlığı revaç hale getirmesi şaşırtıcı değildir.** İddiasızlığa, güvensizliğe ve hareketsizliğe karşı iradeyi ön plana çıkarmak, mücadelenin bilimsel dayanaklarına hakim olarak kitlelere ve devrime sarsılmaz bir güvenle bağlanmak, (bunların sonucu olarak) aralıksız bir çalışma temposu içerisinde olmak, her anda örgütlenme perspektifini esas almak olması gereken ancak içinden geçtiğimiz aşamada hedeflememiz ve başarmamız gereken özelliklerdir.

Geride bıraktığımız 3. Konferansımız, mevcut bu sorunları fazlasıyla irdelediğimiz bir sürecin ardından, önümüzdeki döneme güvenle bakmak ve iddialı olmak için bize önemli veriler sunmaktadır. Politik yönü daha güçlü ve daha örgütlü olma konusunda attığımız adımların doğruluğunu, gelişimimizin pozitif eğilimini göstermektedir.

SSGSS saldırısına karşı emekçi kitlelerin verdiği mücadelenin tüm pasifleştirme girişimlerine rağmen göz dol-

duran içeriği, 2008 boyunca sayıca da artış gösteren grev ve direnişlerin varlığı, gençlik kesimleri içerisinde artan hareketlenmeler ve tüm bunların esasta kendiliğinden bir çerçeve içerisinde olduğu gerçekliği, "devrimci özne" gereksinimini ve devrimci öznelerin neye yoğunlaşması gerektiğini gösteren gelişmeler olmuştur.

Tüm bu göstergeler ışığında basitten karmaşığa, azdan çoğa doğru bir mücadele hattını inşa et-

mek için kendi öz sorunlarımızı da görmezden gelmeden bir çalışma yürütmemiz kaçınılmazdır. İşte bu kapsamda geride kalan üç konferansımız birbirine devrettiği deneyimlerle ve gelişme dinamikleriyle umut vericidir. Devrimci örgütlerin önemli sorunlarından birisi olan deneyim birikimi konusunda bilhassa 2000 sürecinin ardından olumlu bir hat tutturabildiğimizi, birikimimizi politik tespitlerimize yansıtabildiğimizi söyleyebiliriz.

Bu birikime rağmen mevcut pratikten uzaklaşma tarzını, tasfiyeciliğin saflarımızdaki etkisini kırabildiğimiz iddia edilemese de daha fazla iradi müdahale ile politikleşmede atacağımız her adımla bu sorunu bertaraf edebileceğimizi

biliyoruz. Örgütümüzün, merkezi en önemli araçlarından birisi olan konferansların öneminin açığa çıkmasında tutturduğumuz ivme ve konferanslara verilen önem de alt bir başlık olarak bu konuda değerlendirilmelidir.

İlk konferansımız, bilinen bir aracın örgütümüz tarafından ilk kez kullanılışından daha öte bir anlam ifade etmekteydi. YDG programının belirlenmesinin yanı sıra kısıtlı zaman süresince esas ve temel konularda çalışma tarzımızın detaylandırıldığı bu konferansın ardından öznel nedenlerden kaynaklı merkezi bir irade oluşturmak için bir sene sonrasında yeniden konferans örgütleyemememiz bir olumsuzluk olsa da 2007 yılında tekrar kendisini ihtiyaç olarak dayatan konferansın gerçekleştirilmesi önemlidir. İlk konferansımız, YDG'nin 2000'li yılların başından itibaren süreklileştirmek için uğraştığı kitle çalışması vurgularının toplamından tutalım da birçok konuya dair perspektif sunma hedefiyle örgütlenmiştir. Yıllarca sürdürdüğü çalışmalarla devrimci gençlik örgütleri arasında yadsınamayacak bir yer edinen YDG'nin programını, anlayışını, ilkelerini oluşturma çabası birinci konferansta öne çıkmıştır. Farklı ülkelerden dost ve kardeş örgütlerin deneyimlerinin alındığı, Türkiye'den dost örgütlerin kısıtlı da olsa ilgi gösterdiği bu konferans, YDG için "başarı-başarısızlık" değerlendirmesinin geri planda kalması gereken bir konferanstır.

Geriye dönüp baktığımızda 1. Konferansın başarılı olmasından öte bize ne gibi deneyimler kazandırdığının öne çıkması da işte bu nedenledir. Ne kadar sistemli ele aldığımız bir yana farklı örgütlerin bu süreci nasıl işlettiklerini anlama çabasının 1. Konferansla ortaya çıktığını ve bu sene gerçekleştirdiğimiz 3. Konferans sürecinde bu analiz çabasının senteze dönmeye başladığını söyleyebiliriz. Artık birçok açıdan YDG'nin örgütlenmesi sürecinde neyin doğru neyin yanlış olduğunu ve hiçbir biçimin dogma olmadığını daha iyi biliyoruz.

2. Konferans da konferans konusunun YDG açısından özelleşmeye başladığını gösteren yeni bir örnek olmuştur. YDG'nin kendi tarzını, kendi ihtiyaçları doğrultusunda oluşturduğunu/oluşturmaya başladığını gösteren bu konferans, tartışmalar, hazırlık, değerlendirmeler ve ağırlıklı olarak pratiğe dönük tarzıyla dikkat çekicidir. Büyük oranda ilk konferans sürecinde tamamladığımız "YDG nedir?" sorusundan öte örgütlenme sürecinde ortaya çıkan eksikliklerin tartışıldığı, kitle ve farklı kitle örgütleri konularının daha fazla öne çıktığı 2. Konferans yukarıda değindiğimiz YDG'nin kendi özgünlüğü konusundaki tarzın göstergesidir. **Geride kalan konferansların tamamında teknik hazırlığın, biçimlerin değil de içeriğin ön plana çıkması, verimliliğin pratiğe dönük olarak**

sorgulanması büyük bir olumluluktur.

Kitle konusunun sürekli aynı düzeyde gündemleşmediği gerçekliğiyle birlikte YDG'nin nasıl bir örgüt olduğu konusunun netleşmeye başladığı bu süreçte bir durgunluğun etkilerinden bahsetmek gerekmektedir. Kitlelerin gündemlerinin ve dolayısıyla kitle çalışmasının "unutulduğu" süreçler yaşadığımız düşünüldüğünde ve genel devrimci hareketin de bu sorundan etkilendiği gerçekliğiyle aslında ilk konferanstan bu yana uğraştığımız açıktır. 2. Konferans sürecinde kendisini tam olarak hissettirmeyen durgunluğun bu seneki etkisi de düşünüldüğünde 2008 yılının nasıl geçirildiği ve 3. Konferansın nasıl örgütlendiği soruları daha fazla ön plana çıkmıştır.

Geçmiş süreç değerlendirilmesinde de belirtildiği üzere durgunluğun damgasını vurduğu 2008, bizim açımızdan da adeta bir irade savaşı halinde geçmiştir. Ne bu irade savaşının kazanıldığını ne de irade savaşının sonlandığını söylemek mümkündür. Sistemin kriziyle paralel gelişen tasfiyecilik saldırısıyla daha da uğraşacağımız açıktır. Ancak örgütümüzün bu konuda yaptığı belirlemeler ve kat ettiği mesafe daha önce de belirttiğimiz gibi umut vericidir.

2008, kitlelere rağmen devrimcilerin "durgunlaştığı" bir yıl olsa da kitle çalışması konusunun kronik bir sorun olmasına izin vermemek için gerçekleştirdiğimiz çalışmalar dikkat çekicidir.

3. KONFERANS ÖNCESİ ÇALIŞMALAR ÜZERİNE

Uzun uzadıya değerlendirerek genel bir yaklaşım oluşturduğumuz bu konuda tekrarlar yapmak yerine kısa bir vurgu yapmak istersek 6 Kasım 2008 sürecinin ve sonrasındaki çalışmaların etkilerini 3. Konferansa yansımaları ekseninde değerlendirebiliriz.

Toplumsal değişmelerin doğru yorumlanması ve kitleleri ilgilendiren esas sorunlar ekseninde politik hattın belirlenmesi, devrimci-ilerici güçler açısından olmazsa olmaz bir konudur. Örgütümüz, üniversite çalışmaları açısından önemli bir gün olan 6 Kasım sürecini bu sene daha merkezi bir yaklaşımla ele almaya çalıştı. Biz de dahil herkesin "kitle çalışması" vurgulu tespitler yaptığı 6 Kasım süreçleri, yapılan tespitlerin aksine darlaştırılmış günler olarak ele alınmaktadır. Keza 6 Kasım 2008 de bu anlayışın damgasını vurduğu bir tarih olarak hafızalarımıza yerleşti. **Tekrar bunun nedenlerine değinmek ve eleştiriler sunmak yerine örgütümüzün bir bütün durumdan rahatsızlığının ön plana çıktığını ve bu durumu değiştirmek için özel bir yoğunlaşmanın sağlandığını belirtmek istiyoruz.**

Geçmiş yılların aksine “genel çağrı”ların dahi yapılmadığı, yani afişlerin dahi asılmadığı, bildirilerin dahi dağıtılmadığı 2008 6 Kasım’ına daha fazla kitle çalışması perspektifiyle hazırlanmamız önemli bir olumluluktur. Her ne kadar “hareketsizlik”, “kitlelerden kopukluk”, “güvensizlik” gibi sorunların bizi de etkilediği ortadayken örgütümüzün genelinin bu sorunlara rağmen kitle çalışmasına yoğunlaşma gerekliliğini bilince çıkarması ve pratiğe girmesi ve dahası bu konuda bir anlayış birliğinin sağlanabilmesi konferansa da yansıyan diriliğin nedenlerinden birisi olmuştur. Keza 6 Kasım sürecinde farklı alanlarda/bölge-

lerde verimli çalışmaların yapılmış olması bu önermenin de kanıtı niteliğindedir.

Örgütümüzün 6 Kasım sürecindeki merkezi eylemde duruşu ve divan toplantısında farklı alanlardan gelen yoldaşların faaliyete ilişkin aktarımlarındaki ortaklıklar, bir bütün örgütümüzün kaygısının daha fazlasıyla kitleler olduğunu göstermektedir. 9 Kasım’da gerçekleşen merkezi 6 Kasım eylemi, Büyük Alevi Mitingi ve 29 Kasım’daki yaklaşık 100 bin kişinin katıldığı emekçi eylemi bu kapsamda değerlendirilmelidir. YDG, gerek kiteselliği, gerek disiplini ve gerekse de bu eylemlere hazırlığıyla konferansa yaklaşırken anlayış birlikteliğini de yansıtabilmiştir.

Divan toplantısında gerçekleşen tartışmalar da gerek çok yönlülüğüyle gerekse de canlılığıyla olumlu olarak değerlendirilmelidir. Senede bir kez gerçekleştirilse de konferans için biriken konuların fazlalığı ve YDG kitlesinin konulara ilgisi divan toplantısında gözlemlenmiştir. Özel nedenlerden kaynaklı divan toplantısından itibaren 1,5 ay içerisinde gerçekleştirilmesi hedeflenen konferansın salt zaman sorunuyla açıklanamayacak problemleri de açığa

çıkması öğreticidir.

Pratik faaliyetin ve daha başka bazı gündemlerin daha öncelerinde de bizi politik yoğunlaşma, analiz, inceleme vb konulardan uzaklaştırdığına şahit olmuştuk. Mevcut politiklik düzeyimizin, aynı anda çok yönlü iş yapma konusunda bizi engellemesi de aynı şekilde konferansa hazırlık döneminde de bir sorun olarak karşımıza çıkmıştır. Sınavlar, pratik “yoğunluk(!?)” gibi gerekçelerle divan toplantısında alınan kararlar her alanda aynı biçimiyle yaşam bulamamıştır. Sınavlar vb nedeniyle toplantı yapamayan bazı alanlarımız önermelerini hazırlayamamış, alan tartışmalarını yapamamıştır.

İşte konferans sürecinde de ortaya çıkan bu sorun, politikliğimizle birebir ilgili olarak andaki en önemli sorunumuzdur. Güncel gelişmelere zamanında tepki vermek, daha ötesi bunlar eşliğinde kitle çalışması yürütmek, politik değerlendirmeler yapmak gibi konularda bize “zaman yok”, “sınavlar vardı toplanamadık”, “haber izlemiyorum, gazete okuyamıyorum, çok yoğunum” dedirten şey, zaman sıkıntısı değil bizzat politiklik düzeyimizdir. Bu politiklik sorunu, konferansa hazırlıkta daha fazlasıyla “toplantı yapıp tartışamadık” bahanesinin duyulduğu bürokrataşma eğilimi biçiminde ortaya çıkmıştır. Oysaki işlerimizi zamanında yapmamız için mutlaka toplantıya ihtiyaç duyduğumuz asla iddia edilemez.

Keza divan toplantısında tartışılan onlarca konudan bazıları hakkında hiç önerge yazılmamış olması, önergelerin zamanında yetiştirilememesi, alanların tartışma konularına yeterince hazırlıklı olmaması ve bazı alanlarda konferansın kitle çalışması için araç olarak ele alınmaması bu politiklik sorununun yansımaları olarak karşımıza çıkmıştır.

3. KONFERANS VE TARTIŞMALAR

Konferans ve örgütlenmesi sürecine ilişkin en belirgin aksaklık bu politiklik meselesiyle ilgili olarak çıkmış olsa da konferansın genel düzeyi, beklentilerin üzerinde olumlu olmuştur.

Konferansın, açık ve çağrılı bir konferans olmasına rağmen hiçbir gençlik örgütünün ilgisini çekmemiş olması düşündürücüdür. Burada bahsi geçen ilgisizliğin de genel politik durumla doğrudan bağlantılı olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Konferansın gerçekleştiği tarihin katılımı olumsuz etkilemesi kaçınılmaz olmasına rağmen YDG kitlesinin önemli bir ihtiyaç olarak hissettiği konferansa katılımı dikkat çekicidir.

Alanların tamamının planlı bir irade birliğiyle katılmıyş olması gerçekliğine rağmen tüm yoldaşların konferans gündemlerine ilişkin bir hazırlık yapmış olduğu gözlemlenmiştir. O halde konferansın kolektif hazırlığında bir sorun olmasına rağmen, YDG kitlesinin bir ihtiyaç olarak hissettiği konferansa bazı alanlarda teker teker bazı alanlarda ise alan olarak hazırlandığı tespitini söyleyebiliriz.

Bu konferansta da ortaya çıkan YDG'nin en önemli özgünlüğü, pratiğe dönük tartışmalar yürütmek olmuştur. Konferanstaki her tartışma ve her kaygı, pratikte uygulanabilirlik üzerine olmuştur. Kadın, lise, ILPS, Kültür-Sanat gibi konularda gerçekleşen yoğun tartışmalarda hep bu kaygının öne çıkması, bu konularda alınan kararların örgütlenmeye nasıl hizmet edeceğinin sorgulanması önceki iki konferanstan da daha olumlu bir düzeyde gerçeklemiştir.

3. Konferansta soyut, belirsiz kavram tartışmaları öne çıkmamış, salonun basırlığına ve uzun sunumlara rağmen önemli bir dikkat dağılması yaşanmamıştır.

Yeni biçimlerin ihtiyaçlar doğrultusunda gündemleşmesine bir örnek de önergeler ve bunların ele alınışı üzerine olmuştur. 2. Konferans'ta sunulan genel politik yönelim ve bunun ele alınışının akabindeki deneyimlerden yararlanılarak 3. Konferans'ta genel politik yönelimin detaylandırılmasına hizmet eden bu biçim olumlu olmuştur. Daha öncesinde denenmemiş biçimlerin ele alınışında bazı aksaklıkların olabileceği gerçeğinden hareketle önerge kapsamında değerlendirilemeyecek sunumlar yapılmış olsa da bu sunumların dahi ihtiyaç olarak görülerek hazırlanmış olduğunu söyleyebiliriz.

Gerek geçmiş süreç değerlendirmelerinde gerekse de genel politik yönelimin kararlaştırılmasında oluşan tarz, tartışmalar ve yorumlamalar YDG kitlesinin politik konulara ilgisini göstermektedir. 3. Konferansın önümüzdeki dönem için umut verici olmasının nedeni de işte bu anlayışta cisimleşmektedir.

Konferans değerlendirmesi kapsamında değinilmesi gereken bazı sonuçlar olduğunu da düşünüyoruz. YDG, 3. Konferans'ta da görüldüğü gibi önemli bir anlayış birliğini yakalayabilmiştir. Gerek politik konulara ilğimiz gerekse de pratiğe dönük bakış açımız, önümüzdeki dönemde daha iddialı olmamız gerektiğine işaret etmektedir.

YDG, mevcut düzeyiyle küçümsenemeyecek bir kitle örgütü olarak artık "yapamayız" tartışmalarından, iddiasız değerlendirmelerden uzak kalmakla yükümlüdür.

Konferans aynı zamanda 2. Konferans'ta karar altına alınan "her YDG'li farklı bir DKÖ'de de çalışmalıdır" konusunda önemli adımlar atıldığını göstermiştir. **Kitle örgütü konusundaki bilgisizliğimizin deneyime dönüşüyor olması ve yukarıda değindiğimiz "pratiğe dönük sorgulama", politikamızın kitleleri ilgilendirip ilgilendirmediğinin sürekli düşünülmesi önemli olumluluklardır.**

Artık önümüzde yeni bir çelişkinin olduğunu konferansta da ifade ettiğimiz hatırlanıldığında ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır. Kişilerin yanı sıra kitleleri örgütleme, kitlelerin diliyle konuşabilme, kitle örgütlerinde çalışma yürütme, esas-tali ayrımlarını yapabilme, farklı örgütlerle doğru tarzda ilişki kurabilme gibi konuların daha fazla önümüze çıkması da bu kapsamda değerlendirilmelidir.

Çalışma tarzımızda ortaya çıkan eksikliklerin dikkatle irdelendiği 3. Konferansımız, plansızlığı, politikasızlığı ve bireysel çalışma biçimlerini eleştirmiştir. Hemen hemen tüm alanlarımızda görülen bu sorunlara karşı konferansın akabinde adımlar atılmış olması da dikkat çekicidir.

3. Konferans içeriğiyle alanlar açısından deneyim paylaşımı konusunda öğretici olduğu kadar, ileri kitlenin de ilgisini çekecek kararlarıyla kitle çalışması için önemli bir araç olarak değerlendirilmelidir. Konferansın tanıtımını yapmak bu anlamıyla önemli bir yerde durmaktadır. Ancak unutmamak gerekiyor ki konferansın tanıtımını yapmak sadece bu anla sınırlı değildir. Konferansta aldığımız kararların ve çizdiğimiz yönelimin kapsamı uzun erimlidir. O halde konferansta tartışılan konuların kitle çalışması kapsamında sadece 1-2 haftaya sığdırılmadan ele alınması gerekmektedir.

Geçtiğimiz ay öne çıkan Yunanistan'daki eylemler, ekonomik krizin genelde ve üniversitelerdeki etkileri gibi konularda beklemeci-seyirci kalmak, kendi aldığımız kararlara uymamak anlamına gelmektedir. Önümüzdeki ayların seyirci kalmamız gereken daha onlarca gündemi karşımıza çıkaracağını unutmadan konferansımızın coşkuyla kitle çalışmasına yoğunlaşmalıyız.

3. Konferans içeriğiyle alanlar açısından deneyim paylaşımı konusunda öğretici olduğu kadar, ileri kitlenin de ilgisini çekecek kararlarıyla kitle çalışması için önemli bir araç olarak değerlendirilmelidir.

Platonik aşk

Merhaba sevgili gençler,

Geçtiğimiz ay bazı “teknik” nedenlerle sizlerle buluşamadık. Yazımı merakla bekleyen düzenli okurlarımın geçtiğimiz ay boyunca ilgilerine mazhar olmak da şahsımı oldukça kıvançlandırdı. Dergi çalışanı arkadaşların ayrınıtı vermediği bazı “teknik” sorunlar nedeniyle geçtiğimiz sayıda sizlerle buluşamadık. Şimdi bunun üzerine ben ne demeliyim bilmiyorum açıkçası. Aslında beni bilirsiniz bu konularda açarım ağzımı yumarım gözümü lakin bu dönemde biraz daha sessiz kalmayı tercih ediyorum. Değerli taraftarlarımı da buradan bir süre daha sakın olma-ya davet ediyorum.

Efendim, malum gündem yoğun ve konular birikti. Kısıtlı yer içerisinde bu konulardan en önemlilerine değinmeye çalışacağım. Geçtiğimiz ay gerçekleştirilen YDG Konferansına şöyle bir baktım da pek öyle tat alamadım açıkçası. Şimdi kimse kızmasın ama senelerdir aynı şeyler. Ben dinlemekten sıkıldım siz bunları konuşmaktan, anlatmaktan bıkmadınız. Gerçi benden başka sıkılanlar da yok değildi aslında. Baktım da konferans esnasında benim gibi düşünen bazıları hafifçe uyukluyordu. Bir de böyle koltuklarında yayılanlar falan vardı. Eminim o arkadaşlar da yıllardır aynı şeyleri dinlemekten sıkılmışlardır.

Değerli gençler, birazcık yöntemlerinizi değiştirmeniz gerektiğine inanıyorum. Konferans boyunca “kitleleri örgütlemek”ten dem vurdunuz ama daha insanların sizden haberi bile yok. Peki, El Zayid öyle mi? Misal YDG’li bir kişiyi ele alalım. Hakkı ya da Şükriye diyelim. Bu Hakkı ve Şükriye yıllardır “politiklik, kitle, önemli sorunlar, çok ilkeli bir şeyler”den bahsediyor ama El Zayid, haya-

tımızda daha önce görmediğimiz bir gazeteci olarak iki ayakkabısını birden ABD Başkanı George W. Bush’un üzerine fırlatıyor. Bakınız dünyada insanlar Hakkı ve Şükriye’den mi bahsediyor yoksa El Zayid’den mi? Geçtim dünyayı Türkiye’de bile El Zayid, Hakkı ve Şükriye’den daha fazla tanınıp sevilmiyor mu?

Bu ayakkabı olayının hemen ertesi günü onlarca internet oyunun yapılması, dünyada çeşitli yerlerde insanların destek eylemleri gerçekleştirilmesi de bu tezin kanıtıdır. Efendim, devir globalleşme devri. Öyle şeyler yapacaksınız ki dünyanın öbür ucunda haber, olay olacak. Valahi yoksa siz böyle kalmaya devam edersiniz. Bakın mesela bazı gençler, Yunanistan’daki olaylara destek olmak için kağıttan uçak yapıp polislere fırlatmışlar. Ertesi gün herkesin haberi oluyor. Siz konferans yapıyorsunuz, özel davet hazırlıyorsunuz, ne dost dediğiniz bir örgüt geliyor ne de gazetelerde haber oluyor.

Hayır, bir de hâlâ kadın komisyonunda erkek olur mu, olursa kaç kişi olur? gibi konuları tartışıyorsunuz. Hiç mi ders çıkarmadınız Mart’ta yapılan Kadın Buluşmasından? Ben kadınlarla ilgili kararları neden kadınların alması gerektiğini bir türlü anlayamıyorum. Efendim belli ki kadın arkadaşlar bu konuda karar alamıyorlar o halde erkekler alsın kararları değil mi ama? Konferans esnasında genç kadın arkadaşların ısrarla “komisyonda erkek olsun, biz bu işi yapamıyoruz, erkekler YDG’nin direğidir” yönlü yakınmaları açıkça yok sayılmış ve komisyonda erkek olmasına erkek delegelerce izin verilmeyerek YDG’de kadınlar yine yok sayılmışlardır. Şahsen ben çok üzüldüm bu karara. O komisyona girmek de istiyordum açıkçası, malum kadınların gözlerine bakama-

yan erkeklerin o komisyonda temsil edilmesi gerekiyordu. Yani gerçekten bir kadın sorunu varsa o sorunu asıl biz erkekler yaşıyoruz.

Neyse konuyu fazla dağıtmayalım değil mi? Nitekim tüm bunlardan çıkan sonuç, YDG'li Hakkı ve Şükriye'nin daha çok işi olduğudur. Öyle "politik olmak lazım", "kitleyi sevmek, saygı duymak gerekir", "bu sene az uyuyup çok çalışacağız vallahi" demekle olmaz bu işler. Sevgili Hakkı, üzülmece, darılmaca yok yani sen 3 saat de uyusan 10 saat de uyusan gerçek değişmeyecek. Yani senin kitlelere olan sevgin üzgünüm ama tek taraflı kalmaya devam edecek. Eh, bu platonik sevgi değişmeyeceğine göre ben senin yerinde olsam 10 saat uymayı tercih ederim. Hiç değilse uykunu şöyle doya doya alırsın. Bak Iraklı gazeteci kardeşimin kaç saat uyduğunu merak bile etmiyoruz değil mi?

Şimdi sevgili YDG'liler bugünden itibaren anlayışınızı değiştirmenizi salık veriyorum sizlere. Hayır, salt protestocu olmakla bir gıdım yürünemez. Geçtim onu protesto yöntemleriniz bile o kadar itici ki. Mesela tüm dünyanın umutla beklediği adam olan Obama ABD Başkanı seçildi siz hâlâ "Obama ile bir şey değişmez" havalarındasınız. Adamı tanıdığınız da yok ama ezberlemişiniz bir kere, hemen papağan gibi: "Obama'nın farkı yok" diyorsunuz. Peki, Hakkı'nın farkı ne, Hakkı'nın ne farkı var yahu Obama'dan? Bu Obama aylarca uğraşmış, didinmiş ve oldukça güzel laflar eşliğinde başkan seçilmiş. Tamam, Bush'u sevmediniz anlarım. Konuşmaları da öyle iyi değildi ama Obama öyle mi? Adam hatip yahu resmen, konuştuğu mest ediyor insanları. Tüm dünya sevinç gösterileri yapıyor şahsında. Siz ne yapıyorsunuz? Daha bir icraatını dahi görmeden "biz Obama'yı sevmedik" diyorsunuz. O zaman siz Hakkı ve Şükriye'yi sevmeye devam edin ne diyeyim.

Yarın bir gün bu dediklerimi hatırlayıp pişman olmazsanız ama ne âlâ. O zaman da iş isten geçmiş olacak. Aslında biraz beni dinleseniz siz de hak vereceksiniz. 3 tane konferans yaptınız bu güne kadar. Bu 3 konferansa da katıldım hep aynı şeyler "şunu yapamadık", "bunu iyi gördük ama pratikte olmadı", "istediğimiz performansı tutturamadık", "kitleyi sevdik o bizi sevmedi". Yahu olmuyor demek ki sizin yöntemlerinizle. Bu YDG'yi bana bırakın bir de benim yöntemlerimi deneyelim var mısınız? AKP bile sizin kadar ısrarcı olmuyor yahu aynı yöntemlerde. Bak hemen ne güzel değiştiriyorlar olmayan, yürümeyen şeyleri. Biriniz takip ediyor musunuz bilmiyorum ama 2009 bütçe tartışmaları esnasında daha genel kurulda bütçe tartışılırken kendi hazırladığı bütçeyi önergelerle değiştiren başka hükümet var mı TC tarihinde? Yok tabii ama kötü niyetli muhalefet hemen yaftaladı AKP'yi. Yok, efendim IMF kamu harcamalarını kısın demiş de AKP o nedenle bütçede değişikliğe gitmişmiş de falan da filan da.

Neyse sevgili gençler, ben bana ayrılan kısmın sonuna geldim. Aslında hakkımda ileri geri konuşan bazılarına cevap da vermek istiyordum ama artık başka sefere diyerek bu ayki yazımı noktalamak istiyorum.

2009 yılı hepinize sağlık, mutluluk ve başarı getirir umarım. Yılbaşı gecesi hepinize de iyi eğlenceler dilerim.

NOT: Şimdi bazıları örnek verirken Hakkı ve Şükriye diye neden iki kişiyi örnek verdiğimi sorabilir. Malum kadın buluşması yapılacak yakında. Sadece Hakkı desem YDG'li erkek arkadaşlar kızacaklar. Sadece Şükriye desem YDG'li kadın arkadaşlar beni feminist olmakla eleştirecekler. Ben de en iyisi mi ikisini birden kullanayım dedim.

Biriniz takip ediyor musunuz bilmiyorum ama 2009 bütçe tartışmaları esnasında daha genel kurulda bütçe tartışılırken kendi hazırladığı bütçeyi önergelerle değiştiren başka hükümet var mı TC tarihinde?

Bir siyasinin sonbaharı...

Şu yaşadığımız ülkede siyasetle az çok ilgilenen, az çok devlet tarafından kirlenen beyinlerine rağmen gerçekliğin farkına varan insanlar bir şekilde devletin ızdırıp çektirme uygulamalarına maruz kalmayla, yani bedel ödemeye karşı karşıya kalırlar. Sadece siyasetle ilgilenmek gerekmiyor tabii ki de. Ayrıcalıklı doğmuş ya da yaşarken ayrıcalıklı olmuş bir grup insan dışında hangimiz rahat yaşıyoruz ki, hangimiz gözle görünmeyen elle dokunulmayan duvarlara sahip değiliz ki? Hepimizin zincirleri var, hepimiz birer F tipinde değil miyiz?

Azıcık duvarlarımızı aşındırmaya çalışsak hatta yok yok elimizi ile dokundurmadan “şu duvarlar olmasa zincirler kırılrsa” diye sadece aklımızdan geçiverse “yüce devletimiz” tepemize balyozunu vurmuyor mu? Hele bir de sen “bu duvarı devirmek için mücadele edeceğim” demeye kalkarsan bak başına neler geliyor. **Tabii, “efendiler haklı”, bizim rahatımız onların rahatsızlığı, bizim özgürlüğümüz onların duvarı.** Korkuyorlar bu yüzden... Sen onlara karşı olursan onlar da yürür üstüne; işkenceler, katliamlar, hapisler, o da yet-

Künye:

Yönetmen: Özcan Alper

Senaryo: Özcan Alper

Görüntü Yönetmeni: Feza Çaldıran

***Oyuncular: Megi Kobaladze, Nino Lejava,
Onur Saylak, Raife Yenigül, Serkan
Keskin, Sibel Öz***

Tür: Dram

Yapım: Türkiye

mez F tipleriyle gelirler. 19 Aralık katliamıyla gelirler...

Böylece devlet kustuğu terörüyle üstüne gelir ama yok edemez bir türlü düşmanını. Olsa olsa kişiler yenilir, kimlik sorunu yaşar. İşte 19 Aralık direnişinde de yenilen asla ve asla doğru düşünceler, ölenler de asla ve asla doğru düşünenler olmamıştır.

Ülkemizde sanat icra edenlerin ya da “sanat” icra edenlerin siyasi konulardan esinlenirken hangi cepheden baktığına göre sanat eseri farklı mesajlar verebiliyor. 19 Aralık gibi “hassasiyetle pek dokunulmaması icap eden” bir konuyu filmde işlemiş Özcan Alper de.

Film 90’larda devrimci mücadelede yer almış, hapse girmiş, açlık grevi/ ölüm orucu sürecine katılmış bir siyasinin hapisten çıktıktan sonraki hayatını, kimlik arayışıyla sessizce ölümü bekleme arasındaki kararsızlıklarını, iç çekişmelerini anlatıyor. Yaşadığı zor süreçlerde ciğerleri iflas etmiş bir şekilde Yusuf hapisten çıkıyor ve memleketi Artvin’e dönüyor. Sadece yaşlı annesini ve birkaç eski arkadaşını buluyor. Yusuf’un burada geleceğe dair bir planı ya da amacı yok, geçmişin etkisi ise fazlasıyla üzerinde. Hem fiziksel olarak hem de psikolojik olarak Yusuf’u katliamlar, F tipi rahat bırakmıyor.

Filmin ilerlediği süreçte yavaş yavaş hem hapisten çıkmış olsa da Yusuf’un hem de Yusuf’la birlikte herkesin aslında sürekli olarak hapiste olduğunu fark ediyoruz. Filmin bir bölümünden sonra Yusuf aşık oluyor. Aşık olduğu kadın hayat kadınlığı yapan, ülkesinde bir kızı olan Gürcü bir kadın. Yusuf sadece bu insan üzerinden gelecek planı yapıyor, sadece bu aşk onun gerçek hayatla bağı kurabiliyor. Sessizce ölümü bekler gibi annesiyle yaşadığı dünyadan yavaşça başını çıkarıyor. Aşık olduğu kadınla yurt dışına gitmeye

karar veriyor. Ama bu da gerçekleşmiyor; elinde boşuna çıkarttığı pasaportuyla evine geri dönüyor ve beklediği ölüm geliyor.

Film izlerken belki de filmi en izlenesi yapan Artvin'in doğal güzellikleri, Doğu Karadeniz'in muhteşem renkleri filmin neredeyse her karesinde var. Ahşap evler, yemyeşil vadiler, gelen kışla birlikte karlanmaya başlayan yemyeşil heybetli dağlar, tüm doğal güzellikleriyle Karadeniz karşımızda. Doğa sadece tek başına güzellik katmak için kullanılmamış, **Yusuf'un ölüme gidişini, içinden kurtulamadığı, çıkamadığı hapishaneyi bize diyaloglardan, oyuncuların ifadesinden çok doğa anlatıyor, özelde de mevsimin değişen yüzü anlatıyor.** Mevsim kışa döndükçe Yusuf hem düşünsel hem de fiziksel anlamda daha çok ölüyor. Bir sahnede hırçın dalgaları, bir başka sahnede sakin çarşaf gibi bir

yor. Geçmişinde direnişe, mücadeleye omuz vermiş biri hayatının sonbaharında kabuğuna çekilmiş, sadece iyi bir izleyici olarak sonunu bekliyor.

Filmde müzikler çok yerinde kullanılmış, abartılı değil. Özellikle son sahnedeki ağıt filmin bıraktığı tüm etkiyi topluyor, bir adım öteye taşıyor. Filmin durgun yönü zaman zaman sıkabilir ama ortamın ve insanların ruhunu aktarmak adına özellikle filmin durgun olması tercih edilmiş. Çünkü filmde zaten bir bekleme hali var.

Oyunculuklar genel olarak iyi. Özellikle Yusuf rolündeki Onur Saylak umutsuz, durgun bekleyişte eski bir siyasinin ifadesini her sahnede çok iyi veriyor. Yusuf'un annesi rolünü oynayan kadın yöre halkından Raife Yenigül. Dondurmam Gaymak filminde yöre halkının sergilediği muhteşem oyunculuğu burada göremiyoruz. Çok

Sonbahar sanatsal olarak durgun filmlerden rahatsız olmayacak izleyiciler için gerçekten iyi bir film. Politik olarak ise bir kişi özelinde hem yığınlığın hem de devletin tecrit ve katliam politikalarının bıraktığı etkinin somutlaştığını görüyoruz. İzleyiciyi bulunduğu yaşamı sorgulamaya iterken bir yanıyla da bireyler nezdinde yığınlığı, umutsuzluğu, bekleme ve seyretme halini sıradanlaştırıyor -hatta bakış açısına göre haklılaştırabiliyor.

denizi görmemiz, karlı tepelerde gezmemiz tesadüf değil. Yönetmen her sahnede doğayı da katarak bir şeyler anlatmayı seçmiş. Bunu anlatırken metaforları da çok iyi kullanmış. Örneğin Yusuf hapisteyken ölen babasının bahçedeki mezarının başına sürekli karga geliyor ve bu ölümün habercisi olarak algılanıyor.

Filmde doğrudan Yusuf'un politik durumunu, ne düşündüğünü anlayamıyoruz. Sadece geçmişte ne düşündüğünü biliyoruz. Emin olabildiğimiz iki şeyden biri Yusuf'un geçmişinin etkisinin hayatında büyük olduğu. Bu bizim gözümüzle algılanan bir durum. Diğer bir ifade edilen şey ise daha çok Yusuf'un gözünden görünüyor: yukarıda da dediğimiz gibi Yusuf hâlâ hapiste, etrafındakiyle birlikte tabi ki. Örneğin Yusuf'un arkadaşı Mikail hapisliği çoktan benimsemiş, hayallerini çoktan çöpe atmış, boyun eğmiş. Bir nevi içinde bulunduğu F tipinin etkileriyle birlikte Yusuf hem fiziksel olarak hem de zihinsel olarak sistemin istediği noktaya geliyor, yani yok olu-

abartılı ve yapmacık bir oyunculuk sergilenmiş. Sürekli yakınan, bunu da pek iyi yapamayan bir anne var gözümüzün önünde. Oğlundan yıllarca ayrı kalmış, acı çekmiş oğlunun bundan sonrası için kaygılanan bir anne örneği var ama bu samimiyeti kötü oyunculuktan kaynaklı bulamıyoruz.

Kısacası Sonbahar sanatsal olarak durgun filmlerden rahatsız olmayacak izleyiciler için gerçekten iyi bir film. Politik olarak ise bir kişi özelinde hem yığınlığın hem de devletin tecrit ve katliam politikalarının bıraktığı etkinin somutlaştığını görüyoruz. İzleyiciyi bulunduğu yaşamı sorgulamaya iterken bir yanıyla da bireyler nezdinde yığınlığı, umutsuzluğu, bekleme ve seyretme halini sıradanlaştırıyor -hatta bakış açısına göre haklılaştırabiliyor.

Yönetmenin ilk uzun merajlı filmi olarak birçok ödül alan ve almaya devam eden film görülmeye değer.

Ankara YDG

19-22 Aralık direniş ruhunu alanlara taşıyalım!

Mersin

19-22 Aralık katliamını kınamak amaçlı Mersin'de YDG Lise Komisyonu olarak etkinlik örgütlemeye karar verdik.

Hapishanelerde binlerce kurşun ve bombalarla katledilen 22 şehidi anmak ve dışarıda bizlerin neler yapması gerektiğini içeren bir etkinlik amaçlıyorduk. Bayram tatili sonrasında denk gelmesi ve insanlara ulaşabileceğimiz zaman kesitinin kılınmasından kaynaklı hızlı ve planlı bir şekilde liselerde öğrencilere ulaşmaya çalıştık.

Burada yaşadığımız en önemli sorun çevremizdeki insanları harekete geçirme ve böylece nicelik anlamında daha iyi bir sayıya ulaşmamız noktasında oldu. Çevremizdeki insanlara etkinlik içerisinde görevler vererek örgütlenme zeminini oluşturduk. Mümkün olduğunca kolektif ve ortaklaşa şekilde örgütlediğimiz etkinlikte birçok arkadaşımızın görev alması bir olumlulukken, kitleye gitme noktasında bu olumluluğu sürdüremedik.

Etkinliğe yaklaşık olarak 40 liseli öğrenci katıldı. Etkinlikte 19-22 Aralık katliamı ve hapishanelerin durumu üzerine iki arkadaşımız konuşma yaptı. Daha sonrasında şiir ve müzik dinletileriyle etkinliği sonlandırdık.

Şimdi önümüze koyduğumuz hedef etkinliğe katılan tüm arkadaşlarla bir adım daha ileriye gitmek ve örgütlenme doğrultusunda hareket etmektir...

Mersin YDG Lise Komisyonu

Malatya

Bu yıl **19- 22 Aralık Katliamı Partizan**, DHF, ESP, DTP tarafından bir basın açıklamasıyla protesto

edildi. "**19-22 Aralık hapishane katliamlarını unutmayacağız/ Tecrite son**" yazılı pankartın açıldığı basın açıklamasına "Sevk- sürgünlere son", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur" yazılı ve Partizan imzalı dövizlerle katıldık.

Malatya YDG

Erzincan

19 Aralık 2000 hapishaneler katliamının ve 1978 Maraş katliamının yıldönümleri nedeniyle **Erzincan YDG** ve **İşçi-Köylü okurları** olarak bir anma etkinliği düzenledik. Etkinlik saygı duruşuyla başladı ardından bu katliamların neyi amaçladığını anlatan bir metin okundu. Daha sonra Maraş ve hapishanelerdeki vahşeti anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Son olarak da 19 Aralık sürecini yaşayan bir arkadaşımız anlatımda bulundu.

Erzincan YDG

Sivas

19-22 Aralık hapishaneler katliamını protesto amaçlı Sivas Eğitim-Sen'de **20 Aralık** günü YDG, DGH ve SGD'nin ortak örgütlediği etkinlikte "Unutmadık Unutturmayacağız" şiarı vurgulandı.

Saygı duruşunun ardından "Hapishaneler katliamı ve günümüzde tecrit" başlıklı sunumlar yapıldı. Sunumda tecridin sadece tutsakların değil toplumun bir sorunu olduğu ve tecrit koşullarına toplumsal olarak maruz kaldığımız ve buna karşı çıkılması vurgusu genel olarak hakimdi. Etkinlik serbest kürsü ve belgesel ile noktalandı.

Sivas YDG

Ankara Üniversitesi'nde boykot, işgal, polis/gözaltı terörü...

direnış

direnış

direnış

Daha önce dergimizin sayfalarında anlattığımız gibi Ekim ayından beri okulumuzda işçilerin sorunları gündemde. Yazdan itibaren okulumuzdaki yemekhane işçileri işten atılıyor, haksız uygulamalara maruz kalıyor, maaşlarını alamıyordu. Bunun üzerine işçilerle öğrenciler bir direniş başlattılar. Boykotla başlayan süreç greve dönüştü. Çok sayıda öğrenci sürece destek verdi. Ankara Üniversitesi'nde yemek üretimi durdu ve patron iflasın eşiğine geldi. Kamuoyunda gittikçe daha fazla gündemleşen direnişi sonlandırmak adına rektörlük işçilere ve öğrencilere yalan söyledi. Taleplerin kabul edileceğini bildiren rektör boykotun bitmesinin ardından sözünü tutmayacağını bildirdi. Üstelik bu kez yasal yükümlülüklerinden de kurtulmuştu. Tadal taşeron şirketiyle ihaleyi feshetti ve bazıları 10 yılı aşkın süredir üniversite yemekhanesinde çalışan işçilere “siz Tadal şirketinin işçilerisiniz” diyerek kapıyı göstermek istedi.

Bunun üzerine öğrenciler “yemekhanemize sahip çıkıyoruz”; işçiler “işimize sahip çıkıyoruz” diyerek yemekhaneyi işgale başladılar. İşçiler ve öğrenciler yılmadan, usanmadan gece gündüz yemekhaneyi beklediler. Özellikle ilk gün oyunlarla, türkülerle, halaylarla çok keyifli ve coşkulu bir işgal günü yaşandı. Sonrasında zaman zaman yılgnlığa düşülse de film gösterimleri, söyleşiler, dinletilerle coşku hiç sönmedi. Bu arada Eğitim-Sen’li öğretim üyeleri de sürece destek verdiler. Hocaları ve öğrencileri kapsayan bir imza kampanyası başlatıldı. Yüzlerce öğrenci imzalarıyla işçilere destek verdi.

Yemekhanede ekonomik durumu kötü olan öğrencilerin rektörlükten kaynaklanan mağduriyetlerini azaltmak için yemek üretimi de yapıldı. Birçok insan hem sıcak yemek için hem de işçilere destek olmak için işgal yerinde yemek yedi, işçilerle sohbet etti, destek verdiğini belirtti.

İşgalin başladığı ilk hafta Ankara Üniversitesi Tandoğan Kampüsü yani Rektörlük önünde işçiler ve öğrenciler kitlesel bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Genel olarak coşkulu geçen eylem sırasında polis önümüzü kapatarak okulumuza girmemizi engelledi. Polisin bu dayatması bazı reformist unsurların da emrivaki yapan tavırlarıyla birlikte kabul edilmiş oldu ve eylem okulun girişinde basın açıklamasının okunmasıyla son buldu.

İşçilerin ve öğrencilerin boykottan işgale evirilen güçlü direnişine daha fazla tahammül edemeyen Rektörlük 5 Aralık günü için saat 9’da Ankara Üniversitesi Meclisi’ne

randevu verip “taleplerinizi kabul edeceğim” demesine karşın yine 5

Aralık sabahı saat 5.40’da kolluk güçlerini devreye soktu. Özellikle işçilerin de öğrencilerin de az sayıda olduğu günü ve yemekhanede bekleyenlerin en yorgun olduğu saati seçmişti. Bir de isim koyup **Şafak Operasyonu** dedikleri bir operasyonla polis yemekhaneye girerek öğrencileri ve işçileri gözaltına alıp Terörle Mücadele’ye götürdü.

Aynı gün ifadeleri alınıp serbest bırakılan işçi ve öğrenciler kararlılıklarına devam edecekleri mesajını verdiler. Bu gözaltı terörünü protesto etmek için Eğitim-Sen’li hocalar, öğrenciler ve işçiler **Yüksel Caddesi’nde 5 Aralık** günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasında mücadeleye devam vurgusu yapıldı. Ardından Cebeci’ye geçen kitle, öğretim üyelerinin öncülüğünde bir eylem yaptı. Okula girişi engellemeye çalışan polis yine eylemcilerin önüne geçti ancak öğretim üyelerinin de kararlı duruşuyla öfkeli kalabalık barikatı aşarak okula girip başarılı bir biçimde eylemini sonlandırdı.

Araya bayram tatilinin girmesini de fırsat olarak gören okul idaresi direnişi bitirdiğini sanıyordu ancak yanıldı. Tatilden sonra öğrenci ve işçiler boykot yapma kararı aldılar ve direnişlerine devam ettiler. Süreçle birlikte yeterince tedirgin olmuş olan okul yönetimi ve yeni taşeron şirket “Tam Sofra” işçileri işe alacağını açıkladı.

Ancak başından beri tüm işçilerin işine geri dönmesi için mücadele edilirken, Tam Sofra’nın “işçileri işe alacağım ancak üçü hariç” demesine boyun eğildi ve bu öneri kabul edildi. Şirketin özellikle sürece önderlik eden işçileri işe almak istemediği açıktı. Ancak yine de boykot bitirildi.

Ardından 23 Aralık günü işçilerle dayanışma gecesi düzenlendi. Gecede konuşmalar, sinevizyon gösterimi, müzik dinletileri yapıldı. Gece genel olarak güzel ve coşkulu oldu.

Ankara YDG

Çok sayıda öğrenci sürece destek verdi. Ankara Üniversitesi’nde yemek üretimi durdu ve patron iflasın eşiğine geldi.

Örgütlenmekten başka çare yok!

Merhaba,

Biz Meslek Lisesi Elektrik Bölümü'nde okuyoruz. Bizler haftanın iki günü okulda diğer günleri ise işte çalışıyoruz.

Birinci sınıftan beri staj adı altında maddi ve manevi olarak sömürülmekteyiz. Fiziki yönden büyük bir insanın yapacağı işleri bize yaptırıyorlar ve karşılığında çok az bir ücret veriyorlar. Hatta bazı arkadaşlarımıza Lise'deyken çalıştırılıyor fakat karşılığında ücret vermiyorlardı.

Üstelik yukarıda da vurguladığımız gibi büyük bir insanın bile zor yapacağı işleri, elektrik işinden çok farklı işleri bile bizlere yaptırıyorlar. Bizler buna karşı çıktığımızda ise "işine geliyorsa çalış, gelmiyorsa çek git" cevabını alıyoruz! Güya önce bize işi öğretiyorlar (!) işi öğrendikten sonra ise her türlü işe bizi koşturuyorlar, ustanın yaptığı işleri bile bize yaptırıyorlar. Usta sadece basit bir iki işin ucundan tutuyor fakat ustanın aldığı ücretin yarısı bile bize verilmiyor.

Geçen sene usta işten çıkarıldı ve artık işin kenarından tutacak bir usta da yok, tüm işlere biz koşuyoruz. Ustaya verilen ücret nereye gitti diye düşünmeye gerek yok çünkü sistemin çirkefligi burada da karşımıza çıkıyor ve ustanın alacağı ücret patronun cebine gidiyor. Okulda ise bize çok az eğitim veriliyor sanki öğrenci değil işçiymişiz gibi davranılıyor. Her okulda olduğu gibi bizim okulumuzda da gerici öğretmen ve gerici öğrenciler çoğunlukta olduğu için devrimci-demokrat bir kuruma gittiğimizde, devrimci-demokrat dergi, gazete okuduğumuzda okuldan atılmakla tehdit ediyoruz ve bazılarımız atılıyor da! Tabii ki atılmayanlar da öğrenci ve öğretmenler tarafından tecrit edilmeye çalışılıyor.

Yukarıda yazdıklarımızı bize gösteriyor ki bu sistemde sömürülmek için köylü olmaya, fabrika işçisi olmaya gerek yok. Yeter ki bu sisteme bir halkıyla bağlı olalım.

Ancak bizim bilincinde olduğumuz; bu haksızlıklardan ve sömürüden kurtulabilmek için örgütlü mücadele etmekten başka bir şansımız yok! Bundan dolayı da bizler gençliğin özörgütlenmesinde örgütlenmesi için çaba sarf etmeliyiz!

Erzincan Lise YDG

Boyun eğmeyelim, direnelim

Sınav sistemi her geçen gün kötüye gidiyor. Bizlere hiç bir şey sorulmadan hazırlanan faşist eğitim sistemi için sormadan, sorgulamadan boyun eğip kabul etmemiz isteniyor. Özellikle ortaöğretim ve ilkokulda verdikleri ders kitaplarıyla gençleri bilgilendirmek, geliştirmek yerine yalan yanlış bilgilerle faşizmin zehrini kanımıza işlettirmeye çalışıyorlar. Okulda verdikleri ders kitaplarından başka, değişik fikirlerden kitap aldirtmıyorlar.

Verdikleri tarih kitaplarında ise anti bilimsel, gerçek dışı bilgiler yer almaktadır. Bu sene verilen tarih kitaplarında faşist cuntaları destekleyecek içerikte bilgiler yer almaktadır. Bizler okula başladığımız ilk günden beri tek bir ideolojiyle yani Kemalizm'le yetişelim istiyorlar. Tabii bu ideolojinin ne yaptığını ve bizleri şu an hangi konuma getirdiğini ise iliklerimize kadar yaşayarak görüyoruz.

Sadece tarih kitaplarında değil diğer tüm kitaplar da bizleri ezberci bir eğitime sürüklüyor. Araştırmadan sorgulamadan yazılanları ezberlememizi, uygulamamızı istiyorlar. Uygulamadığımız zaman da disiplin yönetmenlikleriyle cezalandırılıyor.

Bunlar yetmezmiş gibi 4 yıllık ezberci, faşist, şoven bir eğitimle 3 saatlik bir sınava tabi tutuluyoruz. Aslında bu kadar dayatılan iğrenç bir eğitim sisteminin de başka bir nedeni ise bütün üniversiteleri özelleştirip eğitimi tamamen paralı hale getirmektir. Böylece ülkemizdeki en iyi okulların en iyi bölümlerine hak eden öğrenciler yerine zengin çocukları girebiliyor.

Bizler burası maalesef Türkiye diyerek yaptıklarına boyun eğmeyeceğiz ve sonuna kadar direneceğiz...

İzmir'den Liseli bir YDG'li

Maraş'ın katili patron-ağa devleti

21 Aralık Pazar günü Adana'da Maraş katliamında katledilen insanlarımızı anmak için tüm kurumların geniş çaplı katıldığı bir miting gerçekleşti. Bizler de **Partizan** olarak "**Maraş'ın katili, patron ağa devleti**" pankartı ile alanda yerimizi aldık.

Yaklaşık olarak 20 bin kişinin katıldığı mitingde Barikat ve DHF polis tarafından engellenmeye çalışıldı. Buna karşı devrimci yapılar bu durumu protesto etmek için oturma eylemi yaptı. Sık sık sloganlarla ve alkışlarla devam eden eylem Emekçi'nin parçalarıyla son buldu.

Çukurova YDG

Sistemin halka yönelik en kapsamlı saldırılarından biri olan SSGSS yasası bu kez asistan öğrencileri mağdur ediyor. **Asistan öğrencilerin tek mağduriyeti bu yasayla birlikte gelen sağlık haklarının gaspı değil; aynı zamanda işlerinin ellerinden alınmasıyla daha fazla tehlikeye giren eğitimlerini sürdürme olanakları.**

20 binin üzerinde asistan öğrencinin işten çıkarılma nedeni; SSGSS'nin 5510 sayılı kanununun 4. maddesinde, daha önce kabul edilen ve "YÖK'te Kısmi İstihdam" adlı belge türünün 1 Ekim'de kabul edilen son halinde kaldırılması ve bu belge türünün yerine normal bir sigortalıdan istenen belge türünün zorunlu kılınmasıdır. Hemen şunu belirtmeliyiz ki normal bir sigortalının asgari ücret üzerinden maaşı kesiliyor ancak asistan öğrencilerin aldığı aylık 180-250 YTL ücret, asgari ücret muamelesi görüyor ve onun üzerinden işlem yapılıyor. Yani asgari ücret (527 YTL) alan bir sigortalı ile 180- 250 YTL alan asistan öğrenciden yapılacak kesinti (% 33,5) aynı oluyor. Bu asistan öğrencinin eline hiç para kalmaması demektir.

Biraz daha açarsak;

SSGSS'ye göre eğer asistan öğrenci bu % 33,5'lik kesintiyi öderse bir nevi işçi, kamu emekçisi statüsüne girecek ve tam sigortalı sayılacak. Bu ne anlama gelir? Asistan öğrenci eğer burs veya kredi alıyorsa bunlar kesilir öncelikle. Sonra ailesinden gelen sosyal güvenlik hakları elinden alınır.

Daha bitmedi asistan öğrencinin çilesi! Yine bu 5510

SSGSS mağduru asistan öğrenciler

sayılı kanun gereği işçi statüsündekiler sağlık hizmetlerinin kesilmemesini istiyorlarsa ayda beş gün, on gün bile çalışmış olsalar 30 günlük sigorta primi ödemek zorundalar. Bu 30 günlük sigorta primi, asgari ücretliler ve asgari ücretin altında maaş alanlar için asgari ücretin yani 527 YTL'nin % 33,5'i olan 176,55 YTL'ye denk geliyor. Bu da zaten asistan öğrencinin bir ayda kazandığı para.

Aslında şu an onları bunlar pek ilgilendirmiyor. (!) Çünkü onlar artık asistan öğrenci olarak bile çalışmıyorlar. Bu durumdan aslından üniversite yönetimi de rahatsız aslında çünkü bu asistan öğrenciler, onların bir nevi elleri ayakları... Birçok işlerinin yüz üstü kaldığını ifade eden üniversiteler bu durum için gerekli kurumlara başvurduklarını ve YÖK'ün ve SGK'nın görüşmeler aldığını ifade ediyorlar. Ne yapınlar! Bütün işlerini asistan öğrencilere yığdıkları için onlar olmadığında da tüm işler yüz üstü kalıyor. Yoksa bu asistan öğrenciler için parmaklarını bile kıpırdatmazlardı yani!

Dikkat ederseniz bu yasa Ekim başı yürürlüğe girdi. Buna rağmen sırf asistan öğrencilerden daha fazla faydalanmak için onları iki, üç ay uyarımayarak çalıştırmaları başka ne anlama gelebilir ki! Şu an asistan öğrencilerin alamadığı paralara üniversite el koymuş değil, üniversite yalnızca bu öğrencilerin hizmetine el koymuştur. Alınmayan paralara SGK tarafından bu öğrencilerin sigorta primi olarak istenmektedir.

Sonuç olarak aldıkları para yalnızca sigorta parasına giden asistan öğrenciler için eğitimlerini devam ettirmek imkânsız hale gelecek tabii eğer zengin değillerse! Zaten kaç zengin öğrenci 200 YTL için böylesi bir eziyete katlanır ki! Bu para için çalışanlarsa bu parayı; barlarda sabahlara kadar eğlenmek, her ay iki- üç kat elbise almak gibi niyetlerle de almıyorlar. Yalnızca eğitimlerini sürdürürken temel ihtiyaçlarını (ki bunların, "sosyal devlet" olduğunu iddia edenler tarafından zaten karşılanması gereken ihtiyaçlar olduğu malum.) karşılamaya çalışıyorlar.

SSGSS, halk üzerinde hâlâ hak gasplarını acımasızca sürdürerek güncelliğini korurken gerek bizim gerekse de diğer siyasal hareketlerin bu konuyu gündemden düşürmüş olmamız, sene başında yaptığımız eylemliliklerle yetinmemiz düşündürücüdür. SSGSS'yi, asistan öğrencilerin işten çıkarılması mevzusuna daha duyarlı hale gelecek tekrar gündemleştirmeliyiz.

Marmara Üniversitesi'nden bir YDG'li

Terörle Mücadele'den Liselerde "Zavallı" Seminerler

Dünya genelindeki ekonomik krizle beraber dünyada olduğu gibi bulunduğumuz coğrafyada da işçi, emekçi ve öğrenci hareketlenmeleri artmıştır. Bu hareketlenmelere karşılık olarak egemen sistem de halk kitleleri üzerinde baskısını daha fazla arttırmaktadır.

Biz liselilerin üzerinde aileyi ve okul yönetimini bir baskı aracı olarak kullanıyorlar. Özellikle demokratik taleplerimiz (ÖSS, paralı eğitim, 1 Mayıs vb.) için katıldığımız eylemler, yürüyüşler ve mitingler nedeniyle okullarda soruşturmalar açarak ve eylem sonrası ailelerimizi tehdit ederek bizleri duyarsızlaştırmaya çalışıyorlar. Sadece bunlarla sınırlı kalmayıp arkadaş çevremizden de soyutlamayı amaçlıyorlar. Günümüzde bu uygulamayı hem okullarda bulunan rehberler ve ailelerimiz üzerinden ve son olarak da **"Terörle Mücadele"** adı altında verilen seminerler yoluyla yapmaktalar ve demokratik talepleri için mücadele yürüten her kesimi terörist olarak ilan etmekte.

Özellikle bu "Terörle Mücadele" seminerleri ile biz liseli öğrencileri duyarsızlaştırmayı hedeflemekte ve karşı devrimci düşünceleri yaygınlaştırmayı amaçlamaktalar. Verdikleri seminerlerde demokratik talepleri için eylem, miting ve yürüyüş yapan (1 Mayıs, işçi grevleri, Newroz vb...) işçi, köylü ve öğrencileri terörist olarak yansıtmaları ve bu eylemlerde uygulanan şiddetin bir gereklilik olarak gösterilmesi sistemin kendini meşrulaştırma çabasından başka bir şey değildir.

Seminerlerde sunucu olan polislerin soruya açık ancak eleştiriye kapalı tutumları kendi uygulamalarının haklılığına bile inanmadıklarını göstermektedir. Özellikle öğrencilerin eylemlerde uygulanan şiddet hakkında

sordukları soruları eleştiri olarak algılayıp cevap vermeleri yetmezmiş gibi, kendi görüşlerini dayatmaktalar. Egemen sistemin bugünkü argümanlarına baktığımızda (ya sev ya terk et, en iyi Kürt ölü Kürt'tür vb...) görmekteyiz ki kitleleri parçalayan bir zihniyete sahipler.

Seminerlerde değinilen bir diğer vurgu ise devrimci kimliğin onların deyimiyle terörist kimliğe sahip olan insanların **tek tiplendirilip, robotlaştırılarak** kullanılmasıdır. Bilindiği gibi günümüzdeki eğitim sisteminin insanları tek tiplendirip, robotlaştırıp kullanılmasından başka bir şeye hizmet etmediği ortadadır. O halde kendi çirkefliklerini biz devrimcilere mal ederek aslında kendi uygulamalarını karalamaktalar.

Daha sonrasında yapılan bir vurgu da biz devrimcilerin okullardaki çalışmalarımıza yöneliktir. Okullarda dağıttığımız dergilerin, broşürlerin, bildirilerin ve benzeri araçların terör örgütlerine hizmet ettiğini ve kendilerinin eylemlerde uyguladıkları şiddetin ise demokrasiye hizmet ettiğini dile getirmekteler.

Bizler öğrencilere hak alma ve demokrasi bilincini taşırken demokrasiye hizmet adı altında şiddete maruz kalıyoruz. Bizlerle hareket etmek isteyen insanlar da bu durumla yüzleşiyor. Faşist sistem her daim bu şiddet eylemlerini devam ettirecektir. Bizlere burada çok iş düşmektedir.

Sistemin her zaman teşhirini yapmalı ve demokrasi bilincini yaygınlaştırmalı, bulunduğumuz alandaki tüm insanlara aktarmaya çalışmalıyız. Ne kadar kiteselleşir, ne kadar hak alma bilincini geliştirirsek sistemin saldırıları karşısında o kadar net dururuz.

Egemen sistem bizi kitlelerden koparmaya ve yalnızlaştırmaya çalışmaktadır. Bu durumda var olan tecrit saldırısına karşı daha çok kitlelerle buluşmayı ve toplumsal sorunlara daha duyarlı olmayı amaçlamalıyız. **Kitleler arası kopukluğu ve devrimci örgütler arası kopukluğu gidermek için işçilerin, köylülerin eylemlerini desteklemeli ve diğer devrimci örgütlerle ortak hareket etmeyi hedeflemeliyiz. Aksi takdirde sistemin saldırılarını boşa çıkaramaz kendimizi tasfiye rüzgârlarına kaptırırız...**

Mersin YDG Lise Komisyonu

Ülkücü, polis ve rektör işbirliği ile faşist saldırı

Marmara Üniversitesi'nde 19 Aralık Cuma günü, "solcu" olduğu gerekçesiyle okuldan bir arkadaşımız **Göztepe Kampüsü'nün** önündeki **Kuyubaşı Durağı'nda** faşist bir grup tarafından bıçaklı, satırlı bir saldırıya uğradı. Bu saldırıyı protesto etmek için bu arkadaşın üyesi olduğu TKP'nin öncülük ettiği bir eylem düzenlendi. Amaç; saldıran canilerin bulunması ve cezalandırılmasıydı.

Bu saldırıyı lanetlemek amacıyla 100-150 kişiyle okul yemekhanesi önünde buluşarak sloganlar eşliğinde yürüyüşümüze başladık. Ancak hemen bizim arkamızda toparlanan 25-30 kadar siyah takım elbiseli faşist öğrenci de "Allahsız köpekler vatan sizden ne bekler", "Komünistler Marmara'dan defolun!" vb sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Ardından satır ve döner bıçaklarını ortaya çıkararak kitlenin üzerine saldırdı. Beş arkadaşımızı yüzlerinde, kafalarında, sırtlarında derin yaralar açmışlardı.

Biz arkadaşlarımızın yaralarını tedavi etmeye çalışırken saldıranları yakalaması gereken polis binaya saldırarak kapıları zorladı. Fakat karşılaştıkları direniş sonucu geri çekildiler. Bu arada dışarıda tekrar toparlanan arkadaşlarımız sloganlarla binanın önüne geldiler. Biz de yaralı arkadaşlarımızla birlikte binadan ayrılarak onlara katıldık.

Yarım saat kadar ambulans bekledik, okulun dibinde hasta-ne olmasına rağmen. **Bu arada eyleme destek verenler giderek artıyordu. Fakültenin önünde oturma eylemi-**

ne geçilerek rektörün gelmesi için sloganlar atıldı. Önce sekreterini gönderen rektör, ısrarlı tavır karşısında kendi gelmek zorunda kaldı. Daha önce ilk saldırıyı kendisine aktaran öğrencilere okulun dışında olan olaya müdahale edemeyeceğini ve ölse de bir şey yapamayacağını söyleyen rektör, bu la-kayt tavrını bu sefer de sürdürdü. Ancak öğrencilerin kendisine sorduğu "ülkücü-ÖGB-polis işbirliği", "saldıranların kimliklerinin verildiği takdirde okuldan atılıp atılmayacağı" ile ilgili sorular karşısında köşeye sıkışınca konuyu başka yerlere çekmeye çalıştı.

Rektör ve bir öğrenci arkadaşın okula çağrılan basına birlikte yaptığı açıklamanın ardından okulun çıkış kapısına doğru yaklaşık 500-600 kişiyle "**Marmara faşizme mezar olacak!**", "**Okulda katil istemiyoruz!**" sloganları eşliğinde geçen hafta arkadaşımızın yaralandığı durağa gitme amacıyla yürüyüşe geçildi. Ancak kapıda barikat kuran çevik kuvvet buna izin vermedi. Öğrencilerle çevik kuvvet arasında kısa süreli bir arbede yaşandı. Okulun kapısında sloganlarla eyleme son verildi.

Marmara Üniversitesi YDG

Eczacılar "Artık yeter" dedi

Bir süredir muayene ücretleri, kurum iskontosu, avans ödemesi, zincir eczane gibi uygulamalardan kaynaklı hükümetle görüşmeler

yapan Türk Eczacıları Birliği (TEB), **21 Aralık Pazar** günü Ankara'da, son dönemde iyice yoğunlaşan eğitim ve mesleki hak gasları için miting düzenledi.

TEB'e bağlı 51 eczacı odasının ve eczacılık öğrencilerinin katılım gösterdiği mitinge yaklaşık 30 bin kişi katıldı. Mitinge Türk Tabipleri Birliği, Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri

Sendikası, Türk Dış Hekimleri Birliği, Türk Hemşireler Derneği ve Devrimci Sağlık-İş Sendikası da destek verdi.

Ankara YDG

'Krizin faturasını ödemeyeceğiz'

Sivas'ta DKÖ'ler, partiler ve köy dernekleri ile uzun bir süredir devam eden toplantılar sonucunda bir eylem takvimi hazırlanması ve bu eylemlerin en geniş kitleye ulaşılması ile bir miting yapılması kararı almıştı. Bu kararın ilk eylemliliği olan doğalgaz zammı protestosu **20 Aralık** günü saat 13'de **Cıbillar Parkı'nda** yapıldı. Yapılan basın açıklamasında krizin faturasının emekçilere ödetirilemeyeceği vurgusu hakimdi. Basın açıklaması sırasında getirilen sobada doğalgaz faturaları yakıldı. Genel olarak halkın ilgi gösterdiği eylemde önümüzdeki haftalarda bu protestoların devam edeceği vurgusu yapıldı.

Sivas YDG

İTÜ'de faşist saldırı

2 Aralık Salı günü İTÜ Maçka Yerleşkesi Yabancı Diller Yüksek Okulu binasında masa açmış olan devrimci demokrat öğrenciler dışarıdan gelen ve çoğu okul öğrencisi olmayan bir grup tarafından satırlı saldırıya uğradılar. Üçü satırla ve birinin durumu ağır olmak üzere 4 devrimci-demokrat öğrencinin yaralanmasıyla sonuçlanan saldırı sonrasında, sorumluların serbestçe ortalıkta dolaşmasına göz yuman polise karşı öğrenciler öfke doluydu. Her zaman kilitli olan orta kapı her nasılsa o gün açık bırakılmıştı ve beş dakika önce satırlarla arkadaşlarımızı yaralayanlar bizlere karşıdan el sallayabilecek kadar rahatlardı.

Normal şartlarda kimlik verilmeden geçilmesi mümkün olmayan kapıdan bir grup faşistin Sancak dergisi satmak bahanesiyle nasıl olup da elini kolunu sallayarak okula girebildiği ise hâlâ bir muamma.

Olayların ardından aynı gün Maçka Yerleşkesinde İTÜ öğrencileri tarafından yaklaşık 300 kişilik bir basın açıklaması yapıldı. **3 Aralık** günü ise okulumuzda gerçekleşen bu faşist saldırıyı kınamak için Maçka'da bir saatlik ders boykotu yoğun katılımı gerçekleşti.

Aynı saatlerde Maslak Kampüsünde de 400'e yakın öğrenci rektörlüğe yürüyerek basın açıklamasında bulundu. Açıklamanın ardından yüzleri açık şekilde belirlenmiş olan sorumlular için gereğinin yerine getirilmesi için imzalanan dilekçeler rektörlüğe verildi. Yürüyüş esnasında atılan "İTÜ'de faşist istemiyoruz", "katil polis üniversiteden defol", "YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak" sloganlarının gür bir sesle hep bir ağızdan haykırılması da yaşananlara karşı öğrencilerin öfkelerini fazlasıyla kanıtlar nitelikteydi.

İTÜ bugüne dek masa açma, afiş yapma, bildiri dağıtma konusunda en rahat üniversitelerden biri iken bu olayın ardından durumun tamamen tersine dönmesi ve tüm bu hakların elimizden alınmış olması ve her gün okulun içine çevik kuvvetlerin gelerek ve yemekhanelerimizin içine dek girerek müdahalelerde bulunmaları yaşananların planlı bir provokasyon olması düşüncesini zihinlerde uyandırmaktadır. Ancak İTÜ öğrencisi mücadelesinden vazgeçmemiştir, vazgeçmeyecektir.

İTÜ YDG

Be şoreş kurdistan nabe

Di dîroka dînyayê da gelek netewe, çap, qedexe, û sömürgeye dücar maye le qet netewe wan îskenceya wek gele Kurd neditîye.

Kurd bi hezarsalan di diroka xweda tim azadî ye dîr û pir çapûn bindestiyen gelen serdest maye. Li her deren dînyayê qedexe buna ser Kurda zededibe Le gele Kurd wek egidan li berxwedide.

Ti millet diroka xwe wek Kurda bi serhîldan rumet tije nekîrîye. Ji Kawa heta seyîr rîza ji seyîr rîza heta şeyh sait ji şeyh sait heta mazlum doğan gelek agit li ser axa Kurdistanê ji bo azadîya gelê Kurd şoreşgerî dayê û îrojî ciwanên Kurd ji bo mafên xwe berxedan dide.

Di dîroka Kurda da wek kû zilma Dehaq'î kirîye irojî axa û sermiyanên komprador pektinin, wan axa û sermiyanên komprador ji bo xelazîyen xwe li ser xelkên meyû bindest zilm dikin û peşiyâ tekoşiname digrîn, zimanê me qedexe dikin. Çend'ên xwe emperyalist û feodal bime pozberdikin. Wana çend'e me hinek xerakîrîye lê tekoşina xelkême nah+ele ramanen

wan pek be.

Qedexe buna li ser zimanên me pir nel paşe. Tekoşina xelken Kurd qedexe buna li ser zimanen Kurd rakir. Wan mafan me bi xwin û can me stand. Ji bo azadîya Kurda gerek qu xelken Kurd tekoşina xwe herf peştîr bibe. Le wan mafan ê herî bindest'e sazûman (xelken Kurd û Tirk) berxedan buna wana anca peşkeve. We tekoşina bi rumet xelken Tirk û Kurd pişkîriya hev qu bikin ewe peşkewe.

Be kurd şoreş nabe

Be şoreş kurdistan nabe.

Wan YDG

Hiçbir şey Zor değildir, Enginleri fethetme cesaretin varsa!

Yunanistan'daki Gençlik Hareketini Selamlıyoruz!

15 yaşındaki bir gencin Yunan polisleri tarafından öldürülmesiyle kıvılcımını bulan yangın komşumuz topraklarında gündün güne daha da kızıla bulanarak büyüyor.

6 Aralık gecesi Atina'da bir sokak ortasında lise öğrencisi **Aleksis Grigoropoulos**'un katledilmesine karşı halkın tepkisi isyana dönüşmüş durumda. İşçiler, işsizler, emekliler, öğrenciler hep bir ağızdan polis ve devlet terörüne karşı Yunanistan sokaklarına direnmenin ve mücadelenin çağlıklarını kazımakta.

Son yıllarda özellikle Bologna süreci kapsamında Yunanistan'da da -aynı ülkemizde olduğu gibi- mesleki alanda ve eğitim alanındaki haklarımızı gasp etmeye yönelik çıkarılmaya çalışılan/çıkarılan yasalara karşı gençliğin yoğunlaşan bir tepkisi mevcuttu. Bununla birlikte devlet, emekçilerin çalışma saatlerinden sosyal güvenlik haklarına kadar kazanılmış olan pek çok hakkına karşı saldırılarını yoğunlaştırmaktaydı. Halk bir yandan bu hak gasplarına karşı edilgen kalırken bir yandan da öfkelerini biriktirmekteydi ve yaşanan bu olay 40. yılında gencinden yaşlısına tüm halkın sokaklara akın ederek 68 ruhunu bir anlamda diriltmesine neden oldu.

Öldürülen gencin lise öğrencisi olmasının da etkisiyle yalnızca üniversite gençliği arasında değil şaşılacak ölçüde lise gençliğinde ve öğretmenlerde de mücadeleye katılım olduğu görüldü. Öğretmen sendikaları, öğrenciler, gençler, işçi sendikaları, demokratik ve devrimci kurumlar bir araya gelerek Aleksis'in katledilmesinin ardından gelişen süreçte pek çok gösteri düzenlediler. Neredeyse her gün Atina sokakları başta olmak üzere ülkenin tamamına yakınında protestolar ve eylemler gerçekleştirildi. Bu eylemlere binlerce insan katıldı.

İlk gösteriden itibaren çeşitli oyunlarla polis istisnasız her gösteride eylemcilere saldırdı. Ancak bu halkı yıldırma bir yana daha da güçlendirdi. Çevik kuvvetin müdahalesinin olduğu ve çatışmanın gerçekleştiği bir gösterinin ertesi günü düzenlenen protesto bir öncekinden bile kalabalık bir kitleyle karşılandı.

9 Aralık'ta şehrin bir yanında yaşananları protesto etmek için gösteriler düzenlenirken bir diğer yanında Aleksis'in cenaze töreni binleri aynı çizgide buluşturmaktaydı. Polis burada da boş durmayarak provoke etme çalışmalarını sürdürdü ve havaya ateş açtı.

10 Aralık'ta gerçekleştirilen 24 saatlik genel grev inanılmaz boyutlara ulaştı ve Yunanistan son zamanların en büyük grevini yaşamış oldu. Yaşananların ardından özellikle polis merkezlerine gençler tarafından üst üste saldırılar düzenlendi. Öyle ki; **11 Aralık** günü yalnızca Atina'da 21 karakol taşlarla sopalarla saldırı ve polis terörünü lanetleyen gençlerin saldırısına uğradı. Her ne kadar çevik kuvvet başta karşı saldırı teşebbüsünde bulunsa da halkın gençlere olan yoğun desteği üzerine savunmaya çekilmek zorunda kaldılar.

Ayın 12'sinde gerçekleştirilen eylemlerde yaşları 13 ile 15 arasından değişen çocukların çatışma sonucunda gözaltına alınmaları üzerine halkın öfkesi daha da arttı. Mahkemede çocukların serbest bırakılması için öğretmenler, öğrenciler, mahkemedeki seyirciler hatta gazeteciler bile çaba gösterdi.

13 Aralık günü ertesi günün şafağına dek parlamento önünde üniversite öğrencileri tarafından oturma eylemi düzenlendi. Polis saldırganlığını burada da sokakların boş olmasını fırsat bilerek bir kez daha gösterdi. Öğrenciler ile çevik kuvvet güçleri arasında çıkan olaylar Politeknik Üniversitesi'nde ancak son buldu. Aynı günün öğle saatlerinde binlerce insan spontane bir şekilde

Aleksis'in katledildiği yerde toplandı.

Ülkenin değişik yerlerinde değişik zamanlarda gerçekleştirilen bu eylemlerin iki ortak yanı vardı; birincisi her defasında polisin artan vahşiliğiyle yüz yüze gelmek, ikincisi halkın devlet ve polis terörüne karşı biraz daha açılan gözleri ve artan öfkeleri!

Takvimler **15 Aralık'**ı gösterdiğinde 350'si Atina'da olmak üzere 600 okul, 150 üniversite fakültesi ve teknik kolej, öğrenciler tarafından işgal edilmiş durumdaydı.

Devrimciler bu hareketin neresinde?

Yunanistan'da yaşananlar halk yığınlarının sabrının son haddesine gelmesi ile kendiliğinden gelişmiştir. İtici bir güç olmadan halk hemen her gün sokaklara dökülmüş, gösteriler-protestolar düzenlemiş, karakolları basmış ve gençlerine sahip çıkmıştır. Ancak ne yazık ki şu ana dek Yunanistan'daki devrimci örgütler bu hareketlilik içinde ancak katılımcı-destekleyici olarak yer alabilmişlerdir. Bu sebeple halkın bu hareketliliği anarşizan bir eğilim taşımaktadır.

Bunlara ek olarak Yunanistan Komünist Partisi kitlelerden kopuk bir eylemlilik içine girmiş reformist bir tavır takınarak zaman zaman hükümetle ağız birliği yaparak liberalleşmiştir. Diğer devrimci örgütler ise olaylara yeterince müdahil olamamışlardır.

Oysa ki devrimci hareket böylesi bir durumda kitleyi yönlendiren örgütleyici bir güç olabilmelidir. **Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın da belirttiği gibi devrimcilerin en büyük korkusu kitle hareketinin gerisinde kalmak olmalıdır** ve Yunanistan'daki bu güç örgütlü bir güç haline getirilemezse ancak sistemin kendini yenilemesine neden olunabilecektir.

Türkiye'de ise...

Yunanistan'da tüm bu yaşananlara sebebiyet veren olay ve benzerleri bizim ülkemizde her gün yaşanmaktadır. Bizim ülkemizde her gün Aleksis Grigoropouloslar, Uğur Kaymazlar, Engin Ceberler, Baran Dursunlar sokak ortalarında, evlerinde yada katillerin işkencehanelerinde katledilmekte; "Dur" ihtarına uyulmadığı ya da yeren düşen tabancaların ateş alması sonucu "yanlışlıkla" 17 yaşında gençler vurulmakta; 1 Mayıslar polislerin orantılı güç gösterilerine dönüşmekte; Newroz kutlamaları bizzat polisler tarafında kana bulanmakta ve bunlar gitgide sıradan bir hal almaktadır.

Öyle ki geçtiğimiz günlerde gayet kalabalık bir mekandan saçından sürüklenerek çıkarılan ve tecavüze uğrayan bir kadına kimsenin yardım etmemesi kadını götüren kişilerin üzerinde "polis" kıyafeti bulunmasıyla açıklanmakta ve kimse bu "polis" görünümündeki kişilere kimlik sormamaktadır. Çünkü bizim ülkemizin gerçek polislerine kimlik sormak canına susamakla eş değerdir, yürek ister!

Bizim öğrencimiz de yetkin mühendislik, mesleki yeterlilik, ömür boyu eğitim, aile hekimliği, sözleşmeli öğretmenlik-avukatlık gibi uygulamalarla karşı karşıyadır. Bizim ülkemizin gençleri de geleceksizlik tehlikesini en derinden hissetmekte, yaşamaktadır. SSGSS bizi, bizim

ailemizi, bizim halkımızı etkilemektedir.

Kriz bu ülkenin topraklarında yaşayanları çok daha derinden etkilemektedir. Her gün yüzlerce kişi işsiz kalmakta, insanların alım gücü gitgide düşmekte ve bizler halen ancak hem komşu ülkemizde olanlara seyirci kalmakta hem de "kaderimiz"e boyun eğmekteyiz. Oysa ki iki ülkede yaşananlar arasında büyük farklar bulunmaktadır.

Ancak şu da görülmelidir ki bizim ülkemizde de halkın kendiliğinden yükselen bir hareketliliği mevcuttur. Kriz koşulları, hem gençleri hem emekçileri, yaşam alanlarına girerek sistemin boyunduruğu altına almaya çalıştıkça, kitlelerdeki öfke de o derece büyümektedir. Ancak sistemin artan saldırılarına karşı takındığımız sessiz tavrımızı var olan birkaç eylemlilik karşısında da değiştirmemekteyiz.

Ülkemizde haklarımız için mücadelenin koşulları mevcuttur ve bizlerin cüretimizi kuşanmamızın vaktidir! Çünkü bizler kendimizi dünyayı temellerinden sarsacak bir davaya adadık!

Enternasyonal İlişkiler Komisyonu

Sistem katlediyor!

Öfkemizi siyasi yanıtla dönüştürelim!*

Genç Alexis Gregoropoulos'un vahşice katlinin ardından gençliğin ve Yunan halkının öfkesi bir volkan gibi patladı. Aynı zamanda, (halk) herhangi bir kuşkuya yer vermeden ellerini hızlıca kaldırıp gerçek suçluları işaret etti.

Suçlu hükümettir, devlettir, halka karşı katilleri besleyen ve silahlandıran sistemdir. Ülke çapında gerçekleşen ayaklanmada binlerce liseli ve üniversiteli öğrencinin ve işçinin köylerde, semtlerde ve ülkenin dört bir yanındaki şehirlerde öfkelerini ortaya koymaları şaşırtıcı değildir.

Gencin katledilmesi halka ve gençliğe yönelik sistemin saldırılarına, hak gasplarına, geleceklerinin çalınmasına ve tüm engellere karşı yılların biriktirdiği öfkenin ve nefretin fünyesini patlattı.

Ve aynı zamanda, sistemin gerçek çapulculuğuna karşı ayağa kalkıldı. Bu çapulculuk basının yansıttığı gibi değildir. Onlarca yıldır işçilere ve ezilenlere yönelik gerçekleşen yağmadır. Bu, emeklerinin az sayıda kişinin zenginliğine dönüşmesini provakatif şekilde yoksulluğa mahkum edilen işsizlere ve işçilere gösterenlerin yağmasıdır.

Diğer yandan, daha genel açıdan, uluslararası alanda emperyalist müdahalelere, halkların katledilmesine, ülkelerin yıkılmasına ve son krize yönelik halkın öfkesidir.

Tüm bu verili gerçekler halkın ve gençliğin cinayete karşı tepkisinin altındaki sınıfsal karakteri de tanımlamaktadır. Ve bunun içinde umut veren önemli boyutları da görülmektedir. Şimdiden tüm bir nesil sistemin "değerlerini" reddetmekte, onlara karşı çıkmakta, isyan etmekte, kavgaya katılmaktadır. Bu tepkinin ikincil öneme sahip olan bir diğer özelliği de siyasi açıdan olgunlaşmamış olması, gereksiz veya gerici olarak kullanılacak eylemlerin de hayat bulabilmesidir. Ancak esas konu tüm bir neslin isyan etmesi ve kendi yolunu aramasıdır ve bunu da bulacaklardır.

Olayların koşulları ve nedenleri

Gelişmelerin doğası, boyutları, genişliği ve karakteri siyasi bir meseleyi ortaya çıkarmaktadır. Bunun cevabı ve çözüm yolu da bu nedenle siyasidir. Sorun öznel açıdandır. Cevabın genel bakış açısından ele alındığında sistem için çıkış yolu sağcı (ND), sosyal demokrat (PASOK), bazı "yeni" burjuva siyasi oluşumlar veya soldaki güçlerdir. Burjuva seçenekler bizim

derdimiz değildir ancak Sol'daki güçlerin gerçek bir çözüm için ne bir önerileri ne de istekleri mevcuttur.

Cinayetin ardından ülke çapında binlerce insanın öfkesi kitlesel şekilde açığa çıktı. Bunlar arasında Sol güçler de bulunmaktadır: İkiyüzlülük ve hayalcilik. Bu durumun belirli sebepleri bulunmaktadır:

Birincisi, yukarıda belirttiğimiz sisteme karşı duyulan öfkedir.

İkincisi, Sol halka gerçek yolu gösterme gücüne ve isteğine sahip değildir. Bunun nedeni de gelişme sağlayabilecek yeteneğe, prestije ve sorumluluğa sahip olmamasıdır.... Yani özel durumları ve siyasi duruşları ile Sol'un -kendi gerçekliği içinde- gençliğin sorunlarına çözüm bulacak bir yol bulamamasıdır. Bu da esas sorundur.

Siyasi mesele

Bu sorunla ilgili olarak çok sayıda ciddi (hatta kritik) yön vardır. Siyasi sorunun çok öncesinde sistemin kendi çerçevesi içinde ortaya konulduğunu hatırlatmakta fayda var. Uzun zamandır Karamanlis'i (başbakanlıktan ve ND -Yeni Demokrasi- Partisinin liderliğinden) uzaklaştırmak ve sosyal demokrat partiyi -PASOK- ilerletmek ve Papandreou'yu desteklemek için bir çaba olduğuna inanıyoruz. Bu mevcut skandallarla ilgili değildir. Her gündemde ortaya çıkan skandal siyasi yaklaşımlarla ilgilidir.

Bu siyasi yaklaşımlar ABD'ye karşı (ve kendiliğinden Avrupalı emperyalistlerce desteğin çekilmesi ile) gaz hatları ve askeri ürünlerle ilgili olarak Karamanlis hükümetini seçmesi nedeniyle güçlü muhalefet sergileme amacını taşımaktadır. Bu nedenle hareketin öncelikli hedefi olarak "hükümetin düşmesi" sloganını kabul etmiyoruz. (bu slogan farklı koşullarda iler sürülebilir.)

Bu, sağcı Karamanlis hükümeti için bir "tercih" in olması anlamına gelmemektedir. Aksine, şimdiden gerici burjuvalar arası-emperyalistler arası oyun haline dönen harekete katılmayı reddediyoruz. Ve gördüğümüz oportünizm açısından (özellikle seçimlerle ilgili olarak) bu bakış açısını da yok sayamayız.

Bu nedenle meselenin tümünün temel unsurunu şu şekilde açıklayabiliriz. Halka ve gençliğe yönelik saldırılar her alanda **daha sert** ve **vahşi** bir hal alacaktır. Bu ülkemizin emper-

Sol halka gerçek yolu gösterme gücüne ve isteğine sahip değildir. Bunun nedeni de gelişme sağlayabilecek yeteneğe, prestije ve sorumluluğa sahip olmamasıdır.

yalistler arası düşmanlıklara dahil olmasıdır. Yalnızca İran Körfezindeki bir gemiyi ve Kosova ve Afganistan'daki askerleri kastetmiyoruz. Halk ve ülke için daha tehlikeli bir gelişmeden bahsediyoruz.

Krizle bağlantılı olarak mevcut durumun iki alanda daha da keskinleşeceğine inanıyoruz: halka karşı saldırılar ve derinleşen emperyalistler arası çelişkiler ve bunların yaratacağı sonuçlar ve tehlikeler. Bu tehlikeler burjuvazinin ve siyasetçilerinin zayıflığıyla daha da büyümektedir.

Solun sorumlulukları

Mevcut soruna çözümün cevabı yine Sol'da bulunmaktadır ancak bu hızlı şekilde cevaplanamayacaktır. Ancak Sol, en azından teorik bazda, koşulları oluşturmak ve zaman içinde cevapları verebilecek seviyeye gelebilmek için bir yönelim izleyebilir.

Kuşkusuz YKP (KKE) bu güçler içinde en güçlü ve en örgütlü olanıdır. Sorun ise KKE önderliğinin bu rolü üslenmeye isteği olmaması ve gelişmeye her türlü güncel müdahaleden vazgeçmesidir. Kendine koruma adı altında bir duruşa kendilerini gömmekte ve daha uygun koşulların gelişmesini umarak beklemekteler. Tek kaygıları ise euro-komünizm özellikleri olan SYN-SYRIZA (Radikal Sol Koalisyon- SYN ve radikal sol örgütlerin koalisyonu) tarafından geçilmemektir. Gelişen ise gerçek politikanın gerçek çabalarıdır ve hiçbir "takviye" işe yaramayacaktır. SYN-SYRIZA ise KKE'ye karşıt şekilde harekete geçmiş, harekete dahil olmuş, siyaseti uygulamakta ve bir çözüm yolu aramaktalar. Sorun ise aradıkları çözümün sistem içinde olmasıdır. Sistem güçleri ile sistem için işbirliği yapmaktalar. Her şey bu mantığa ve yönelime hizmet etmektedir.

...

Ayrıca anarşizm-otonomi hakkında da birkaç şey söyleyeceğiz. Hareket Yunan halkının büyük çoğunluğunun güçlü destek ve dayanışmasını kazanmıştır. Hareketin desteğe temel bulabilmesi için bu bağı sürdürmesi gerektiğini ekleyebiliriz. Ancak bazı eylemler bu desteği engellemekte ve hatta halkın bir kısmının harekete karşı çıkmasını sağlayarak hareketin perspektifini yok etmek isteyen sisteme malzeme sunmaktadır.

Uyum ve doğru siyasi anlayış ve yönelimle karakterize olan Sol güçler açısından bir süredir mücadelenin kaderini belirleme yeteneği ve kapasitesi sınırlıdır.

Perspektifimiz ve görevlerimiz

Gelişmeler çok iyimser olmasa da bir başka yön daha bulunmaktadır ve bu temel yöndür.

"Değişim" yalnızca bugün hayat bulmamaktadır, uzun bir süredir görülmektedir. Gerçek, yıllar içinde halkın sistemin geleceğe yönelik hedeflerini ve doğasını görmeye başlaması-

dır. Gerçek, genç işçilerin ve öğrencilerin tüm neslinin sistemin etkisinden kurtulması ve arkasını dönmesidir. Aynı zamanda uzlaşmacı ve barışçıl Sol'un mantığını da reddetmesidir. On yıllardır mevcut Sol'un özellikleri nedeniyle yetersizlikler ve zayıflıklar bulunmaktadır.

Ancak buradaki esas unsur geleceğin tohumlarının mevcut olmasıdır. Bu koşullarda savaşçılar ortaya çıkacak ve gelişecek ve mücadele içinde rollerinin ve sorumluluklarının farkına varacak ve harekete önderlik edecektir.

Solun mevcut siyasi öznelerinin rolü açısından sürecin gelişimi için kararlı şekilde katkı sunan ve bu yönde hareket edenler süreci anlayacak, isteyecek ve başaracaktır.

Bugünlerde gerçekleşen; öfkenin, mahkum edişin ve katilleri silahlandıran politikanın teşhirinin hareketidir.

Daha ileriye giderken kapasite ve ihtiyaç için bazı önkoşullar gereklidir. Bu, hareketin halkla ve gençlikle onların çoktandır karşı karşıya kaldıkları özel sorunlar temelinde ilişki kurup kuramayacağıdır. Sorun hareketin bu sorunlarla, mevcut direnişlerle ve daha da gelişecek direnişlerle bağ kurabilmesi sorunudur. Sorun bu çabaların bütün bir Direniş Cephesine dönüşmesi ve halkın ve gençliğin karşılaştığı sorunlara karşı, öldüren sisteme, sermayeye, emperyalizme karşı mücadeleye dönüşmesi sorunudur. Mevcut koşullarda bu kolay olmayacaktır. Ancak gerçekte olanlar hakkında daha iyi bir kavrayışa ulaşmamız daha kararlı ilerlememizi ve politik yönelimimize güvenimizin artmasını sağlayacaktır. Daha doğru ve daha kararlı hareket etmemiz gelecek için koşulları geliştirmemizi sağlayacaktır.

Henüz en ciddi gelişmeler yaşanmadı.

* Vasilis Samaras

**Yunanistan Komünist Partisi
(Marksist-Leninist) Genel Sekreteri**

Bu makale KKE (m-l)'nin yayın organı Proletaryanın Bayrağı gazetesinde 13 Aralık'ta yayınlanmıştır.

İtalya gençliği isyanda

İtalya'da geçtiğimiz Ekim ayında “Eğitim Reformu” adı altında hazırlanan yasa tasarısı büyük eylemliliklere sahne oldu. Hazırlanan tasarı ile eğitim alanında pek çok hak gaspı amaçlanıyordu. Zira bu tasarı ile; ilkokullarda çalışan yaklaşık 150 bin eğitim emekçisi işini kaybedecek, ilkokullarda tek öğretmenli sisteme dönülecek ve 29-31 saat olan öğretim zamanı 24 saate düşürülecek, liselerde disiplin kuralları sertleşecek, üniversitelerde 2009-2011 yıllarında eğitim bütçesinde 9 milyar euroluk kesintiye gidilecek, Yüksek Öğrenim Kurumlarının özelleştirilmesi kolaylaşacaktı.

20 Ekim'de üniversitelerde, liselerde, ilkokullarda başlayan eylemlilikler Roma, Bologna, Milano, Floransa, Napoli, Palermo ve ülkenin her yanında yankı buldu. Yasa tasarısını protesto amacıyla üniversitelerde gerçekleştirilen boykot ve işgallerle birlikte dersler açık alanlarda yapıldı.

Öğretim üyeleri kentin meydanlarında öğrencilerin örgütlediği alternatif derslere katılarak protestolara destek verdiler. Yasa tasarısının görüşüldüğü günlerde ve yasa tasarısı kabul edilene kadar ülkenin dört bir tarafında boykot, işgal, yürüyüş, miting, oturma eylemi şeklinde gerçekleşen çeşitli eylemlere liseliler de destek verdi.

İtalya'nın eğitim alanındaki sendikaları olan CGIL, CISL ve UIL **30 Ekim**'de ilköğretim okullarında, liselerde ise **14 Kasım**'da grev çağrısı yaptılar. Gelişen muhalefeti engelleyemeyen İtalya hükümeti azgınca saldırılarında hız kesmemiş, gaz bombaları ve coplarını kullanmaktan her defasında olduğu gibi geri durmamıştır.

9 Ekim'de mecliste onaylanan “Eğitim Reformu” yasa tasarısı, **29 Ekim**'de Senatodan da onay olarak yapıldı. Yasa tasarısının kabulünden sonra Eğitim Bakanının yapmış olduğu şu konuşma her şeyi özetlemektedir: “Yasayla birlikte eğitim değişiyor. Okullara artık ciddiyet gele-

cek.” Yasayı hazırlayan sistem temsilcilerinin eğitim hakkını ne kadar “düşündüklerini”, daha önce de bilindiği gibi, polis saldırılarında ve yasanın içeriğinde bir kez daha net olarak görüldü.

Yasa tasarısının kabulüyle birlikte **30 Ekim** günü başta Roma'da olmak üzere ülkenin her yerinde **eğitimin ticarileştirilmesine karşı** mitingler düzenlendi. Roma'da yaklaşık 1 milyon öğrenci, öğrenci aileleri, eğitim emekçileri eyleme katıldı. Sendikaların çağrısıyla ger-

çekleştirilen greve yaklaşık % 90 katılım sağlandı. Öğrenciler Milan'da trafiği gün boyunca durdururken, Torino'da 50 bin kişi Venedik'te lagünü anakaraya bağlayan geçidi işgal etti.

Bologna Süreci'ne başından beri dahil olan İtalya, sürece dahil olan diğer ülkeler gibi, “eğitimin ticarileştirilmesi”, “Yüksek öğrenim alanının pazar haline getirilmesi”, “Yaşam boyu öğrenim” için gerekli emper-

yalist yasaları bir bir çıkarmaktadır. Bologna Süreciyle ülkemizde de kendini gösteren eğitim ve mesleki hak gaspları, sürece dahil tüm ülkelerde paralellik arz etmektedir. Ancak, ne yazık ki ülkeler arasında yapılan görüşmeler, anlaşmalar, atılan imzalara rağmen devrimci veya reformist siyasetler tarafından Bologna Süreci görmezden gelinmekte ya da atıl kalınmaktadır. Yazılan haberlerde dahi çıkarılan/çıkarılacak olan yasaların bazı ülkelerde benzerlikler gösterdiğine değinilmemektedir.

Yakın zamanda gündeme gelen Eczacı-Eczacı Ortaklığı yasa tasarısında da gördüğümüz gibi eğitim ve mesleki hak gasplarında sınır tanınmamaktadır. Bir kez daha söylemek gerekirse;

- Emperyalist yasalar geri çekilsin!
- Eğitim ve mesleki hak gasplarına son verilsin!
- Bologna sürecinden çıkılsın!

Enternasyonal İlişkiler Komisyonu

Çizgi-yorum

11 Kasım günü İşçi-köylü eski çalışanlarına yönelik tutuklamalar ve gazetenin kapatılması çeşitli eylemlerle protesto edildi.

M. Eğitim Bakanı H. Çelik, Konya'da katıldığı bir törende soğuktan dolayı sahlep içerken, güzel görüntü olsun diye öğrencilerin montları çıkartıldı.

Amed'den Atina'ya

bu kavga bizim!

www.partizanarsiv.net